

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

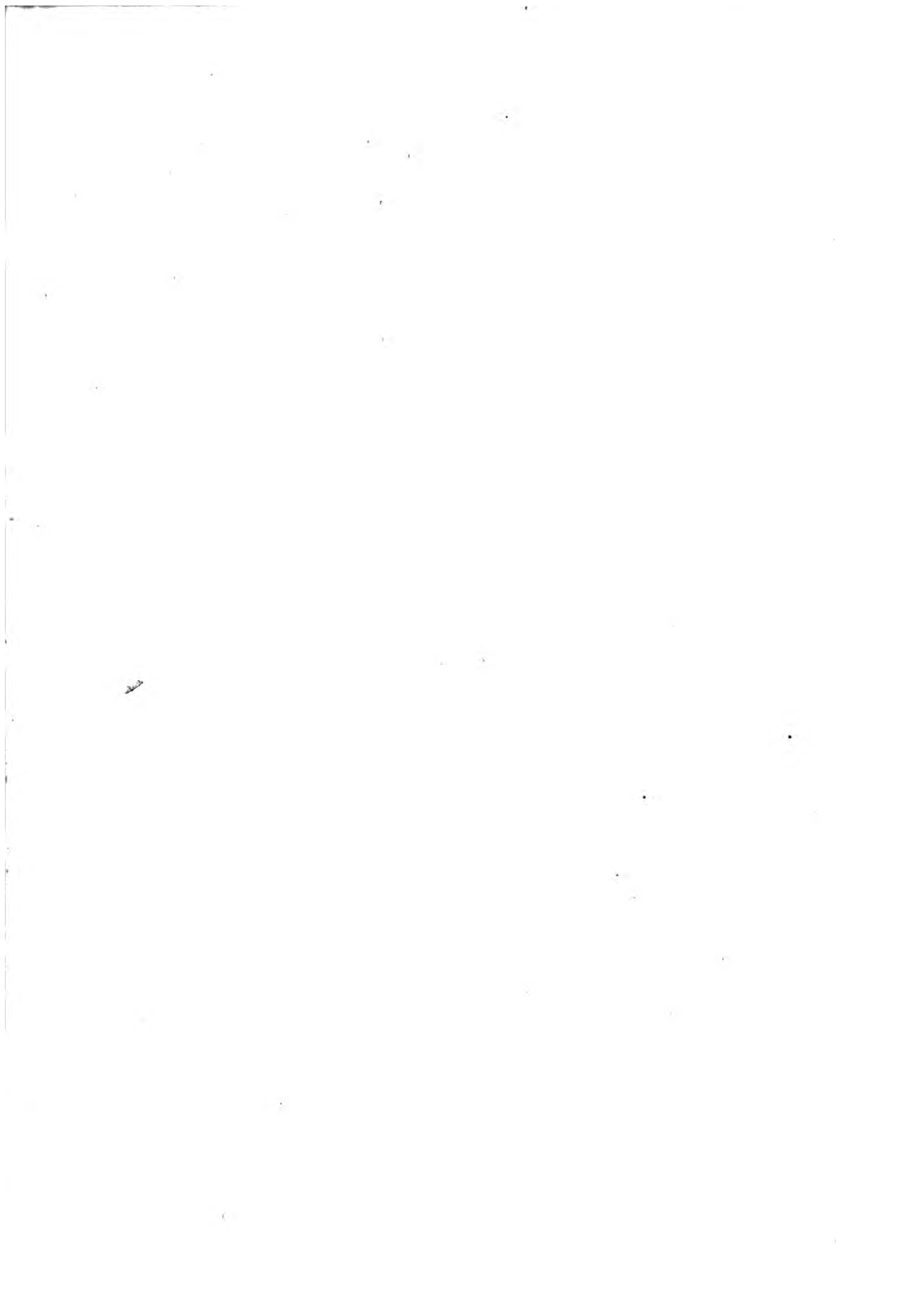

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

SANSK. 3.
53.

Sansk. 7.17. 3.53

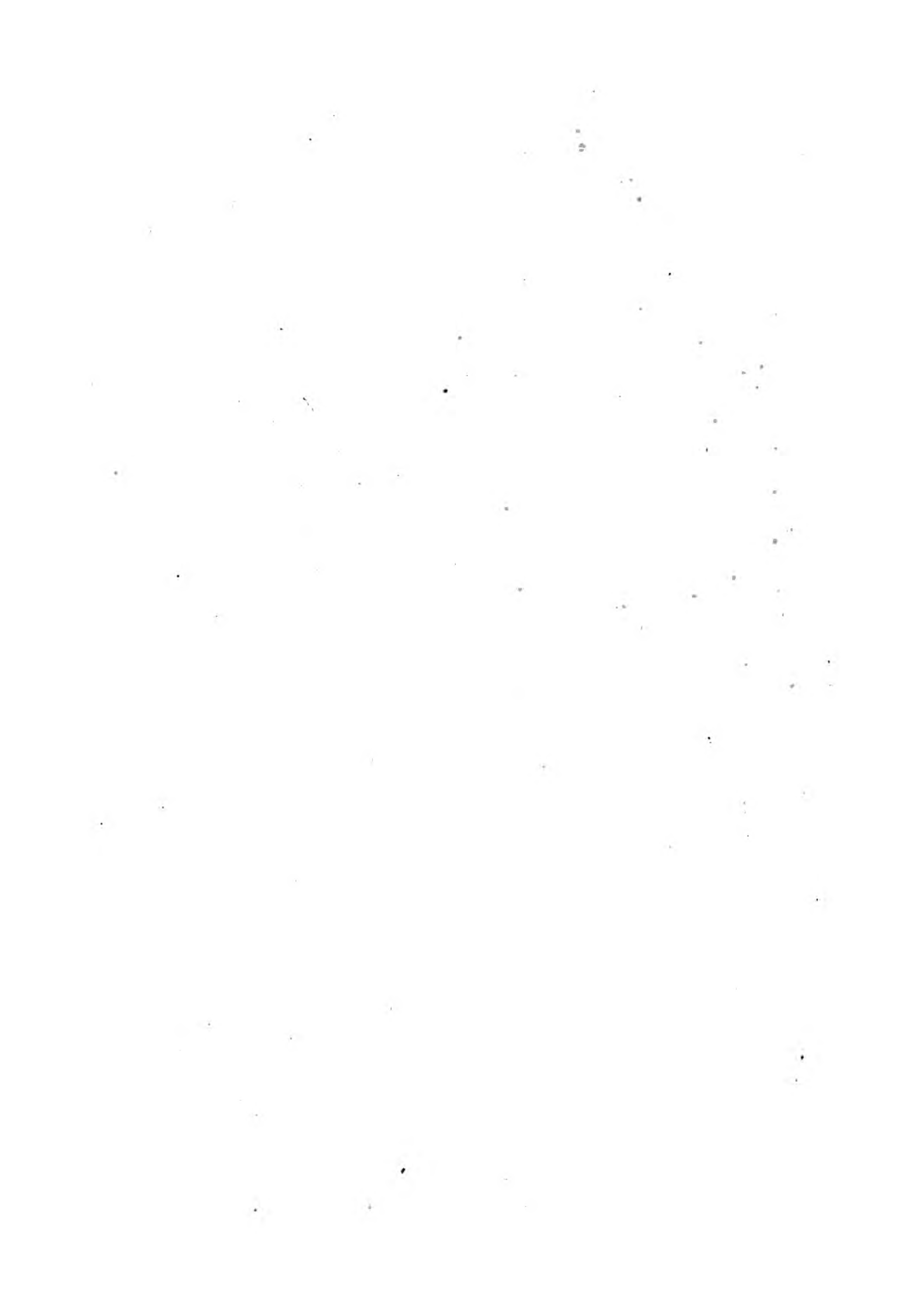

Mâlavikâ et Agnimitra.

MALAVIKA ET AGNIMITRA

DRAMA INDICUM

KALIDASAE ADSCRIPTUM.

TEXTUM PRIMUS EDIDIT,
IN LATINUM CONVERTIT, VARIETATEM SCRIPTURAE ET
ANNOTATIONES ADIECIT

OTTO FRIDERICUS TULLBERG,

PH. DR. IN AULA AUGUST. SUEC. ET NORV. REGIS V. D. MIN.

LITT. HEBR ET ARAM. DOCENS IN UNIV. UPSALIENSI, SOCIETATI ASIAT.

PARIS. ADSCRIPTUS.

Bonnae ad Rhenum.

H. B. K O E N I G.

MDCCCXL.

Impressit Francisc. Baaden
typis propriis Sanscritis.

PRAEFATIO.

Anno **MDCCLXXXVII** Londini Anglorum aliquantum temporis commoratus, atque in libris Sanscritis legendis et excerptis acriter deditus, hoc quoque per totum terrarum orbem iam celebratissimi **KALIDASAE** drama, cuius argumentum a **WILSONE** olim exhibitum valde me delectaverat, describere coepi. In patriam vero redire mox coactus apographum perficere non potui. Postquam autem singulari munificentia atque liberalitate **Serenissimi Cancellarii academiarum Scandinavicarum, Principis JOSEPHI FRANCISCI OSCARIS**, Viri de omni litterarum genere longe meritissimi, subsidia nactus sum, quibus possem, quod diu exoptaveram, persequi, constitui **Bonnam**, Musarum Indicarum sedem principalem, adire, studiisque ibi peractis, **Londinum** revisere, ut, quod olim inchoaveram, ad finem perducerem. **Bonnam** autem posse visitare eam ob causam summopere gavisus sum, quia

spes erat, fore, ut institutione Viri illustris fruerer, qui, quum primus fundamenta litterarum Indicarum, nunc tam lacte florentium, in hac Universitate iecerit, etiamnum perguit eas iuvenili prorsus ardore fovere et promovere. Nec spes me fefellit. SCHLEGELIUS enim, licet multis iisdemque gravissimis laboribus occupatus, haud dedignatus est scholis suis Indicis memet adsciscere. Quo beneficio quantum promotus sim, mente probe sentio, verbis autem exprimere non possum.

Ad castra itaque Bonnensia advectus, repperi, integrum istius dramatis exemplar, a Viro Cl. BROCKHAUSIO descriptum collatumque, in manibus esse LASSENI, qui vix rogatus id mecum liberalissime communicavit. Quam opportunitatem magna laetitia arripiens editionem huius dramatis adornare decrevi. Qua mea opera si ullo modo cognitio rerum Indicarum augebitur, primaria eius rei laus BROCKHAUSIO erit attribvenda.

Codices, ad quorum fidem textus praecipue est constitutus, hi sunt :

- A. Codex Devanagaricus, recens, mendosus, in primis pagellis tantummodo adhibitus.
- B. Cod. Devanag. (Samvat. 1754) omnino bonus. Verba Sanscrita et Pracrita lineolis rubris inter se seiuncta sunt, passimque adiecta est vocabulorum, plerumque faciliorem, explicatio, nonnumquam enotata etiam est scripturae discrepantia.
- C. Codex Devanag. antiquus, satis bene castigatus. Desunt in fine aliquot folia.
- D. Cod. Bengalicus ex libris COLEBROOKII, in solo actu primo collatus.

In textu exhibendo hoc consilium secutus sum, ut

litterarum notas, ab Indica scriptura alienas, quantum possem, devitarem. Itaque, si penuria formarum typographicarum aliud non postularet, Viramam ibi tantum posui, ubi coniunctio vocabulorum ompino desineret. Confer, quae hac de re docte disseruit **BOEHTLINGKIUS** ad **Pan. I. IV. 109, 110**. Eamque rationem praeoccupavit **V. Cl. STENZLERUS**, Professor Vratislaviensis, praedicandus mihi etiam propterea, quod aditum ad Indorum litteras dramaticas mihi aperuit. Is enim in praestantissimis carminum, quae inscribuntur **Raghuvansa** et **Kumarasambhava**, editionibus suis, idem illud, quod me amplexum esse professus sum, consilium persecutus est.

De aetate huius dramatis multum sane disputari potest. Sunt quidem, ut ait **WILSO** *), multae rationes, ob quas **Malavikam Sakuntalamque** fabulas ab eodem profectas esse poëta credamus: plures fortasse, quam ipse concedere vult **Vir Cl.** Cum autem certi quid de hac re constituere non ausim, satius sit, hanc quaestionem hoc loco silentio omnino praetermittere.

De argumento huius fabulae et ratione, qua id tractavit poëta, quum nihil novi, quod addam, in promptu habeam, ad libros **WILSONIS: Select specimens of the Theatre of the Hindus, T. II. p. 345 seqq.** et **Wishnupurana, p. 471.** lectores ablegare praestat.

Interpretationem Latinam nunc adiicere non potui, perbreve enim heic morandi tempus mihi est concessum. Praeterea hanc, quum adminiculum commentarii locorumque **Pracritorum** explicatio omnino desint, haud nimis festinanter esse faciendam, quisque facile intelliget, is

---

*) **Hindu Theatre II. 346 seqq.**

praesertim, qui experientia talis operis difficultatem edoctus fuerit.

His dictis celare nolo, quantum debeam Tibi, **LASSENE**, Vir plurimum colende! Doctrinae Tuae ingenique laudes, iam diu omnibus notissimas, non est quod in hoc *opusculo* commemorem. Magnopere autem laudanda a me est singularis Tua benevolentia, qua Tu, licet gravibus negotiis distentus, quotidieque ab indigenis et peregrinis, Te consultum adeuntibus, veluti obsessus, summam opem in iis, in quibus haesi, enodandis praebuisti. In hac Tua me liberalissime excipiendi ratione *Popularem* agnoscere liceat: popularem Te vocare gloriantur nostrates. Te enim in sua terra nato gaudet Scandinavia, neque omnes Tuas laudes concedit Germaniae; aliquam certe harum partem sibi vindicare studet. Ad me vero quod attinet, si hacce opella litteras Indicas civibus meis commendatas et probatas redere ullo modo contigerit: id quod mihi maxime in votis est: Tibi, Vir Celeberrime! maxime debeo.

Tu etiam, per plures iam annos mihi carissime, **BOEHTLINGKI**, qui momenti laboris, ne dicam doloris, me semper confirmasti, omnem operam dedisti, ut meam in hoc loco commorationem iucundam bonaeque frugis plenam mihi redderes. Innumera Tuae amicitiae specimina pio laetoque animo usque ad finem vitae recolam.

Dabam Bonnae ad Rhenum mense Septembri
MDCCLXXL.

Conspectus metrorum *).

I. Çlocus epicus:

— — — — | v — — — || — — — — | v — v — |
— — — — | v — — — || — — — — | v — v — |

Vid. dist. 13. 14. 18. 28. 30. 62. 64. 70. 72. 84. 86-88. 90. 91. 93.

II. Metra monoschematica.

A. ubi hemistichia aequalia sunt.

1. Indravagra: — — v — — v v — v — — |
Vid. dist. 2. 15. 16. 45. 50. 66. 89. 92.
2. Çâlinî: — — — — — v — — v — — |
Vid. dist. 49. 56. 83.
3. Drutavilambita: v v v — v v — v v — v — |
Vid. dist. 41. 71. 82.
4. Prahârshîni: — — — v v v v — v — v — — |
Vid. dist. 20.
5. Rukîrâ: v — v — v v v v — v — v — |
Vid. dist. 74.
6. Vasantatilaka: — — v — v v v — v v — v — — |
Vid. dist. 11. 67. 78. 85. 95.
7. Mâlinî: v v v v v v — — || — v — — v — — |
Vid. dist. 26. 47.

*.) Cfr. SCHLEGELII et LASSENI Hitopadesam, T. II. p. 197 seqq. et LASSENI Anthologiam Sanscriticam, p. 103 seqq.

Hem. 3.			Hem. 4.		
- - -	- - -	- - -	- - -	- - -	v - - -
v v -	v v -	v v -	v v -	v v -	v v -
- v v	- v v	- v v	- v v		- v v
v v v v	v v v v		v v v v		
	v - v		v - v		

Vid. dist. 3. 5-9. 12. 17. 19. 21-23. 31. 32. 34. 35. 42-44.
48. 51. 53. 54. 57. 58. 60. 61. 63. 65. 75. 79-81. 94.

2. Arjâgiti:

- v v	v v v v	v v -	- - -	v v -	v - v	v v v v	- -
v v v v	- - -	v v v v	v - v	- - -	v - -	- - -	-

Vid. dist. 68.

3. Metrum Prâcritum, quadripartitum, 88 (22 x 4) moras syllabicas continens, cuius nomen ignoro. Pars prior cuiusque hemistichii e quinque longis et duabus brevibus, ordine inaequali; posterior e sex brevibus et duabus longis syllabis, ordine aequali, constare videtur. Caesura post momentum syllabicum duodecimum locum habet. Schema hoc est:

- v - v - - -	}	v v v v v v - -
- - v - v - - -		
- - - v v - - -		
- v - v - - -		

Vid. dist. 25.

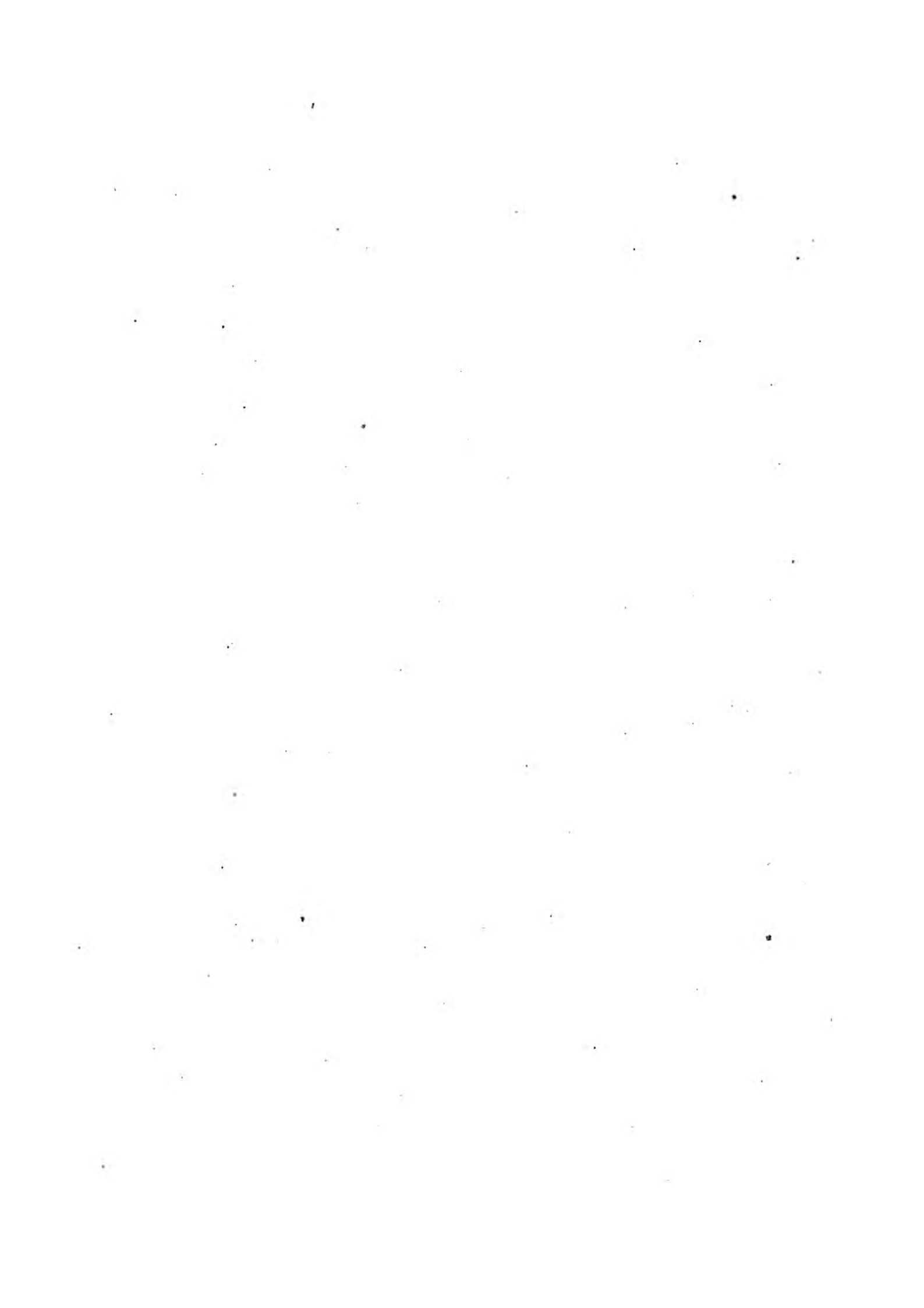

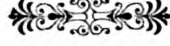

अथ

श्रीकालिदासविरचितं मालविकाग्निमित्रं

नाम नाटकं

एकैश्वर्यस्थितो ऽपि प्रणतबहुफलो यः स्वयं कृत्तिवासाः
कान्तासंमिश्रदेहो ऽप्यविषयमनसां यः परस्ताद्यतीनां ।
अष्टाभिर्यस्य कृत्स्नं जगदपि तनुभिर्बिभ्रतो नाभिमानः
सन्मार्गालोकनाय व्यपनयतु स वस्तामसीं वृत्तिमीशः ॥ १ ॥

॥ नान्यन्ते सूत्रधारः ॥

सूत्रधारः ॥ नेपथ्याभिमुखमवलोक्य ॥ मारिष इतस्तावत् ।

॥ प्रविश्य पारिपार्श्विकः ॥

पारिपार्श्विकः । भाव अयमस्मि ।

सूत्रधारः । अभिहितो ऽस्मि परिषदा श्रीकालिदासग्रथितवस्तु
मालविकाग्निमित्रं नाम नाटकमस्मिन्नववसन्तोत्सवे प्रयोक्तव्यमिति ।
तदारभ्यतां संगीतकं ।

पारिपार्श्विकः । मा तावत् । प्रथितयशासां धावकसौमिल्लकविपु
त्रादीनां प्रबन्धानतिक्रम्य वर्तमानकवेः कालिदासस्य कृतौ किं कृतो
बहुमानः ।

सूत्रधारः । अयि विवेकविश्रान्तमभिहितं । पश्य
पुराणमित्येव न साधु सर्वं
न चापि काव्यं नवमित्यवयं ।

सत्तः परीक्ष्यान्यतरद्भजते

मूढः परप्रत्ययनेयबुद्धिः ॥ ३ ॥

पारिपार्श्विकः । आर्यमिश्राः प्रमाणं ।

सूत्रधारः । तेन हि त्वरतां भवान् ।

शिरसा प्रथमगृहीतामाज्ञामिच्छामि परिषदः कर्तुं ।

देव्या इव धारिण्याः सेवादत्तः परिजनो ज्यं ॥ ३ ॥

॥ इति निष्क्रान्तौ ॥

॥ प्रस्तावना ॥

॥ ततः प्रविशति चेटी ॥

चेटी । आणत्तम्हि देवीए धारिणीए अचिरप्पउत्तोवदेसअं हल्लिअं
णाम णट्टअं अत्तरेण कीरिसी मालविहत्ति णट्टाआरिअं अज्जगणदासं
पुच्छिडं । ता जाव संगीदसालं गच्छम्हि ॥ इति परिक्रामति ॥

॥ ततः प्रविशत्याभरणाहस्ता द्वितीया चेटी ॥

प्रथमा ॥ द्वितीयां दृष्ट्वा ॥ कृत्वा कोमुदीए कुदो दे इअं धीरदा जं
समीएवि अदिकमत्ती इदो दिट्ठिं ण देसि ।

द्वितीया । अम्मो बउत्तावलिआ । सहि देवीए इदं सिप्पि
सआसादो आणीदं णागमुदासणाहं अङ्गुलीअअं सिणिडं निब्बालअत्ती
तुरु उबालम्भे पडिदम्हि ।

प्रथमा ॥ विलोक्य ॥ ठाणे सज्जदि दे दिट्ठी । इमिणा अङ्गुली
अएण उब्भिष्णकिरणकेसरेण कुसुमिदो विअ दे अगगहत्थो ।

द्वितीया । कृत्वा कच्चिं पत्थिदासि ।

प्रथमा । देवीए वअणेण णट्टाआरिअं अज्जगणदासं पुच्छिडं
उवदेसगगहणे कीरिसी मालविहत्ति ।

द्वितीया । सहि ईरिसेण वावारेण असप्पिहिदावि सा भट्टिणा
कहं दिट्ठा ।

प्रथमा । आं । सो जणो देवीए पासगदो चित्ते दिठो ।

द्वितीया । कहं विअ ।

प्रथमा । सुणाहि । चित्तसालं गदा देवी जदा पच्चगवणाराअं
चित्तलेहं आआरिअस्स पुलअत्ती चिट्ठदि । तहिं अन्तरे भट्टा
उवठ्ठिदो ।

द्वितीया । तदो तदो ।

प्रथमा । उवअराणान्तरं एकासणोवविठ्ठेण भट्टिणा चित्तगदाए
देवीए परिअणमज्जगदं आसणापरिआरिअं पेक्खिअ देवी पुच्छिदा ।

द्वितीया । कित्ति ।

प्रथमा । अपुव्वा इअं दारिआ देवीए आसणा लिहिदा किं
णामहेएत्ति ।

द्वितीया । आकिदिविसेसे आअरो पदं करेदि । तदो ।

प्रथमा । तदो अवहीरिअवअणो भट्टा सङ्गिदो देविं पुणोवि
अणुबन्धिडुं पउत्तो । तदो कुमारीए वसुलच्छीए आअक्खिदं । अज्ज
एसा मालविएत्ति ।

द्वितीया ॥ सस्मितं ॥ सरिसं खु एदं बालभाअस्स । तदो अबरं कहेहि ।

प्रथमा । किं अणं । संपदं मालविआ सविसेसं भट्टिणो दंसण
पहादो रक्खीअदि ।

द्वितीया । क्खला अणुचिट्ठ अत्तणो णिओअं । अहंपि एदं अज्जु
लीअअं देवीए उवणाइस्सं । ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

प्रथमा ॥ परिक्रम्यावलोक्य च ॥ एसो णट्टाआरिओ संगीदसालादो णि
गच्छदि । दाव से अत्ताणं दंसेमि ॥ इति परिक्रामति ॥

गणादासः । कामं खलु सर्वस्यापि कुलविद्या बद्धमता न पुनर
स्माकं नाद्यं प्रति मिथ्या गौरवं । कुतः । तथा हि
देवानामिदमामनन्ति मुनयः कान्तं क्रतुं चानुषं
रुद्रेणोदमुमाकृतव्यतिकरे स्वाङ्गे विभक्तं द्विधा ।
त्रैगुण्योद्भवमत्र लोकचरितं नानारसं दृश्यते
नाद्यं भिन्नरुचेर्जनस्य बद्धधाप्येकं समाराधनं ॥ ४ ॥

बकुलावलिका ॥ उपेत्य ॥ अञ्ज वन्दामि ।

गणादासः । भद्रे चिरं जीव ।

बकुलावलिका । अञ्जं देवी पुच्छदि । अबि उवदेसग्नृणो णा
अदिकिलिस्सेदि वो सिस्सा मालविश्रुति ।

गणादासः । भद्रे विज्ञाप्यतां देवी परमनिपुणा मेधाविनी चेति ।
किं बद्धना ।

यद्यत्प्रयोगविषये भाविकमुपदिश्यते मया तस्यै ।

तत्तद्विशेषकरणात्प्रत्युपदिशतीव मे बाला ॥ ५ ॥

बकुलावलिका ॥ आत्मगतं ॥ अदिकुमन्तिं विअ इरावदिं पेक्खामि
॥ प्रकाशं ॥ किदत्था दाणिं वो सिस्सा जस्सिं गुरुअणो एव्वं तुस्सदि ।

गणादासः । भद्रे तद्विधानामसुलभत्वात्पृच्छामि । कुतो देव्या तत्पा
त्रमानीतं ।

बकुलावलिका । अत्थि देवीए वप्सावरो भादा वीरसेणो णाम ।
सो भद्रेणा अत्तबालदुग्गे णम्मदातीरे ठाविदो । तेण सिप्पाहिअरे
जोग्गा इअं दाविश्रुति बहिणीए देवीए उवअणां पेसिदा ।

गणादासः ॥ स्वगतं ॥ आकृतिविशेषप्रत्ययादेनामनूनवस्तुकां संभावया
मि ॥ प्रकाशं ॥ भद्रे मयापि यशस्विना भवितव्यं । यतः

पात्रविशेषे न्यस्तं गुणान्तरं व्रजति शिल्पमाधातुः ।
 जलमिव समुद्रशुक्तौ मुक्ताफलतां पयोदस्य ॥ ६ ॥
 बकुलावलिका । अज्ज कट्ठिं दाणिं वो सिस्सा ।
 गणादासः । इदानीमिव पञ्चाङ्गादिकमभिनयमुपदिश्य मया विश्रम्य
 तामित्यभिहिता दीर्घिकावलोकनगवाक्षगता प्रवातमासेवमाना ति
 ष्ठति ।

बकुलावलिका । तेण हि अणुजाणाडु मं अज्जो । जाव से
 अज्जपरितोसणिवेदणेण उस्साहं वडेमि ।

गणादासः । दृश्यतां सखी । अहमपि लब्धक्षणाः स्वगेहं गच्छामि ।

॥ इति निष्क्रान्तौ ॥

॥ मिश्रविष्कम्भकः ॥

॥ ततः प्रविशत्येकान्तस्थितपरिजनो मन्त्रिणा लोबहस्तेनान्वास्यमानो राजा ॥

राजा ॥ अनुवाचितलेखममात्यं विलोक्य ॥ वाहृतक किं प्रतिपद्यते वैदर्भः ।

अमात्यः । देव आत्मविनाशं ।

राजा । निर्देशमिदानीं ज्ञातुमिच्छामि ।

अमात्यः । इदमिदानीमनेन प्रतिलिखितं । पूज्येनाहमादिष्टः ।

पितृव्यपुत्रो भवतः कुमारो माधवसेनः प्रतिश्रुतसंबन्धो ममोपात्तिकमु
 पसर्पन्नन्तरा तदीयेनात्तपालेनावस्कन्ध गृहीतः । स त्वया मदपेक्षया

सकलत्रसोदर्यो मोचयितव्य इति । तत्र वो न विदितं यत्तुल्याभि
जनेषु भूमिधरेषु राज्ञां वृत्तिः । अतो ऽत्र मध्यस्थः पूज्यो भवितुम
र्हति । सोदरी पुनरस्य ग्रहणाविप्लवे विनष्टा । तदन्वेषणाय यति
ष्ये । अथ वा । अवश्यमेव माधवसेनो मया पूज्येन मोचयितव्यः ।
श्रूयतामभिसंधिः ।

आर्यं सचिवं मुञ्चति यदि पूज्यः संयतं मम श्यालं ।

मोक्ता माधवसेनं ततो ऽहमपि बन्धनात्सद्यः ॥ ७ ॥

राजा ॥ सरोषं ॥ कथं कार्यविनिमयेन मयि व्याहरत्यनात्मज्ञः ।
वाहृतक प्रकृत्यमित्रः प्रतिकूलकारी च मे वैदर्भः । तद्वातव्यपक्षे
स्थितस्य पूर्वसंकल्पितमुन्मूलनाय वीरसेनप्रमुखं दण्डचक्रमाज्ञापय ।

अमात्यः । यदाज्ञापयति देवः ।

राजा । अथ वा किं भवान्मन्यते ।

अमात्यः । शास्त्रदृष्टमाह देवः ।

अचिराधिष्ठितराज्यः शत्रुः प्रकृतिघ्नमूलत्वात् ।

नवसंरोपणशिशिलस्तरुरिव सुकरः समुद्धर्तुं ॥ ८ ॥

राजा । तेन द्यवितथं तन्नकारवचनं । इदमेव निमित्तमादाय
समुद्योज्यतां सेनापतिः ।

अमात्यः । तथा ॥ इति निष्क्रान्तः ॥

॥ परिज्ञानो यथाव्यापारं राजानमभितः स्थितः । प्रविश्य विद्रूपकः ॥

विद्रूपकः । आणत्तोम्हि तत्तभवदा रणा । गोदम चित्तेहि दाव
उवाअं जह मे जदिच्छादिदृपडिकिदी मालविआ पच्चक्वदंसणा ह्दोदि
त्ति । मए अं तं तहकिदं दाव से णिवेदेमि ॥ इति परिक्रामति ॥

राजा ॥ विद्रूपकं दृष्ट्वा ॥ अयमपरः कार्यान्तरसचिवो ऽस्मानुपस्थितः ।

विद्रूपकः ॥ उपगम्य ॥ वडुडु, भवं ।

राजा ॥ सशिरःकम्पं ॥ इत आस्यतां ।

॥ विद्रूपक उपविष्टः ॥

राजा । कच्चिदुपायोपियदर्शने व्यापृतं ते प्रज्ञाचक्षुः ।

विद्रूपकः । पञ्चोअसिद्धिं पुच्छ ।

राजा । कथमिव ।

विद्रूपकः ॥ कर्णे ॥ एव्वं विअ ॥ इत्यावेदयति ॥

राजा । साधु वयस्य निपुणमुपक्रान्तमिदानीं । दुरधिगमसिद्धावप्य
स्मिन्नारम्भे वयमाशंसामहे । कुतः

सप्रतिबन्धं कार्यं प्रभुरधिगन्तुं सहायवानिव ।

दृश्यं तमसि न पश्यति दीपेन विना सचक्षुरपि ॥ १ ॥

॥ नेपथ्ये ॥ अलमलं बद्धु विकथ्य । राज्ञः समक्षमेवावयोरधरोत्तर
योर्व्यक्तिर्भविष्यति ।

राजा ॥ आकर्ष्य ॥ सखे तत्सुनीतिपादपस्य पुष्पमुद्भिन्नमिदं ।

विद्रूपकः । फलंपि देक्खिस्ससि ।

॥ ततः प्रविशति कञ्चुकी ॥

कञ्चुकी । देव अमात्यो विज्ञापयति । अनुष्ठिता प्रभोराज्ञेति ।
एतौ पुनर्हरदत्तगणदासावुभावभिनयाचार्यौ परस्परजयैषिणौ त्वां द्रष्टु
मुद्यतौ साक्षाद्वावाविव शरीरिणौ ।

राजा । प्रवेशय तौ ।

कञ्चुकी । यदाज्ञापयति देवः ।

॥ इति निष्क्रम्य ताभ्यां सह प्रविष्टः ॥

कञ्चुकी । इत इतो भवन्ती ।

गणदासः ॥ राजानं विलोक्य ॥ अहो डुरासदो राजमहिमा ।

न च न परिचितो न चाप्यरम्य
शक्तिमुपैमि तथापि पार्श्वमस्य ।

सलिलनिधिरिव प्रतिक्षणं मे

भवति स एव नवो नवो ज्यमद्वयोः ॥ १० ॥

हरदत्तः । महत्खलु पुरुषाकारमिदं ज्योतिः । तथा हि

द्वारं नियुक्तपुरुषानुमतप्रवेशः

सिंहासनान्तिकचरेण सहोपसर्पन् ।

तेजोभिरस्य विनिवर्तितदृष्टिपति

र्वाक्यादृते पुनरिव प्रतिवारितो ऽस्मि ॥ ११ ॥

कञ्चुकी । एष देवः । उपसर्पतां भवन्तौ ।

उभौ ॥ उपेत्य ॥ विजयतां देवः ।

राजा । स्वागतं भवद्भ्यां ॥ परिजनं विलोक्य ॥ आसने तावदत्रभवतोः ।

॥ उभौ परिजनोपनीतयोरासनयोरुपविष्टौ ॥

राजा । किमिदं शिष्योपदेशकाले युगपदाचार्याभ्यामत्रोपस्थानं ।

गणदासः । देव श्रूयतां । मया सुतीर्थादभिनयविद्या सुशिक्षिता ।

दत्तप्रयोगश्चास्मि देवेन देव्या च परिगृहीतः ।

राजा । दृढं ज्ञाने । ततः किं ।

गणदासः । सो ऽहममुना हरदत्तेन प्रधानपुरुषसमक्षमयं न मे
पादरजसापि तुल्य इत्यधिकक्षितः ।

हरदत्तः । देव अयमेव प्रथमं परिवादकरः । अत्रभवतः किल मम
च समुद्रपल्वलयोरिवान्तरमिति । तदत्रभवानिमं मां च शास्त्रे प्रयो
गे च विमृशतु । देव एव नौ विशेषज्ञः प्राञ्जिकः ।

विद्रुषकः । समत्थं पडिष्णादं ।
 गणदासः । प्रथमः कल्पः । अवहितो देवः श्रोतुमर्हति ।
 राजा । तिष्ठ तावत् । पक्षपातमत्र देवी मन्यते । तदस्याः पण्डितकौशिकीसहितायाः समक्षमेव न्यायो व्यवहारः ।

विद्रुषकः । सुदृढु भवं भणादि ।
 आचार्यो । यद्देवाय रोचते ।
 राजा । मौढल्यं अमुं प्रस्तावं निवेद्य पण्डितकौशिक्या सार्धमाहूयतां देवी ।

कञ्चुकी । यदाज्ञापयति देवः ।

॥ इति निष्क्रम्य सपरिव्राजिक्या देव्या सह प्रविष्टः ॥

कञ्चुकी । इत इतो भवती ।

धारिणी ॥ परिव्राजिकां विलोक्य ॥ भगवदि ह्यरदत्तस्स गणदासस्स अ संरम्भं कर्हं पेक्वसि ।

परिव्राजिका । अलं स्वपक्षावसादशङ्कया । न परिहीयते प्रतिवादिना गणदासः ।

धारिणी । जइवि एव्वं तहवि राअपरिगहो से पडुत्तणं उवहरदि ।

परिव्राजिका । अयि राज्ञीशब्दभाजनमात्मानमपि चिन्तयतु भवती । पश्य

अतिमात्रभासुत्वं पुष्यति भानुः परिग्रहादङ्गः ।

अधिगच्छति महिमानं चन्द्रो ऽपि निशा परिगृहीतः ॥ १२ ॥

विद्रुषकः । अबिहा अबिहा । उवद्विदा देवी पीठमदिअं पण्डितकोसिइं पुरोकरिअ तत्तभोदी धारिणी ।

राजा । पश्याम्येनां यैषा

मङ्गलालंकृता भाति कौशिक्या यतिवेषया ।

त्रयी विग्रहवत्येव सममध्यात्मविद्यया ॥ १३ ॥

परिव्राजिका ॥ उपेत्य ॥ विजयतां देवः ।

राजा । भगवति अभिवादये ।

परिव्राजिका ।

महासारप्रसवयोः सदृशक्षमयोर्द्वयोः ।

धारिणीभूतधारिण्योर्भव भर्ता शरच्छतं ॥ १४ ॥

धारिणी । जेडु जेडु अज्जउत्तो ।

राजा । स्वागतं देव्यै ॥ परिव्राजिकां विलोक्य ॥ भगवति क्रियतामास
नपरिग्रहः ।

॥ सर्व उपविशन्ति ॥

राजा । भगवति अत्रभवतोर्हरदत्तगणदासयोः परस्परं विज्ञान
संघर्षिणोर्भगवत्या प्राश्निकपद्मधासितव्यं ।

परिव्राजिका ॥ सस्मितं ॥ अलमुपालम्भेन । पत्तने सति ग्रामे रत्न
परीक्षा ।

राजा । नैतदेवं । पण्डितकौशिकी खलु भगवती । पक्षपाति
नावहं देवी च ।

आचार्यो । सम्यगाह देवः । मध्यस्था भगवती नौ गुणदोषतः
परिच्छेत्तुमर्हति ।

राजा । तेन हि प्रस्तूयतां विवादः ।

परिव्राजिका । देव प्रयोगप्रधानं हि नाद्यशास्त्रं । किमत्र वा
ग्व्यवहारेण । कथं वा देवी मन्यते ।

देवी । जइ मं पुच्छसि तदा एदाणं विवादो एव्व ण मे रुच्चदि ।
गणदासः । देवि न मां समानविद्यतया परिभवनमवगमयितु
मर्हसि ।

विद्रुषकः । भो देक्खामो उअरंभरिसंवादं । किं मुधा वेदणादा
णेण एदाणं ।

देवी । णं कल्लहपिअोसि ।

विद्रुषकः । मा एव्वं चण्डि । अण्णोसकल्लहपिअाणं मत्तहत्थि
णं एकदरस्सिं अण्णिज्जिदे कुदो उवसमो ।

राजा । ननु स्वाङ्गसौष्ठवातिशयमुभयोर्दृष्टवती भगवती ।

परिव्राजिका । अथ किं ।

राजा । तदिदानीमतः परं किमाभ्यां प्रत्याययितव्यं ।

परिव्राजिका । तदेव वक्तुकामास्मि ।

श्लिष्टा क्रिया कस्यचिदात्मसंस्था

संक्रान्तिरन्यस्य विशेषयुक्ता ।

यस्योभयं साधु स शिक्तकाणां

धुरि प्रतिष्ठापयितव्य एव ॥ १५ ॥

विद्रुषकः । सुदं अज्जेदिं भअवदीए वअण्णं । एस पिण्डितत्थो
उवदेसदंसणादो णिअओत्ति ।

हरदत्तः । परमभिमतं नः ।

गणदासः । देवि एवं स्थितं ।

देवी । जदा उण मन्दमेधा सिस्सा उवदेसं मल्लिणेदि । तदा
आआरिअस्स दोसो ।

राजा । देवि एवमापद्यते । विनेतुरद्रव्यपरिग्रहो ऽपि बुद्धिला

घवं प्रकाशयति ।

देवी ॥ ज्ञानान्तिकं ॥ कर्हं दाणिं ॥ प्रकाशं । गणदासं विलोक्य ॥ अलं अज्ज
उत्तस्स उस्साहकारणं मणोरहं परिपूरिअ । विरम णिरत्थादो आ
रम्भादो ।

विदूषकः । सुदुठु भोदी भणादि । भो गणदास संगीदअपदोब
लम्भिअसरस्सईउवाअणामोदअइं खादमाणस्स किं दे सुलहणिगगहे
ण विवादेण ।

गणदासः । सत्यमयमेवार्थी देवीवाक्यस्य । श्रूयतामवसरप्राप्तमि
दानीं ।

लब्धास्पदो ऽस्मीति विवादभीरो

स्तितिक्षमाणस्य परेण निन्दां ।

यस्यागमः केवलजीविकायै

तं ज्ञानपण्यं बणिजं वदन्ति ॥ १६ ॥

देवी । अश्रोवणीदा दे सिस्सा । अपरिणिट्ठिदस्स उबदेसस्स
उण अणज्जं आवेदणं ।

गणदासः । अत एव मे निर्बन्धः ।

देवी । तेण हि डुवेवि भअवदीए उबदेसं दंसेह ।

परिव्राजिका । देवि नैतन्न्यायं । सर्वज्ञस्याप्येकाकिनो निर्णया
भ्युपगमो दोषाय ।

देवी ॥ ज्ञानान्तिकं ॥ मूढे परिव्वाजिए मं जग्गन्तिपि सुत्तं विअ करे
सि ॥ इति सासूयं परावर्तते ॥

॥ राज्ञा देवीं परिव्राजिकायै दर्शयति ॥

परिव्राजिका ।

अनिमित्तमिन्दुवदने किमत्रभवतः पराङ्मुखी भवसि ।

प्रभवत्यो ऽपि हि भर्तृषु कारणकोपाः कुटुम्बिन्यः ॥ १७ ॥

विदूषकः । एणं सकारणं एव्व । अत्तणो पक्खो रक्खिदव्वो

॥ गणदासं विलोक्य ॥ एणं दिट्ठिआ कोवव्वज्जेण देवीए परित्तादो भवं ।

सुसिक्खिदोवि सव्वो उव्वदेसदंसणेण णिल्लहादो होदि ।

गणदासः । देवि श्रूयतां । एवं जनो गृह्णाति । तदिदानीं

विवादे दर्शयिष्यामि क्रियासंक्रान्तिमात्मनः ।

यदि मां नानुजानासि परित्यक्तो ऽस्म्यहं त्वया ॥ १८ ॥

॥ आसनादुत्थातुमिच्छति ॥

देवी । का गर्ह । पभवदि आआरिअओ सिस्सजणस्स ।

गणदासः । चिरमपदेशशङ्कितो ऽस्मि ॥ राजानमवलोक्य ॥ अनुज्ञातं

देव्या तदाज्ञापयतु देवः । कस्मिन्नभिनयवस्तुन्युपदेशं दर्शयिष्यामि ।

राजा । यदादिशति भगवती ।

परित्राजिका । किमपि देव्या मनसि वर्तते ततः शङ्कितास्मि ।

देवी । भण वीसद्धं । पभविस्सदिं पभू अत्तणो परिअणस्स ।

राजा । मम चेति ब्रूहि ।

देवी । भअवदि भणं दाणिं ।

परित्राजिका । देव शर्मिष्ठायाः कृतिः । चतुष्पदोत्थं हस्तिकमु
दाहरन्ति । तत्रैकार्थसंश्रयमुभयोः प्रयोगं पश्यामः । तावता ज्ञायत
एवात्रभवतोरुपदेशान्तरं ।

आचार्यौ । यदाज्ञापयति भगवती ।

विदूषकः । तेण हि डुवेवि वग्गापेक्खागेहे संगीदरअणं करिअ
अत्तभवदो द्ददं पेसथ । अह वा मुदङ्गसदोज्जेव्व णो उट्ठावइस्सदि ।

हरदत्तः । तथा ॥ इत्युत्तिष्ठति ॥

॥ गणदासो धारिणीमवलोकयति ॥

देवी ॥ गणदासं विलोक्य ॥ जयी भोडु अज्जो । एं विजअप्पच्चत्थिणी
अहं अज्जस्स ।

॥ आचार्यो प्रस्थितो ॥

परिव्राजिका । इतस्तावत् ।

आचार्यो ॥ परिवृत्य ॥ इमौ स्वः ।

परिव्राजिका । निर्णयाधिकारे ब्रवीमि । सर्वाङ्गसौष्ठवाभिव्यक्तये
विगतनेपथ्ययोः पात्रयोः प्रवेशो ऽस्तु ।

उभौ । नेदमावयोरुपदेश्यं ॥ इति निष्क्रान्तौ ॥

देवी ॥ राजानमवलोक्य ॥ जइ राअकज्जेसुबि ईरिसी णिउणादा अज्ज
उत्तस्स तदो सोहणं भोदि ।

राजा ।

अलमन्यथा गृहीत्वा न खलु मनस्विनि मया प्रयुक्तमिदं ।

प्रायः समानविद्याः परस्परयशःपुरोभागाः ॥ ११ ॥

॥ नेपथ्ये मृदङ्गध्वनिः ॥

॥ सर्वे कर्णं ददति ॥

परिव्राजिका । क्लृप्तं प्रवृत्तं संगीतकं । तथा क्लेषा

जीमूतस्तनितविशङ्किभिर्मयूरै

रुद्धवैरनुगमितस्य पुष्करस्य ।

निर्झादिन्युपहितमध्यमस्वरोत्था

मायूरी मलयति मार्जना मनांसि ॥ २० ॥

राजा । देवि तस्याः सामाजिका भवामः ।

• देवी ॥ स्वगतं ॥ अहो अविणाग्रो अज्जउत्तस्स ।

॥ सर्वं उन्निष्ठन्ति ॥

विद्रूपकः ॥ अपवार्यं ॥ भो धीरं गच्छ । तत्तभोदी धारिणी विसं
वादस्सदि ।

राजा ।

धैर्यावल्लम्बिनमपि त्वरयति मां मुरज्जवाद्यरावो ज्यं ।

अवतरतः सिद्धिपथं शब्दः स्वमनोरथस्येव ॥ २१ ॥

॥ इति निष्क्रान्ताः सर्वे ॥

॥ इति प्रथमो ऽङ्कः ॥

॥ ततः प्रविशति संगीतरचनायां कृतायामासनस्यः सवयस्यो राजा धारिणी परिव्राजिका विभवतश्च परिवारः ॥

राजा । भगवति अत्रभवतोराचार्ययोः कतरस्य प्रथममुपदेशो दृश्यतां ।

परिव्राजिका । ननु समाने ऽपि ज्ञानभावे वयोऽधिकत्वाद्गणादासः पुरस्कारमर्हति ।

राजा । तेन हि मौढ्य एवमत्रभवतोरावेद्य नियोगमशून्यं कुरु ।

कञ्चुकी । यदाज्ञापयति देवः ॥ इति निष्क्रान्तः ॥

॥ प्रविश्य गणादासः ॥

गणादासः । देव शर्मिष्ठायाः कृतिर्लयमध्या चतुष्पदा । तस्याश्च चतुष्पदवस्तुकं प्रयोगमेकमना देवः श्रोतुमर्हति ।

राजा । आचार्यबद्धमानाद्वदितो ऽस्मि ।

॥ निष्क्रान्तो गणादासः ॥

राजा ॥ ज्ञानान्तिकं ॥ वयस्य

नेपथ्यगृहगतायाश्चक्षुर्दर्शनसमुत्सुकं तस्याः ।

संक्षुर्तुमधीरतया व्यवसितमिव मे तिरस्करिणीं ॥ २२ ॥

विद्रूपकः ॥ अपवार्य ॥ उबट्टिदं णअणमडु सप्पिहिदं अक्खिअं च ।
ता अप्पमतो दाणिं पेक्ख ।

॥ ततः प्रविशत्याचार्यप्रत्यक्ष्यमापाङ्गुसोष्ठवा मालविका ॥

विद्रूपकः । पेक्खडु भवं । ण खु से पडिच्छन्दादोवि हीअदि
मडुरदा ।

राजा ॥ अपवार्य ॥ वयस्य

चित्रगतायामस्यां कान्तिविसंवादशङ्कि मे क्खदयं ।

संप्रति शिथिलसमाधिं मन्ये येनेयमालिखिता ॥ २३ ॥

गणदासः । वत्से मुक्तसाधसा सवस्था भव ।

राजा ॥ स्वगतं ॥ अहो सर्वास्ववस्थास्वनवद्यता रूपस्य । तथा हि

दीर्घान्नं शरदिन्दुकान्तिवदनं बालू नतावंशयोः

संक्षिप्तं निविडोन्नतस्तनमुरः पार्श्वे प्रमृष्टे इव ।

मध्यः पाणिमितो नितम्बि जघनं पादावरालाङ्गुली

हन्दो नर्तयितुर्यथैव मनसि श्लिष्टं तथास्या वपुः ॥ २४ ॥

मालविका ॥ उपगानं कृत्वा चतुष्पदवस्तुकं गायति ॥

उल्लहो पिअो तस्सिं भव हिअअ निरासं

अम्मो अपडुअो मे फुरइ किंपि वामअो ।

एसो सो चिरदिट्ठो क्खं उबणाइदव्वो

णाह मं पराहीणं तुइ गणअ सतएहं ॥ २५ ॥

॥ ततो यथार्समभिनयति ॥

विद्रूपकः ॥ अपवार्य ॥ भो वअस्स चडुप्पदअत्थुअं डुवारीकरिअ तुइ
उबट्टाविदो विअ अप्पा अत्तभोदीए ।

राजा । सखे एवमावयोक्खदयं । अनया खलु

जनमिममनुरक्तं विद्धि नाथेति गोपे
 वचनमभिनयन्त्या स्वाङ्गनिर्देशपूर्वं ।
 प्रणयगतिमदृष्ट्वा धारिणीसंनिकर्षा
 दहृमिव सुकुमारप्रार्थनाव्याजमुक्ताः ॥ २६ ॥

॥ मालविका गीतान्ते निष्क्रान्तुमारब्धा ॥

विदूषकः । भोदि चिट्ठ । किंपि वो विसुमरिदो कम्मभेदो ।
 तं दाव पुच्छिस्सं ।

गणदासः । वत्से क्षणमात्रं स्थित्वोपदेशविशुद्धा यास्यसि ।

॥ मालविका स्थिता ॥

राजा ॥ स्वगतं ॥ अहो सर्वास्ववस्थासु चारुता शोभान्तरं पुष्यति ।
 तथा हि

वामं संधिस्तिमितवलयं न्यस्य हस्तं नितम्बे
 कृत्वा श्यामाविटपसदृशं सस्तमुक्तं द्वितीयं ।

पादाङ्गुष्ठालुलितकुसुमे कुट्टिमे पातितान्नं

नृत्यादस्याः स्थितमतितरां कान्तमृज्वायतार्थं ॥ २७ ॥

देवी । एां गोदमवअणंपि अज्जो हिअए करेदि ।

गणदासः । देवि मा मैवं । देवप्रत्ययात्संभाव्यते सूक्ष्मदर्शिता

गौतमस्य । पश्य

मन्दो ऽप्यमन्दतामेति संसर्गेण विपश्चितः ।

पङ्कच्छिदः फलस्येव निकर्षेणाविलं पयः ॥ २८ ॥

॥ विदूषकं विलोक्य ॥ तच्छृणुमो विवक्षितमार्यस्य ।

विदूषकः ॥ गणदासं विलोक्य ॥ कोसिइं दाव पुच्छ । पच्छा जो मए
 कम्मभेदो दिट्ठो तं भणिस्सं ।

गणदासः । भगवति यथादृष्टमभिधीयतां गुणो वा दोषो वेति ।
परित्राजिका । यथादर्शितं सर्वमनवद्यं । कुतः ।

अङ्गैरन्तर्निहितवचनैः सूचितः सम्यगर्थः

पादन्यासो लयमुपगतस्तन्मयत्वं रसेषु ।

शाखायोनिर्मृदुरभिनयस्तद्विकल्पानुवृत्तौ

भावो भावं तुदति विषयाद्भागवन्धः स एव ॥ २१ ॥

गणदासः । देवः कथं मन्यते ।

राजा । वयं स्वपत्न्यशिक्षिताभिमानाः संवृत्ताः ।

गणदासः । अद्य नर्तयितास्मि ।

उपदेशं विदुः श्रुद्धं सत्तस्तमुपदेशिनः ।

श्यामायते न युष्मासु यः काञ्चनमिवाग्निषु ॥ ३० ॥

देवी । दिट्टिआ परिक्वाराहणेण अज्जो वडुडु ।

गणदासः । तत्परिग्रहो ऽपि मे वृद्धिहेतुः ॥ विदूषकं विलोक्य ॥ गौ

तम वदेदानीं यत्ते मनसि वर्तते ।

विदूषकः । षष्ठमोवदेसदंसणे षष्ठं ब्रम्हणपूजा कादव्वा । सा
णं वो विसुमरिदा ।

परित्राजिका । अहो प्रयोगाभ्यन्तरः प्रश्नः ।

॥ सत्रे हसिताः । मालविकापि स्मितं करोति ॥

राजा ॥ स्वगतं ॥ उपात्तसारश्चक्षुषा स्वविषयः । यदनेन

स्मयमानमायताद्याः किञ्चिदभिव्यक्तदशनशोभि मुखं ।

असमग्रलक्ष्यकेशरमुच्छ्रुसदिव पङ्कजं दृष्टं ॥ ३१ ॥

गणदासः । महाब्राह्मणं न खलु नेपथ्यसवनमिदं । अन्यथा
कथं त्वां दक्षिणीयं नार्चयिष्यामः ।

विदूषकः । मरु णाम सुखवधणगज्जिदे अत्तरिक्खे जलपाणेण
चादआइदं ।

परिव्राजिका । एवमेव ।

विदूषकः । तेण हि पण्डदपरितोसप्यच्चआ णं मूढा जादी ।
जदि अत्तभोदीए शोक्खणं भण्णिदं तदो इमं से पारितोसिअं पअच्छा
मि ॥ रात्तो हस्तात्कटकमाकर्षति ॥

देवी । चिट्ठ गुणत्तरं अजाणत्तो किं णिमित्तं तुमं आहरणं
देसि ।

विदूषकः । परकेरंत्ति करिअ ।

देवी ॥ आचार्ये विलोक्य ॥ अज्ज गणदास णं दंसिदोवदेसा दे सिस्सा ।

गणदासः । वत्से एहि गच्छाव इदानीं ।

॥ सहाचार्येण निष्क्रान्ता मालविका ॥

विदूषकः ॥ जनान्तिकं ॥ एत्तिअो मे मदिविह्वो भवत्तं सेविडुं ।

राजा । अत्तमलं परिच्छेदेन । अहं हि

भाग्यास्तमयमिवाद्दणोर्हृदयस्य महोत्सवावसानमिव ।

द्वारपिधानमिव धृतेर्मन्ये तस्यास्तिरस्करिणीं ॥ ३२ ॥

विदूषकः ॥ जनान्तिकं ॥ साधु दरिद्राडुरो विअ वेज्जेण ओसहं उ
प्यादीअमाणं इच्छसि ।

॥ प्रविश्य हरदत्तः ॥

हरदत्तः । देव मदीयमिदानीं प्रयोगमवलोकयितुं प्रसादः क्रि
यतां ।

राजा ॥ च्छगतं ॥ अवसितो मे दर्शनार्थः ॥ दान्तिपयमवलम्ब्य प्रकाशं ॥ ननु
पर्युत्सुका एव वयं ।

रुरदत्तः । अनुगृहीतो ऽस्मि ।

॥ नपथ्यं ॥ जयतु जयतु देवः । उपात्रुहो मध्याङ्गः । तथा हि
पत्रच्छायासु हंसा मुकुलितनयना दीर्घिकापद्मिनीनां
सौधान्यत्यर्थतापाद्वलभिपरिचयद्वेषिपारावतानि ।
विन्दूत्नेपान्पिपासुः परिसरति शिखी भ्रान्तिमद्वारियन्त्रं
सर्वैरुसैः समग्रस्त्वमिव नृपगुणैर्दीप्यते सप्तसप्तिः ॥ ३३ ॥

विद्रुषकः । अविह्ला । अम्हाणं भोअणविला । अत्तभवदो उइ
द्वेलादिकुमेण चिकिस्सआ दोसं उदाहरन्ति । रुरदत्त किं भणासि ।
रुरदत्तः । अस्ति चान्यस्य वचनावकाशो ऽत्र ।

राजा ॥ हरदत्तमवलोक्य ॥ तेन हि तदीयमुपदेशं श्रुो द्रक्ष्यामः । वि
रम्यतां भवान् ।

रुरदत्तः । यदाज्ञापयति देवः ॥ इति निष्क्रान्तः ॥

देवी । णिव्वत्तेडु अज्जउत्तो मज्जासाविहिं ।

विद्रुषकः । भोदी विसेसेण पाणभोअणं तुअराबेडु ।

परिव्राजिका ॥ उत्थाय ॥ स्वस्ति भवते ॥ इति देव्या सह निष्क्रान्ता ॥

विद्रुषकः । भो ण केवलं ब्रूवे सिप्येवि अडुदीआ मालविआ ।

राजा । वयस्य

अव्याजसुन्दरीं तां विज्ञानेन ललितेन योजयता ।

उपकल्पितो विधात्रा बाणाः कामस्य विषदिग्धः ॥ ३४ ॥

किं बद्धना । चित्तयितव्यो ऽस्मि ते ।

विद्रुषकः । भवदाबि अहं । दिठं विपणिकन्दू विअ मे हिअ
अब्भत्तरं षज्जदि ।

राजा । एवमेव । भवानंस्मर्द्धे वरतां ।

विदूषकः । गिह्नीददक्खिणोम्हि । किं तु मेहावलीरुद्धजोण्हा
विअ पराहीणदंसणा तत्तभोदी मालविअ । भवंपि सूणापरिचरो
विअ गिद्धो आमिसलोलुबो भीरुओ अ । अच्चत्ताडुरो विअ कज्ज
सिद्धिं पत्थत्तो मे रोअसि ।

राजा । कथमनातुरो भविष्यामि । यदा
सर्वान्तःपुरवनिताव्यापारं प्रति निवृत्तहृदयस्य ।
सा वामलोचना मे स्नेहस्यैकायनीभूता ॥ ३५ ॥

॥ इति निष्क्रान्ताः सर्वे ॥

॥ इति द्वितीयो ऽङ्कः ॥

॥ ततः प्रविशति परिव्राजिकायाः परिचारिका ॥

समाहितिका । आणत्तम्हि भग्नवदीए । समाहिदिए देवस्त
उववणत्थं वीजपूरं गेण्हिअ आअच्छेत्ति । तं दाव पमद्वणपा
लिअं मद्धअरिअं अण्णसामि ॥ परिक्रम्यावलोक्य च ॥ एसा तवणीआसोअं
ओलोअत्ती मद्धअरिआ चिट्ठदि । जाव णं संभावेमि ।

॥ ततः प्रविशत्युद्यानपालिका ॥

समाहितिका ॥ उपसृत्य ॥ आलि सुहो दे उज्जाणवणव्वावारो ।
मधुकरिका । अम्मो समाहिदिआ । सहि सागदं दे ।
समाहितिका । हला भग्नवदी आणवेदि । अरित्तपाणिणा अम्हा
रिसजणेण अत्तभवं देक्खिद्वो । ता वीजपूरण सुस्सुसइडुं इच्छा
मिति ।

मधुकरिका । णं सप्पिहिदं वीजपूरं । कहेहि अण्णोणसंघस्ति
दाणं णट्ठाअरिआणं उवदसं देक्खिअ कदरो भग्नवदीए पसंसिदो ।

समाहितिका । डुवेवि किल आगमिणो पओअणिउणा अ ।
किं डु सिस्सागुणविसेसेण उण्णमिदो गणदासो ।

मधुकरिका । अह मालविआगअं कोलीणं किं सुणीअदि ।

समाहितिका । वाठं किल तस्सिं साहिलासो भट्टा । केवलं

देवीश् धारिणीश् चित्तं रक्वन्तो अत्तणो पङ्क्तणं ण दंसेदि । मा
लविआवि इमेसु दिअहेसु अणुण्हदामुत्ता विअ मालदीमाला मिला
अमाणा लक्वीअदि । अदो अबरं ण ज्ञाणे । विसज्जेहि मं ।

मधुकरिका । एदं साहावलम्बि वीजपूरअं गेण्ह ।

समाहितिका ॥ नाट्येन गृहीत्वा ॥ कृत्वा तुमंवि इदो पेसलतरं साङ्ग
ज्ञाणसुस्तूसाए फलं पाएहि ॥ इति प्रस्थिता ॥

मधुकरिका । सहि समं गच्छम्ह । अहंवि इमस्स चिराअमा
णकुसुमोग्गमस्स तवणीआसोअस्स दोहलणिमित्तं देवीश् णिवेदिमि ।
समाहितिका । जुज्जादि अहिआरो खु तुह ।

॥ इति निष्क्रान्तं ॥

॥ प्रवेशकः ॥

॥ ततः प्रविशति कामयमानावस्थो राजा विदूषकश्च ॥

राजा ॥ आत्मानं विलोक्य ॥

शरीरं मन्दं स्यादसति दयितालिङ्गनमुखे

भवेत्सास्रं चक्षुः क्षणमपि न सा दृश्यत इति ।

तया सारङ्गाद्या त्वमसि न कदाचिद्विरहितं

प्रसक्ते निर्वाणे हृदय परितापं व्रजसि किं ॥ ३६ ॥

विदूषकः । अलं भवदो धीरदं उज्जिअ परिदेविदेण । दिट्ठा मए

मालविआए पिअसही वउलावलिआ सुणाविदा अ अत्थं जो भव
दा संदिट्ठो ।

राजा । ततः किमुक्तवती ।

विद्रूपकः । विषावेहि भट्टारअं । अणुगिहीदम्हि इमिणा णिओ
एण । किं तु सा तवस्सिणी देवीए अहिअअरं रक्खीअमाणा अरक्खि
दाणं विअ णिहीणं सुहं समासादइदव्वा । तद्धवि जतिस्संत्ति ।

राजा । भगवन्संकल्पयोने प्रतिबन्धवत्सु विषयेष्वभिनिवेश्य तथा
प्रहरिष्यसि यथा जनो ज्यं न कालान्तरक्षमो भविष्यति ॥ सविस्मयं ॥

एव राजा हृदयप्रमाथिनी

एव च ते विश्वसनीयमायुधं ।

मृदुतीक्ष्णतरं यदुच्यते

तदिदं मन्मथ दृश्यते त्वयि ॥ ३७ ॥

विद्रूपकः । णं भणामि तस्सिं साहणिज्जे कज्जे किदो मए
उवाओत्ति । ता पज्जवत्थावेदु अत्तभवं अत्ताणअं ।

राजा । अथेमं दिवसशेषं व्यापारविमुखेन चेतसा एव नु यापया
मि ।

विद्रूपकः । अज्ज एव्व पढमावदारसुहआणि रत्तकुरवआणि उवा
अणं पेसिअ णववसत्तावदारव्ववदेसेण इरावदीए णिउणिआमुहेण
आचक्खिदो । इच्छेमि अज्जउत्तेण सह दोलाधिरोहणं अणुभविडं
त्ति । भवदावि संपइसादं । ता पमदवणं एव्व गच्छम्ह ।

राजा । न क्षममिदं ।

विद्रूपकः । कहं विअ ।

राजा । वयस्य निसर्गनिपुणाः स्त्रियः । कथं मामन्यसंक्रान्तहृदय

मुपलालयन्तमपि ते सखी न लक्षयिष्यति । अतः पश्यामि

उचितः प्रणयो वरं विहृतुं

बहवः खण्डनहेतवो हि दृष्टाः ।

उपचारविधिर्मनस्विनीनां

न तु पूर्वाभ्यधिको ऽपि भावशून्यः ॥ ३८ ॥

विदूषकः । णारुहदि भवं अन्तेउरुद्विदं दक्खिणं एकूपदे पिठ्ठो
काडुं ।

राजा ॥ विचिन्त्य ॥ तेन हि प्रमदवनमार्गमादेशय ।

विदूषकः । इदो इदो भवं ।

॥ उभौ परिक्रामतः ॥

विदूषकः । णं एदं पमदवणं पवणबलचलाहिं पछवज्जुलीहिं
तुअरावेदि विअ भवत्तं पविसिडुं ।

राजा ॥ स्पर्शं ह्यपयित्वा ॥ अभिजातः खलु वसन्तः । सखे पश्य

उन्मत्तानां श्रवणसुभगैः कूजितैः कोकिलानां

सानुक्रोशं मनसिजरुजः सद्यतां पृच्छतेव ।

अङ्गे चूतप्रसवसुरभिर्दक्षिणो मारुतो मे

सान्द्रस्पर्शः करतल इव व्यापृतो माधवेन ॥ ३९ ॥

विदूषकः । पविस णिव्वुदिलाहाअ ।

॥ उभौ प्रविशतः ॥

विदूषकः । अवधाणेण दिट्ठिं देहि । एदं खु भवत्तं विअ
लोहइडुकामाए पमदवणलच्छीए जुवदीविसलज्जावपित्तिअं कुसुमणे
बत्थं गहिदं ।

राजा । ननु विस्मयादवलोकयामि ।

रक्ताशोकलंताविशेषितगुणो बिम्बाधरालक्तकः
 प्रत्याख्यातविशेषकं कुरवकं श्यामावदातारुणं ।
 आक्रान्ता तिलकक्रियापि तिलकैर्लाभद्विरेफाञ्जनैः
 सावज्ञेव मुखप्रसादनविधौ श्रीर्माधवी घोषितां ॥ ४० ॥

॥ इत्युद्यानशोभां निरूपयतः ॥

॥ प्रविष्टा पर्युत्सुका मालविका ॥

मालविका । अविष्णादद्विभ्रं भट्टारं अहिलसती अत्तणोवि
 दाव लज्जेमि । कुदो विह्वो सिणिद्धस्स सहीअणस्स वुत्तन्तं आच
 क्विडुं । एण आणे अप्पडिअरगरुअं वेदणं कित्तिअं कालं मदणो
 मं णइस्सदित्ति ॥ कतिचित्पदानि गत्वा ॥ कट्ठिं णु पत्थिदम्हि ॥ विचिन्त्य ॥
 आ संदिट्ठम्हि देवीए । गोदमचाबलादो दोलापरिभट्टाए सरुजो मम
 चलणा । एण सक्कुणोमि । तुमं दाव तवणीआसोअस्स दोहलं णि
 वट्ठेदित्ति । जइ सो पच्चरत्तब्भत्तरे कुसुमं दंसेदि तदो तुह ॥ इत्य
 न्तरा निःश्वस्य ॥ अहिलासपूरइत्तअं पसादं दावइस्संति । जाव णिओ
 अभूमिं पढमं गदा होमि । दाव अणुपदं मम चलणालंकारहत्थाए
 वउलावलिआए आअत्तव्वं । ता परिदेविस्सं दाव विस्सइं मुहुत्तअं
 ॥ इति परिक्रामति ॥

विदूषकः ॥ दृष्ट्वा ॥ ही ही एदं खु सीङ्गपाणुव्वेजिअस्स मच्छण्डि
 आ उवणादा ।

राजा । अये किमेतत् ।

विदूषकः । एसा णादिपरिक्रिदेवसा उस्सुअवअणा एआइणी माल
 विआ अदूरे वट्ठदि ।

राजा ॥ सहर्षं ॥ कथं मालविका ।

विदूषकः । अहं ।

राजा । शक्यमिदानीं जीवितमवलम्बयितुं ।

बहुपलभ्य समीपगतां प्रियां

हृदयमुच्छ्वसितं मम जीवितुं ।

तरुवृतां पथिकस्य जलार्थिनः

सरितमारसितादिव सारसात् ॥ ४१ ॥

क्व तत्रभवती ।

विदूषकः । एसा तरुराश्मज्जादो णिकृन्ता इदोज्जेव परिवट्टती
दीसदि ।

राजा । पश्याम्येनां ।

विपुलं नितम्बदेशे मध्ये क्षामं समुन्नतं कुचयोः ।

अत्यायतं नयनयोर्मम जीवितमेतदायाति ॥ ४२ ॥

सखे पूर्वस्मादवस्थान्तरमुपवृत्ता तत्रभवती । तथा हि

शरकाण्डपाण्डुगण्डस्थलेयमाभाति परिमिताभरणा ।

माधवपरिणतपत्रा कतिपयकुसुमेव कुन्दलता ॥ ४३ ॥

विदूषकः । एसावि भवं विअ मअणवाहिणा परिमिट्टा भवि
स्सदि ।

राजा । सौहार्दमेवं पश्यति ।

मालविका । असोअो ललिदसुउमारदोहलापिकवी अगिहीदकुसु
मणेवत्थो उक्कण्ठदाए मम सोअं अणुकरेदि । जाव से पच्चाअ
सीअले सिलापट्टए णिसप्पा अत्ताणां विणोदेमि ।

विदूषकः । सुदं भवदा उक्कण्ठदम्हिति अत्तभोदी मत्तेदि ।

राजा । नैतावता भवन्तं प्रसन्नतर्कं मन्ये । कुतः ।

वोढा कुरवकरजसां किसलयपुठभेदशीकरानुगतः ।
अनिमित्तोत्कण्ठामपि जनयति मनसो मलयवातः ॥ ४४ ॥

॥ मालविकोपविष्टा ॥

राजा । सखे इतस्तावदावां लतान्तरितौ भवावः ।
विद्रूपकः । इरावदिं विम्र अद्वरे पेक्वामि ।
राजा । न हि कमलिनीं दृष्ट्वा ग्राह्मवेक्षते मतङ्गजः ॥ इति विलोक्यन्स्थितः ॥
मालविका । हिम्र अणिरवलम्बणादो अदिभूमिलङ्घिणो मणोर
हृदो विरम । किं मं आआसिअ ।

॥ विद्रूपको रात्रानं वीक्षते ॥

राजा । पश्य महत्त्वं स्नेहस्य ।
श्रौत्सुव्यहेतुं विवृणोपि न त्वं
तत्रावबोधिकफलो न तर्कः ।
तथापि रम्भोरु करोमि लक्ष्य
मात्मानमेषां परिदेवितानां ॥ ४५ ॥

विद्रूपकः । संपदं भवदो णिस्संसअं भविस्सदि । एसा अप्पिद
मअणसंदेसा विवित्ते णं बउलावलिअ उवगदा ।

राजा । अपि स्मरेदस्मदभ्यर्थनां ।

विद्रूपकः । किं दाणिं एसा दासीए उहिदा दाव गरुअं संदेसं
विसुमरेदि ।

॥ प्रविश्य चरणालंकारहस्ता बकुलावलिका ॥

बकुलावलिका । अबि सुहं सहीए ।
मालविका । अम्मो बउलावलिअ उवट्टिदा । सागदं दे ।
उवविस ।

बकुलावल्लिका ॥ उपविश्य ॥ कृला तुमं दाणिं जोग्गदाए णिउत्ता ।
एकं दे चलाणं उवणेहि जाव सालत्तअं सणेउरं करेमि ।

मालविका ॥ स्वगतं ॥ हिअअ अलं सुहिदाए । उवढिदो अअं
विहओ । कहं दाणिं अत्ताणं मोचेअं । अह वा एदं एव्व मे
मित्तमणउणं भविस्सदि ।

बकुलावल्लिका । किं विअरेसि । उस्सुआ खु इमस्स तवणी
आसोअस्स कुसुमोग्गमे देवी ।

राजा । कथमशोकदोकूलनिमित्तो ज्यमारम्भः ।

विदूषकः । किं खु ण आणासि । अकारणादो देवी इमं
अत्तेउरणेवत्येण जोजइस्सदित्ति ।

मालविका ॥ पादमुपहरति ॥ कृला मरिसेहि दाणिं ।

बकुलावल्लिका । अइ सरीरंसि मे ॥ नाट्येन चरणासंस्कारमारभते ॥

राजा ।

चरणान्तनिवेशितां प्रियायाः

सरसां पश्य वयस्य रागलेखां ।

प्रथमामिव पल्लवप्रसूतिं ।

हरदग्धस्य मनोरथद्रुमस्य ॥ ४६ ॥

विदूषकः । चलणाणुव्वो तत्तभोदीए अहिआरो उवक्खित्तो ।

राजा । सम्यग्भवानाह ।

नवकिसलयरागेणार्द्रपादेन बाला

स्फुरितनाखरुचा द्वौ कृतुमर्हत्यनेन ।

अकुसुमितमशोकं दोकृलापेक्षया वा

प्रणमितशिरसं वा कान्तमार्द्रापरार्धं ॥ ४७ ॥

विदूषकः । पारस्ससि तत्तभोदीर् अबरदुं ।
राजा । प्रतिगृहीतं वचः सिद्धिदर्शिनो ब्राह्मणस्य ।

॥ ततः प्रविशति युक्तमदेरावती चेटी च ॥

इरावती । कृञ्जे णिडणिर् सुणामि बडुसो मदो किल इत्थि
आअणस्स विसेसमणउणंति । अबि सच्चो लोअवादो अअं ।

निपुणिका । पढमं लोअवादो एव्व सच्चसच्चो संवुत्तो ।

इरावती । सच्चित्तिसंसिणा सिणेहेण अलं । कहेहि कुदो दा
णिं अवगमिदं दोलाघरं पढमागदो भट्टा ण वेत्ति ।

निपुणिका । भट्टिणीर् अबण्डिदादो पणआदो ।

इरावती । अलं सेवार् । मस्सपदं गडुअ भणहि ।

निपुणिका । णं वसत्तस्स वडवाअणलोलुबेण अज्जगोदमेण
कहिदं । तुअरडु भट्टिणी ।

इरावती ॥ अवस्थासदृशं परिक्रम्य ॥ कृञ्जे मदेण गित्ताअमाणं अत्ताणं
अज्जउत्तस्स दंसणे हिअअं तुअरावेदि चलणा उण मग्गे ओल
गन्ति ।

निपुणिका । णं संपत्तम्ह दोलाघरअं ।

इरावती । णिडणिर् अज्जउत्तो एत्थ ण दीसदि ।

निपुणिका । णं भट्टिणी ओलोर्डु । परिहासणिमित्तं कहिंपि
गूढेण भट्टिणा होदव्वं । अम्हेवि इमं पिअङ्गुलदापरिक्खत्तं असोअ
सिलापट्टअं पविसामो ।

इरावती । तह ।

निपुणिका ॥ विहस्य ॥ ओलोअडु भट्टिणी चूदङ्कुरं विणमत्तीणं अम्हा
णं पिपील्लिआहिं दंसिदं ।

इरावती । किं विअ एदं ।

निपुणिका । एसा असोअपादबच्चाआए मालविआए बडलाव
लिआ चलणालंकारं णिवत्तेदि ।

इरावती ॥ शकुं इपयित्वा ॥ अभूमी इअं मालविआए । कइं एत्थ
तकेसि ।

निपुणिका । तकेमि दोलापरिब्भंसिदसरुजचलणाए देवीए असो
अदोहलाधिआरे मालविआ णिउत्तेत्ति । अस्सहा कइं देवी सअं
धारिदं एदं णेउरजुअलं परिअणस्स अब्भणुजाणिस्सदि ।

इरावती । मरुदी मे संभावणा ।

निपुणिका । किं ण अस्सेसीअदि भट्टा ।

इरावती । रुञ्जे मे चलणा अग्गदो ण पबडन्ति । मदो मं
विआरेदि । आसङ्किदस्स दाव अन्तं गमिस्सं ।

मालविका ॥ निवप्यात्मगतं ॥ ठाणे खु कादरं मे हिअअं ।

बकुलावलिका ॥ चरणं दर्शयति ॥ किंवि रोअदि दे राअरेहाविष्सा
सो ।

मालविका । अत्तणो चलणंत्ति लज्जेमि णं पसंसिडुं । केण
सिप्पसारुणकलाए एव्वं अभिणीदासि ।

बकुलावलिका । एत्थ खु भट्टिणो सिस्समिह् ।

विट्ठकः । तुवरेहि दाणिं गुरुदक्खिणाए ।

मालविका । दिट्ठिआ ण गव्विदासि ।

बकुलावलिका । उवदेसाणुत्तवे चलणे लम्भिअ दाणिं गव्विदा
भविस्सं ॥ रागं विलोक्यात्मगतं ॥ कृत सिद्धो मे दप्यो ॥ प्रकाशं ॥ सहि
एकस्स दे चलणस्स अवसिदो राअणिकवेवो । केवलं मुहुमारुदो

लम्भइद्वो । अह् वा पवादं एव्व एदं ठाणं ।

राजा । सखे पश्य पश्य ।

आर्द्रालक्तकमस्याश्चरणं मुखमारुतेन शोषयतः ।

प्रतिपन्नः प्रथमतरः संप्रति सेवावकाशो मे ॥ ४८ ॥

विदूषकः । कुदो दे अणुसओ । एदं भवदा चिरक्केण अणुभ
विद्वं ।

बकुलावलिका । सहि अरुणं सदपत्तं विअ सोहदि दे चलणं ।
सव्वहा भट्टिणो अङ्कपरिवट्टिणी होहि ।

॥ इरावती निपुणिकामवेत्तते ॥

राजा । ममेयमाशीः ।

मालविका । हला मा अविणीअं मत्तेहि ।

बकुलावलिका । मत्तिद्वं एव्व मए मत्तिदं ।

मालविका । पिआ खु अहं तव ।

बकुलावलिका । ण केवलं मम ।

मालविका । कस्स वा अणस्स ।

बकुलावलिका । गुणेषु अहिणिवेसिणो भट्टिणोवि ।

मालविका । अलिअं मत्तेसि । एदं एव्व मइ णत्थि ।

बकुलावलिका । सव्वं तुइ णत्थि । भट्टिणो किस्सेसु सुन्दरप
ण्डुरेसु दीसइ अङ्गसु ।

निपुणिका । पढमं गुणिदं विअ हदासाए उत्तरं ।

बकुलावलिका । अणुराओ अणुराएण परिकिवद्वोत्ति सुअण
वअणं पमाणं करेहि ।

मालविका । किं अत्तणो हन्देण मत्तेसि ।

बकुलावलिका । ण हि ण हि । भट्टिणो खु एदाणि पण
अमिडुआणि अक्वराणि विप्पपेरिदाणि ।

मालविका । कृत्वा देविं चिन्तिअ ण मे हिअअं विस्ससदि ।

बकुलावलिका । मुद्धे भमरसंपादो वसन्तोदारसंभूदो दाणिं णव
चूदप्पसवो ओदंसणिज्जो ।

मालविका । तुमं जाव मे डुज्जादे ओदंसिणी क्कोहि ।

बकुलावलिका । विमदसुरही बउलावलिआ खु अरुं ।

राजा । साधु बकुलावलिके साधु ।

भावज्ञानानन्तरं प्रस्तुतेन

प्रत्याख्यानं दत्तयुक्तोत्तरेण ।

वाक्येनेयं स्थापिता स्वे निदेशे

स्थाने प्राणाः कामिनो द्रृत्यधीनाः ॥ ४१ ॥

इरावती । कृञ्जे पेक्ख कारिदं एव्व बउलावलिआ एदं पदं
मालविआए ।

निपुणिका । भट्टिणि णिव्विआरस्स अधिआरस्स उइदोबदेसो ।

इरावती । ठाणे खु सङ्किदं मे हिअअं । गिहीदत्था अणान्तरं
चित्तइस्सं ।

बकुलावलिका । एसोवि दे संवुत्तपरिकम्मो चलणो । जाव
णं सणेउरं करेमि ॥ नाट्येन नूपुरयुगलमामुच्य ॥ कृत्वा उट्टेहि अणुचिट्ठ
देवीए असोअस्स विआसइत्तिअं णिओअं ॥ उभे उन्निष्ठतः ॥

इरावती । सुदो देवीए णिओओत्ति । भोट्टु दाणिं ।

बकुलावलिका । एसो उवाट्ठराओ उवभोगक्खमो पुरदो
दे चिट्ठदि ।

मालविका ॥ सहर्षं ॥ किं भट्टा ।
 बकुलावलिका ॥ सस्मितं ॥ एण दाव भट्टा । असोअसाहावलम्बी
 गुच्छओ । ओदंसेहि दाव एणं ।

॥ मालविका विषादं नाटयति ॥

विदूषकः । किं सुदं भवदा ।
 राजा । सखे पर्याप्तमेतावता कामिनां ।
 अनातुरोत्कण्ठितयोः प्रसिध्यता
 समागमेनापि रतिर्न मां प्रति ।
 परस्परप्राप्तिनिराशयोर्वरं
 शरीरनाशो ऽपि समानरागयोः ॥ ५० ॥

॥ मालविका रचितपल्लवावतंसा सलीलमशोकाय पादं प्रहिणोति ॥

राजा । वयस्य
 आदाय कर्णाकिसलयमस्मादियमत्र चरणमर्पयति ।
 उभयोः सदृशविनिमयादात्मानं वञ्चितं मन्ये ॥ ५१ ॥
 मालविका । अबि एणम अम्हाणं संभावणा सफला ह्वे ।
 बकुलावलिका । हला एण्थि दे दोसो । णिस्संसअं णिग्गुणो
 अअं असोओ जइ कुसुमुग्गममन्यरो ह्वे जो दे चलाणसकारं ल
 म्भिअ ।

राजा ।

अनेन तनुमध्यया मुखरनूपुराविणा
 नवाम्बुरुहकोमलेन चरणेन संभावितः ।
 अशोक यदि सद्य एव मुकुलैर्न संपत्स्यसे
 मुधा वरुसि दोहलं ललितकामिसाधारणं ॥ ५२ ॥

सखे वचनावकाशपूर्वकं प्रवेष्टुमिच्छामि ।

विदूषकः । एहि णं परिहासइस्सं ।

॥ उभो प्रवेशं कुरुवः ॥

निपुणिका । भट्टिणि भट्टिणि भट्टा एत्थ पविसदि ।

इरावती । एदं मम पठमं चिन्तिदं हिअएण ।

विदूषकः ॥ उपेत्य ॥ होदि जुत्तं णाम अत्तभोदो पिअवअस्सो
असोओ वामपाएण ताउइडं ।

उभे ॥ ससंभ्रमं ॥ अम्मो भट्टा । जेडु जेडु भट्टा ।

विदूषकः । बउलावल्लिए गिहीदत्थाए तुए अत्तभोदी ईरिसं
अविणअं करन्ती कीस ण णिवारिदा ।

॥ मालविका भयं वृषयति ॥

निपुणिका । भट्टिणि पेक्ख किं पउत्तं अज्जगोदमेण ।

इरावती । कहं खु बन्धुअण्णु अण्णु जीविस्सदि ।

बकुलावल्लिका । अज्ज एसा देवीए णिओअं अणुचिट्ठदि । एद
स्सिं अदिकूमे परवदी इअं । पसीदडु भट्टा ।

॥ आत्मना सहैनां प्रणिपातयति ॥

राजा । यद्येवमनपराद्वासि । उत्तिष्ठ भद्रे ॥ हस्तेन गृहीत्वोत्थापयति ॥

विदूषकः । जुज्जदि देवी एत्थ माणइदुव्वा ।

राजा ॥ विहस्य ॥

किसल्लयमृदोर्विलासिनि कठिने निहितस्य पादपस्कन्धे ।

चरणस्य न ते बाधा संप्रति वामोरु वामस्य ॥ ५३ ॥

॥ मालविका लज्जां नाटयति ॥

इरावती । अहो णवणीदकप्पहिअओ अज्जउत्तो ।

मालविका । बउलावल्लिह् एहि अणुचिट्ठिदं अत्तणो णिअओअं
देवीह् णिवेदेम्ह ।

बकुलावल्लिका । विस्सवेहि भट्टारं विसज्जेहिति ।
राजा । भट्टे यास्यसि । मम तावडुत्पन्नावसरमर्थित्वं श्रूयतां ।
बकुलावल्लिका । अवहिदा सुणाहि । आणवेडु भट्ट ।
राजा ।

धृतपुष्पमयमपि जनो बध्नाति न तादृशं चिरात्प्रभृति ।

स्पर्शामृतेन पूरय दोहलमस्याप्यनन्यरुचेः ॥ ५४ ॥

इरावती ॥ सहसोपसृत्य ॥ पूरेहि पूरेहि । असोओ कुसुमं ण दंसे
दि । अअं खु उण उत्तम्भियो एव्व ।

॥ सर्व इरावतीं दृष्ट्वा संभ्रान्ताः ॥

राजा ॥ अपवार्य ॥ वयस्य का प्रतिपत्तिरत्र ।
विद्रूपकः । किं अस्सं जड्ढाबलं एव्व ।
इरावती । साड्ढु बउलावल्लिह् साड्ढु उबकूत्तं दाणिं । करेहि
सफलप्यत्थणं अज्जउत्तं ।

उभे । पसीदडु भट्टिणी । काओ वअं भट्टिणो पणअपरिगहस्स
॥ इति निष्क्रान्ते ॥

इरावती । अविस्ससणीआ पुरिसा । अत्तणो वच्चअवअणं पमा
णीकरिअ अहिक्वित्ताह् पिअघरिणीह् हिअअसहं किदं । एव्वं ण
विष्सादं मह् वारुजणगिहीदचित्ताह् अविसड्ढिदाह् हरिणीह् विअ
विणासोत्ति ।

विद्रूपकः ॥ जनान्तिकं ॥ भो पडिबज्जेहि किंपि उत्तरं । किं ण
भणइ । उदकान्दमूले विमहिले विमहिदेण कुम्भीलेण संदेसो

रक्विदव्वोत्ति । वत्तग्घो ह्योहि ।

राजा । सुन्दरि न मे मालविकायाः कश्चिदर्थः । मया त्वं चिर
यसीति यथा कथंचिदात्मा विनोदितः ।

इरावती । अविस्ससणीअओसि । ण मए विष्णादं ईरिसं विणो
द्वुत्तत्तं अज्जउत्तेण उबलइंत्ति । अण्णहा डुक्खव्वावारिणी एव्वं
ण करेमि ।

विद्रूषकः । मा दाव तत्तभोदो दक्खिण्णस्स उबरोहं भविडं स
मीवदिट्ठेण देवीए परिइत्थिआअणेण संकहा अहिस्सूआ अबरारो खमी
अडु । एत्थ तुमं एव्व पमाणं ।

इरावती । णं संकहा णाम होडु कित्ति अत्ताणं आआसइस्सं

॥ इति रुष्टा प्रस्थिता ॥

राजा ॥ अनुसरन् ॥ प्रसीदतु भवती ।

॥ इरावती रसनासंदानितचरणा वृजत्येव ॥

राजा । सुन्दरि न शोभते प्रणयिज्ञने निरपेक्षता ।

इरावती । सठ अविस्ससणीअओसि ।

राजा ।

शथ इति मयि तावदस्तु ते

परिचयवत्यवधीरणा प्रिये ।

चरणापतितया न चण्डि तां ।

विसृजसि मेखलयापि याचिता ॥ ५५ ॥

इरावती । इअंपि रुदासा तुमं एव्व अणुसरदि ।

॥ रसनामादाय राजानं ताडयितुमिच्छति ॥

राजा । एषेरावती

वाण्यासारा हेमकाञ्चीगुणेन

श्रोणीबिम्बान्मथ्यपेक्षांच्युतेन ।

चाण्डं चाण्डं कृन्तुमभ्युद्यता मां

वियुद्धाम्ना मेघराजीव विन्ध्यं ॥ ५६ ॥

इरावती । किं एव्वं भूओवि मं अवधीरिअं करेदि ।

राजा ॥ सरसनं हस्तमवलम्बयति ॥

अपराधिनि मयि दाण्डं संहरसि समुद्यतं कुटिलकेशि ।

वर्धयसि विलासिवं दासजनायात्र कुप्यसि च ॥ ५७ ॥

नूनमिदानीमनुज्ञातं ॥ इति पादयोः पतति ॥

इरावती । ण खु इमे मालविआए चलणा जे दे हरिसदो

कूलं पूरइस्सन्ति ॥ इति निष्क्रान्ता सचेटी ॥

विदूषकः । उट्टेहि अकिदप्यसादोसि ।

राजा ॥ उत्थायेरवतीमपश्यन् ॥ वत कथं गतैव प्रिया ।

विदूषकः । वअस्स देव्वेहिं इमस्स अविणाअस्स अपसारिदा । अत्तणा

वअंसिग्घं अपकमाम जाव अङ्गारको रासिं विअ अणुचकं ण करेदि ।

राजा । अहो मदनवैषम्यं ।

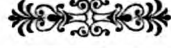
मन्ये प्रियाकृतमनास्तस्याः प्रणिपातलङ्घनं सेवां ।

एवं प्रणयवती सा न हि शक्यमुपेक्षितुं कुपिता ॥ ५८ ॥

तदेहि कुपितां देवीं प्रसाद्यावः ।

॥ इति निष्क्रान्ताः सर्वे ॥

॥ इति तृतीयो ऽङ्कः ॥

॥ ततः प्रविशति पर्यत्सुको राजा प्रतीहारी च ॥

राजा ॥ आत्मगतं ॥

तामाश्रित्य श्रुतिपथगतामाशया बद्धमूलः
संप्राप्तायां नयनविषयं वृढरागप्रबालः ।
दृस्तस्पर्शैः कुसुमित इव व्यक्तरोमोद्गमत्वा
त्कुर्यात्क्लान्तं मनसिजतरुर्मा रसज्ञं फलस्य ॥ ५१ ॥

॥ प्रकाशं ॥ सखे गौतम ।

प्रतीहारी । जेडु जेडु भट्टा । असिद्धिदो गोदमो ।

राजा ॥ आत्मगतं ॥ आः । मालविकावृत्तान्तज्ञानाय प्रेषितः ।

॥ प्रविश्य विदूषकः ॥

विदूषकः । जेडु जेडु भवं ।

राजा । जयसेने जानीहि तावत् । क्व वा देवी कथं वा सरु
जवादिनोद्यत इति ।

प्रतीहारी । जं देवो आणवेदि ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

राजा । गौतम को वृत्तान्तस्तत्रभवत्यास्ते सख्याः ।

विदूषकः । यो विडालगिहीदाए परडुदिआए ।

राजा ॥ सविषादं ॥ कथमिव ।

विदूषकः । सा खु तवस्सिणी ताए पिङ्गलकवीए सारभण्डगे
रुके मुहे परिक्वत्ता ।

राजा । ननु मत्संपर्कमुपलभ्य ।

विदूषकः । अहं ।

राजा । क एवं विमुखो ऽस्माकं येन चाण्डीकृता देवी ।

विदूषकः । सुणाडु भवं । परिव्वाजिआ मे कहेदि । भो
हिआ किल तत्तभोदी इरावदी रुजाअत्तचलणं देविं सुहं पुच्छिदं
आअदा ।

राजा । ततस्ततः ।

विदूषकः । तदो सा देवीए पुच्छिदा । किं अत्तणोवि अणालं
किदो हिआ जणो वल्लहोत्ति । तदो ताए उत्तम्मन्तीए मत्तिदं ।
कुदो वा उवआरो जं परिअणे संकत्तं वल्लहत्तणं जाणिस्सदित्ति ।

राजा । निर्भेदादृते मालविकायामयमुपन्यासः शङ्कयति ।

विदूषकः । तदो ताए अणुबन्धीअमाणाए भवदो अविणाअं अत्त
रेण परिगदत्था किदा ।

राजा । अहो दीर्घरोषता तत्रभवत्याः । अतः परं कथय ।

विदूषकः । किं अबरं । मालविआ बउलावलिआ अ णिग
लपदीओ अदिठसुज्जपाआ पाआलवासं णागकसआ विअ अणुह
वन्ति ।

राजा । कष्टं कष्टं ।

मधुरस्वरा परभृता भ्रमरी च विबुद्धचूतसङ्गिन्यौ ।

कोटरमकालवृथा प्रबलपुरोवातया गमिते ॥ ६० ॥

अप्यत्र कस्यचिदुपक्रमस्य गतिः स्यात् ।

विदूषकः । कंहं भविस्सदि । जं सारभणउव्वावारिदा माहविआ
देवीए संदिटा । मम अङ्गुलीअमुद्धअं अदेक्खिअ ण मोत्तव्वा तुए
कदासा मालंविआ वउलावलिआ चेत्ति ।

राजा ॥ निःश्वस्य निःपरामर्शः ॥ सखे किमत्र कर्तव्यं ।

विदूषकः । अत्थि एत्थ उवाओ ।

राजा । क इव ।

विदूषकः ॥ सदृष्टिक्षेपं ॥ कोवि अदिटो सुणादि । कसे दे कहेमि
॥ उपश्लिष्य ॥ एव्वं विअ ।

राजा । अनुष्ठितं प्रयुज्यतां सिद्धये ।

॥ प्रविश्य प्रतीहारी ॥

प्रतीहारी । देव पवादसअणे देवी णिससा रत्तचन्दणवारिणा
परिअणहत्थगदेण चन्दणेण भअवदीए विणोदीअमाणा कहाहिं
चिट्ठदि ।

राजा । तस्मादस्मत्प्रयाणयोग्यो ऽयमवसरः ।

विदूषकः । भो गच्छु भवं । अहंपि देविं पेक्खिडुं अरित्ता
णी कुविस्सं ।

राजा । जयसेनायास्तावत्संविदितं गच्छ ।

विदूषकः । तह ॥ कणे ॥ एव्वं विअ होदि ॥ इति निष्क्रान्तः ॥

राजा । तेन हि प्रवातशयनमार्गमादेशय ।

प्रतीहारी । इदो इदो देवो ।

॥ प्रविश्य शयनस्था देवी परिव्राजिका विभवतश्च परिवारः ॥

देवी । भअवदि रमणीआ कहा । तदो तदो ।

परिव्राजिका ॥ सदृष्टिक्षेपं ॥ अतः परं पुनः ॥ सदृष्टिक्षेपं ॥ कथयिष्यामि ।

अत्रभवान्विदिशेश्वरः प्रातः ।

देवी । अम्मो भट्टा ॥ अभ्युत्थातुमिच्छति ॥

राजा । अलमुपचारयन्त्रणया ।

अनुचितनूपुरविरहं नार्हसि तपनीयपीठिकालम्बि ।

चरणं रुजापरीतं कलभाषिणि मां च पीडयितुं ॥ ६१ ॥

धारिणी । जेडु जेडु अज्जउत्तो ।

परिव्राजिका । विज्ञयतां देवः ।

राजा ॥ परिव्राजिकां प्रणम्योपविश्य च ॥ देवि अपि सख्या वेदना ।

धारिणी । अत्थि मे विसेसो ।

॥ ततः प्रविशति यज्ञोपवीतसंवीतांगुष्ठः संभ्रान्तो विदूषकः ॥

विदूषकः । परित्ताअडु परित्ताअडु भवं । सप्येणम्मिह दट्ठो ।

॥ सर्वे विषयणाः ॥

राजा । कष्टं कष्टं । क्व भवान्परिभ्रान्तः ।

विदूषकः । देविं देक्खिस्सन्ति आअरपुप्फकारणादो पमद्वणं गदोम्मिह ।

धारिणी । रुद्धी रुद्धी अहं एव्व जीविदसंसअणिमित्तं ज्ञादा ।

विदूषकः । तद्धिं असोअत्थपुप्फकारणादो पसारिदो दक्खिणाहू
त्थो । तदो कोउरविणिग्गदेण सप्यत्रबिणा कालेण दंसिदोम्मिह ।

णं एदाणि डुवे पदाणि ॥ इति दर्शयति ॥

परिव्राजिका ।

हेदो दंशस्य दाहो वा क्षतस्यारक्तमोक्षणं ।

एतानि दष्टमात्राणामायुष्याः प्रतिपत्तयः ॥ ६२ ॥

संप्रति विषवैद्यानां कर्म ।

राजा । जयसेने ध्रुवसिद्धिः क्षिप्रमाहूयतां ।

प्रतीहारी । जं देवो आणवेदि ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

विद्रुषकः । अहो पापेण मिच्चुणा गिहीदोम्हि ।

राजा । मा कातरो भूः । अविषो ऽपि कदाचिदंशो भवेत् ।

विद्रुषकः । कहं ण भाइस्सं । सिमिसिमाअन्ति मे अइइं ॥ इति

विषवेगं वृषयति ॥

धारिणी । हा हा दंसिदं विअरेण अवलम्बध णं ।

॥ पारिपाथ्रिवका ससंभ्रममवलम्बते ॥

विद्रुषकः ॥ राजानमवलोक्य ॥ भो बालपिअवअस्सोम्हि दे । अविआ
रेण अपुत्ताए जणणीए जोग्गक्खेमं वहेहि ।

राजा । मा भैषीः । अचिरात्वां वैद्यश्चिकित्सयिष्यति । स्थिरो भव ।

॥ प्रविश्य जयसेना ॥

जयसेना । आणवेदो ध्रुवसिद्धी विषवेदि । इहज्जेव्व गोदमो
आणीअडुत्ति ।

राजा । तेन हि वर्षधरप्रतिगृहीतमेनं तत्रभवतः सकाशं प्रा
पय ।

जयसेना । तहा ।

विद्रुषकः । भोदि जीविअं ण वा । जं मए तत्तभवत्तं सेवमा
णेण दे अबरुद्धं तं मरिसेहि ।

धारिणी । दीहाउसो होहि ।

॥ निष्क्रान्तो विद्रुषकः प्रतीहारी च ॥

राजा । प्रकृतिभीरुस्तपस्वी । ध्रुवसिद्धेरपि यथार्थनाम्नः सिद्धिं
न मन्यते ।

॥ प्रविश्य जयसेना ॥

जयसेना । जेडु जेडु भट्टा । धुवसिद्धी विष्णुवेदि । उदकुम्भवि
धाणेण सप्यमुद्ग्रं कप्यिद्वं । ता अस्सेसीअडुत्ति ।

धारिणी । एदं सप्यमुद्ग्रं अङ्गुलीअग्रं । पक्खा मक्क कृत्ये दे
दि णं ।

राजा । जयसेने कर्मसिद्धावाशु प्रतिपत्तिमानय ।

जयसेना । जं देवो आणवेदि ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

परिव्राजिका । यथा हृदयमाचष्टे तथा निर्विषो गौतमः ।

राजा । भूयादेवं ।

॥ प्रविश्य जयसेना ॥

जयसेना । जेडु जेडु भट्टा । णिव्वुत्तविसवेगो गोदमो मुद्धत्तेण
पक्किदित्थो संवुत्तो ।

धारिणी । दिट्ठिआ वचणीआदो मुत्तम्हि ।

प्रतीहारी । एसो उण वाकृतओ अमच्चो विष्णुवेदि । राअक
ज्जं बद्ध मत्तिद्वं । दंसणेण अणुगग्हं इच्छामित्ति ।

धारिणी । गच्छुड अज्जउत्तो कज्जसिद्धीए ।

राजा । देवि आतपाक्रान्तो ज्यमुद्देशः । शीतक्रियास्य प्रशस्ता ।
तदन्यत्र नीयतां शयनीयं ।

धारिणी । पाल्तिआ अज्जउत्तवअणं अणुचिट्ठध ।

॥ परिव्रजस्तथाप्रक्रान्तः । निष्क्रान्ता देवी परिव्रजश्च ॥

राजा । जयसेने गूढेन पथा प्रमद्वनं प्रापय ।

जयसेना । एडु एडु देवो ।

राजा । जयसेने ननु समाप्तकाम्यो गौतमः ।

जयसेना । अहं ।

राजा ।

इष्टाधिगमनिमित्तं प्रयोगमेकान्तसाध्यमपि मत्वा ।
संदिग्धमेव सिद्धौ कातरमाशङ्कते चेतः ॥ ६३ ॥

॥ प्रविश्य विदूषकः ॥

विदूषकः । जेडु जेडु भवं । सिद्धाणि दे मङ्गलकम्माणि ।

राजा । जयसेने त्वमपि नियोगमशून्यं कुरु ।

जयसेना । जं देवो आणवेदि ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

राजा । गौतम क्षुद्रा माधविका न खलु किञ्चिद्विचारितमनया ।

विदूषकः । देवीए अङ्गुलीअमुद्वं देक्खिअ कहं विआरेदि ।

राजा । न खलु मुद्रामधिकृत्य ब्रवीमि । तयोर्द्वयोः किंनिमि
त्तो मोक्षः किं वा देव्या परिजनमतिक्रम्य भवान्संदिष्ट इत्येवमन
या प्रष्टव्यं ।

विदूषकः । णं पुच्छिदोम्हि । पुणो मन्दस्सवि मे तह पच्चु
प्पसं उत्तरं आसि ।

राजा । कथ्यतां ।

विदूषकः । भणिदा मए । देव्वचित्तएहिं विष्णाविदो रात्रा सो
बसगं वो णक्खत्तं । सव्वबन्धमोक्खो करीअडुत्ति । तं सुणिअ
देवीए इरावदीए चित्तं रक्खत्तीए रात्रा किल मोअअदित्ति अहं
संदिट्ठोत्ति । तदो युज्जदित्ति ताए सुंवादिदो अत्थो ।

राजा ॥ विदूषकं परिष्वस्य ॥ सखे प्रियो ऽहं तव ।

न हि बुद्धिगुणेनैव सुकृदामर्थदर्शनं ।

कार्यसिद्धिपथः सूक्ष्मः स्नेहेनाप्युपलभ्यते ॥ ६४ ॥

विद्रूपकः । तुवरडु भवं । समुद्गेरुके सहीसहिदं मालवित्रं
ठाबित्र भवन्तं पद्मुगदोम्हि ।

राजा । अरुमेनां संभावयामि । गच्छाग्रतः ।

विद्रूपकः । एडु एडु भवं ॥ परिक्रम्य ॥ एदं समुद्गेरुकं ।

राजा ॥ साप्रकुं ॥ वयस्य एषा कुसुमावचयव्यग्ररुस्ता सख्यास्त इरा
वत्याः परिचारिका चन्द्रिका संनिकृष्टमागच्छति । इतस्तावदावां मि
त्तिगूठी भवावः ।

विद्रूपकः । अरुो कुम्भीलरुहिं कामुएरुहिं च परिदुरणीत्रा च
न्दित्रा ।

॥ उभो ययासमर्थितं कुरुतः ॥

राजा । कथं नु ते सखी मां प्रतिपालयति । एरुयेनां गवाक्ष
माश्रित्य यावदवलोकयामि ।

विद्रूपकः । तदा ।

॥ उभो विलोकयन्तौ स्थितौ ॥

॥ प्रविष्टा मालविका बकुलावलिका च ॥

बकुलावलिका । सहि पणम भट्टारं ।

मालविका । णमो दे जो पासदो पेक्खीअदि ।

राजा । शङ्के मे प्रतिकृतिं निर्दिशति ।

मालविका ॥ सहर्षं द्वारमवलोक्य ॥ कृत्वा मं विष्यलम्भेसि ।

राजा । रूर्षविषादाभ्यामत्रभवत्याः प्रीतो ऽस्मि ।

सूर्योदये भवति या सूर्यास्तमये च पुण्डरीकस्य ।

वदनेन सुवदनायास्ते समवस्थे क्षणादृढे ॥ ६५ ॥

बकुलावलिका । णं एस चित्तगदो भट्टा ।

उभे ॥ प्रणिपत्य ॥ जेडु जेडु भट्टा ।

मालविका । तद्धिं संभमे ठिदा भट्टिणो ब्रूवस्स ण तद्ध वित
एहम्मिह जद्ध अज्ज मए भाविदो अविताएहदंसणो भट्टा ।

विदूषकः । सुदं भवदा । ण किं अत्तभोदी तुए जद्ध दिट्ठा
तद्ध ण दिट्ठो भवं । मुधा दाणिं मञ्जूसा विअ रअणभाणउं जोव्व
णगव्वं वहेसि ।

राजा । सखे कुतूहलवानपि निसर्गशालीनः स्त्रीजनः । पश्य
कात्स्न्येन निर्वर्णयितुं च रूपं
इच्छति तत्पूर्वसमागमानां ।
ननु प्रियेधायतलोचनानां
समग्रवर्तीनि विलोचनानि ॥ ६६ ॥

मालविका । कृला का एसा पासपरिवत्तिदवअणेण भट्टिणा
सिणिद्धाए दिट्ठीए णिज्जाअदि ।

बकुलावलिका । णं इअं पासगदा इरावदी ।

मालविका । सहि अदक्खिणो विअ मे भट्टा पडिभादि जो
सव्वं देवीअणं उज्जिअ एकाए मुहे बद्धलक्खो ।

बकुलावलिका ॥ आत्मगतं ॥ चित्तगदं भट्टारं परमत्थदो संकप्पिअ
असूइस्सदि । भोडु कीलइस्सं दाव एदाए ॥ प्रकाशं ॥ कृला भट्टिणो
वध्दहा एसा ।

मालविका । तदो किं दाणिं अत्ताणं आअसिअ ॥ इति सासूयं परावर्तते ॥

राजा । सखे पश्य पश्य ।

भ्रूभङ्गभिन्नतिलकं स्फुरिताधरोष्ठं

सासूयमाननमितः परिवर्तयन्त्या ।

कान्तापराधविषये ज्यनया विनेतुः

संदर्शितेव ललिताभिनयस्य शिखा ॥ ६७ ॥

विदूषकः । अणुणअसज्जो दाणिं होहि ।

मालविका । अज्ज गोदमो पक्खा एव्व सेवदि णं ॥ इति पुनः स्वाना

न्तराभिमुखी भवितुमिच्छति ॥

वकुलावलिका ॥ मालविकां हृद्वा ॥ ण हि ण हि । कुविदा दाणिं तुमं ।

मालविका । जदि चिरं कुविदं एव्व मं मप्पेसि एस पच्चाणी

अडु कोवो ।

राजा ॥ उपेत्य ॥

कुप्यसि कुवलयनयने चित्रार्पितचेष्टया कथय किमिदं मे ।

ननु तव साक्षाद्यमहमनन्यसाधारणो दासः ॥ ६८ ॥

वकुलावलिका । जेडु जेडु भट्टा ।

मालविका ॥ आत्मगतं ॥ कहं चित्तगदो भट्टा मए असूइदो ॥ प्रकाशं

सव्रीडवचनमञ्जलिं करोति ॥

॥ राजा मदनकातर्यं वृष्यति ॥

विदूषकः । किं भवं उदासीणो विभ्र ।

राजा । अविश्वसनीयत्वात्सख्यास्ते ।

विदूषकः । अत्तभोदीए कहं तव अविस्सासो ।

राजा । श्रूयतां ।

पथि नयनयोः स्थित्वा स्थित्वा तिरोभवति क्षणा

त्सरति सहसा बाह्वोर्मध्यं गताप्यबला सती ।

मनसिजरुजा क्लिष्टस्यैवं समागममाथया

कथमपि सखे विश्रब्धं स्यादिमां प्रति मे मनः ॥ ६९ ॥

बकुलावलिका । सहि बड़सो किल भट्टा विप्लदो । ता
अत्ता वीससणीओ करीअट्ट ।

मालविका । मम उण मन्दभागाए सिबिणअसमागमोवि भट्टि
णो दुल्लहो आसि ।

बकुलावलिका । एडु भट्टा देहि से उत्तरं ।

राजा ।

उत्तरेण किमात्मैव पञ्चबाणाग्निसान्निभं ।

तव सख्यै मया दत्तो न सेव्यः सेविता रहः ॥ ७० ॥

बकुलावलिका । अणुगिहीदम्हि ।

विद्रूपकः ॥ परिक्रम्य ससंभ्रमं ॥ बडलावलिए असोअपल्लवाइं अहिल्लइ
इडुं इच्छदि हरिणो । एहि णिवारेम णं ।

बकुलावलिका । तह ॥ इति प्रस्थिता ॥

राजा । एवमेवास्मिन्नक्षणीये ऽविलम्बितेन भवितव्यं ।

विद्रूपकः । एवंपि गोदमो णिदिसीअदि ।

बकुलावलिका । अज्जगोदम अहं अप्पआसे चिट्ठामि । तुमं
डुवाररक्खओ होहि ।

विद्रूपकः । जुज्जदि ।

॥ निष्क्रान्ता बकुलावलिका ॥

विद्रूपकः । इमं दाव फल्लिहत्थम्भं संसिदो भोमि ॥ तथा कृत्वा ॥
अहो सुहृप्परिसदा सिलाविसेसस्स ॥ इति निद्रायते ॥

॥ मालविका ससाध्वसं तिष्ठति ॥

राजा । विसृज सुन्दरि संगमसाधसं
तव चिरात्प्रभृति प्रणयोन्मुखे ।

परिगृहाण गते सहकारतां

त्वमतिमुक्तलताचरितं मयि ॥ ७१ ॥

मालविका । देवीभद्रादो अत्तणोवि पिअं काडुं ण पारेमि ।
राजा । न भेतव्यं ।

मालविका ॥ सोपालम्भं ॥ ज्ञो ण भाअदि सो मए भट्टिणीदंसणे दि
ठसमावत्थो भट्टा ।

राजा ।

दाक्षिण्यं नाम बिम्बोष्ठि नायकानां कुलव्रतं ।

तन्मे दीर्घाक्षि ये प्राणास्ते त्वदाशानिबन्धनाः ॥ ७२ ॥

तदनुगृह्यतां चिरानुरक्तो ऽयं जनः ॥ इति संश्लेषमुपनयति ॥

॥ मालविका परिहरति नाट्येन ॥

राजा । रमणीयः खलु नवाङ्गनानां मदनविषयावतारः । ए
षा हि

दृस्तं कम्पयते रुणाद्धि रसनाव्यापारलोलाङ्गुलीः

स्वौ दृस्तौ नयति स्तनावरणतामालिङ्ग्यमाना बलात् ।

पातुं पद्मलनेत्रमुन्नमयतः साचीकरोत्याननं

व्याजेनाप्यभिलाषपूरणसुखं निर्वर्तयत्येव मे ॥ ७३ ॥

॥ ततः प्रविशतीश्रावती निपुणिका च ॥

श्रावती । णिउणिए सव्वं तुमं परिगदत्था चन्दिआए । समुद्द
गेहकालिन्दसइदो अज्जगोदमो दिट्ठोत्ति ।

निपुणिका । अण्णहा कइं भट्टिणीए विण्णवीअदि ।

श्रावती । तेण हि तहिं एव्व गच्छम्ह संसआदो मुत्तुं पि
अवअस्सं पुच्छिडुं च ।

निपुणिका । सावसेसं विअ भट्टिणीए वअणं ।
 इरावती । अणं च । चित्तगदं अज्जउत्तं पसादस्सं ।
 निपुणिका । अह् दणिं क्हं णु भट्टा एव्वं अणुणीअदि ।
 इरावती । मुद्धे जारिसो चित्तगदो तारिसो एव्व अणसंकलहि
 अओ अज्जउत्तो । केवलं उवअरादिकमं पमज्जिडुं अअं आरम्भो ।
 निपुणिका । इदो इदो भट्टिणी ।

॥ उभे परिक्रामतः ॥

॥ प्रविश्य चेटी ॥

चेटी । जेडु जेडु भट्टिणी । देवो भणादि । ण एसो मस्सर
 स्स कालो तव बद्धमाणं वडुं । इअं वअस्सिआए सह णिअलवन्ध
 णो किदा मालविआ । जदि अणुमणोसि अज्जउत्तंपि तव किदे विआ
 वस्सं ।

इरावती । णाअरिए विअवेहि देविं । काओ वअं भट्टिणीणीदिं
 जेडुं । परिअणणिगलेण मइ दंसिदो अणुगहो । कस्स वा पसा
 एण अअं जणो वडुदित्ति ।

चेटी । तह् ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

निपुणिका ॥ परिक्रम्यावलोक्य च ॥ एस डुवारे समुद्गेहकस्स विप
 णिगदो विअ पुसहो गोदमो आसीणो एव्व णिदाअदि ।

इरावती । किं णु खु अच्चाहिदं । सावसेसो विअ विसविआरो भवे ।
 निपुणिका । पसणमुहवणो दीसदि । अबि अ धुवसिद्धिणा
 चिस्सिदो । ता से असङ्गणिज्जं पावं ।

विदूषकः ॥ उक्त्वप्रायते ॥ भोदि मालविए ।

निपुणिका । सुदं भट्टिणीए । कस्स वा एसो अत्तणीओ ।

अभवहारिअसदावे अकिदग्धो सकामो । इदो सव्वं कालं सोत्थिव
अणमोदएहिं कुक्खिं पूरिअ संपदं मालविअं सिबिणावेदि ।

विद्रूपकः । इरावदिं अदिकुमत्ती होहि ।

निपुणिका । एदं अच्चाहिदं । भुअंगभीअं बम्हवन्धुं इमिणा
भुअंगकुडिलेण अत्तणो दणउकट्टेण अत्तरिदा ताउइस्सं ।

इरावती । अरुहदि किदग्धो सप्यदंसाणं ।

॥ निपुणिका विद्रूपकस्योपरि दणउकाष्ठं पातयति ॥

विद्रूपकः ॥ सहसा प्रबुध्य ॥ अविहा अविहा । दब्बीकरो मे उवरि
परिपडिदो ।

राजा ॥ सहसोपसृत्य ॥ न भेतव्यं न भेतव्यं ।

मालविका ॥ अनुसृत्य ॥ मा दाव सहसा णिकुमिस्ससि । सप्यो
त्ति भणादि ।

इरावती । रुद्धी रुद्धी । भट्टा दाव इदो एव्व धावदि ।

विद्रूपकः ॥ सप्रहासं ॥ कहुं दणउकट्टं इदं । अहुं पुण आणे ।
जं मए केदअकणउएहिं दंसं करिअ सप्यस्स अअसो किदं तं मे
फलिदंत्ति ।

॥ ततः प्रविशति पटाक्षेपेण बकुलावलिका ॥

बकुलावलिका । मा खु भट्टा पविसडु । इह कुडिलगई स
प्यो विअ दीसदि ।

इरावती ॥ राजानं सहसोपसृत्य ॥ अवि णिव्विग्घमणोरुहो दिवासंकेदो
मिड्डणास्स ।

॥ सर्व इरावतीं दृष्ट्वा संभ्रान्ताः ॥

राजा । प्रिये अपूर्वी ज्यमुपचारः ।

श्रावती । बउलावल्लिह डुट्टाह्निआरविसआ संपुष्पा दे पइष्णा ।
बकुलावल्लिका । पसीदडु भट्टिणी । किं मए किदंत्ति देवो
पुच्छिदव्वो । ददुरा वाहरत्तित्ति किं देवो पुह्विं वरिसिडं सुम
रेदि ।

विद्रूपकः । मा दाव भोदीए दंसणमित्तेण अत्तभवं पणिबाउल्ल
इणं विसुमरिदो भोदि । तुमं पुण पसादं ण गेएहसि ।

श्रावती । कुबिदाबि अहं किं करइस्सं ।

राजा । एवमेतत् । अस्थाने कोप इत्यनुपपन्नं त्वयि ।

कदा मुखं वरतनु कारणादते

तवागतं क्षणमपि कोपपात्रतां ।

अपर्वणि ग्रहकलुषेन्दुमण्डला

विभावरी कथय कथं भविष्यति ॥ ७४ ॥

श्रावती । अत्थाणेत्ति सुट्ठु अवधारिदं अज्जउत्तेण । अणसंके
देसु अम्हाणं भाअधेएसु जदि उण कुप्पे ण अहं हस्सा भवे ।

राजा । त्वमन्यथा कल्पयसि । अहं पुनः सत्यमेव कोपस्थानं
न पश्यामि । कुतः ।

नार्हति कृतापराधो ऽप्युत्सवदिवसेषु परिजनो बन्धं ।

इति मोचिते मयैते प्रणिपतितुं मामुपगते च ॥ ७५ ॥

श्रावती । णिउणिए गच्छिअ देविं विसुबेहि । दिट्ठं पडिब
क्खवादित्तणं । अवहिदं मे हिअअं अज्जेत्ति ।

निपुणिका । तह ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

विद्रूपकः ॥ आत्मगतं ॥ अस्मत्थो संपडिदो बन्धणअट्ठो गेहकवो
दअो विउालिआए आलोए पडिदो ।

॥ प्रविश्य निपुणिका ॥

निपुणिका । देवि जदिच्छादिट्टाए माह्विआए आचक्खदं । एव्वं
णिमित्तं ॥ इति कर्णे कथयति ॥

इरावती ॥ आत्मागतं ॥ उबबसं सव्वं एव्व । बम्हबन्धुणा उब्भि
सो पओओ ॥ विट्ठकं विलोक्य प्रकाशं ॥ इअं अस्स कामतत्तसचिवस्स
बम्हबन्धुणो णीदी ।

विट्ठकः । भादि जदि णीदीए एकूपि अक्खरं पढेअं णं अत्त
भवं संसिदो भवे ।

राजा ॥ अपवार्य ॥ कथं नु खल्वस्मात्संकटान्मोचावहै ।

॥ प्रविश्य सावेगा जयसेना ॥

जयसेना । देव कुमारी वसुलच्छी कन्दुअं अणुधावत्ती पिङ्गल
वाणरेण बलिअं वित्तासिद्द । अङ्गणिससणा देवीए पवादकिसल्लअं
विअ वेवमाणा ण किंपि प्रडिबज्जदि ।

राजा । कष्टं कष्टं । कातरो बालभावः ।

इरावती ॥ सावेगं ॥ तुअरडु तुअरडु अज्जउत्तो णं समासासइडं
मा से संदाबज्जणिदो विअरो वडुडु ।

राजा । अहमेनां संज्ञापयामि ॥ इति सत्वरं निष्क्रामति ।

विट्ठकः । साहु रे पिङ्गलवाणर साहु । परित्तादो तुए सब
कवो ।

॥ निष्क्रान्तो राजा विट्ठकश्चेरावती निपुणिका प्रतीहारी च ॥

मालविका । देविं चित्तिअ वेवइ मे ह्दिअअं । ण आणे संप
दि किं अदो अणुभविदव्वं भविस्सदित्ति ।

॥ नेपथ्ये ॥ अच्चरिअं अच्चरिअं । अपुणे पच्चरत्ते दोहलस्स मउले

द्विं संणद्धो तवणीआसोओ । जाव देवीए णिवेदेमि ।

॥ उभे श्रुत्वा प्रहृष्टे ॥

वकुलावलिका । आसासडु सही । सच्चपइसा देवी ।

मालविका । तेण अहं पमदवणापालिआए पिट्टदो भोमि ।

॥ इति निष्क्रान्ताः सर्वे ॥

॥ इति चतुर्थो ऽङ्कः ॥

प्रथमः ।

परभृतकलव्याहारेषु तमात्तरतिर्मधुं
नयसि विदिशातीरोद्यानेघनङ्ग इवाङ्गवान् ।
विजयकरिणामालानाङ्गैरूपोऽवलस्य ते
वरद वरदारोधो वृक्षैः सहावनतो रिपुः ॥ ७६ ॥

द्वितीयः ।

विरचितपदं वीरप्रीत्या सुरोपमसूरिभि
श्चरितमुभयोर्मध्ये कृत्य स्थितं क्रयकैशिकान् ।
तव कृतवतो दण्डानीकैर्विदर्भपतेः श्रियं
परिघगुरुभिर्दीर्भिर्विप्लोः प्रसक्त्य च रुक्मिणीं ॥ ७७ ॥

प्रतीहारी । एसा जअसदसूइदप्यथाणो भट्टा इदो एव्व आअ
च्छदि । अहंपि दाव इमस्स मुहादो समोसरिअ एदं मुहालिन्दतो
रणं समस्सिदा भोमि ॥ इत्येकान्तं स्थिता ॥

॥ प्रविष्टक सत्रयस्यो राजा ॥

राजा ॥

कान्तां विचित्य सुलभेतरसंप्रयोगां
श्रुत्वा विदर्भपतिमानमितं बलैश्च ।
धाराभिरातप इवाभिकृतं सरोजं
दुःखायते च हृदयं सुखमश्नुते च ॥ ७८ ॥

विद्रूपकः । इह पेक्वामि एकन्तसुहृदो भवं भविस्सदित्ति ।
राजा । कथमिव ।

विद्रूपकः । अज्ज किल्ल देवीए धारिणीए पण्डिदकोसिआ भ
णिदा । भअवदि तुमं जदि पसारुणगव्वं वहेसि दसेहि दाव मा

लविआए सरिरे विवाहणेबत्थंति । तदा सविसेसकोद्वहलं अलं
किदा मालविआ तत्तभोदीए । कदावि पूए भवदो मणोरुहं ।

राजा । सखे मदपेन्नामनुप्राप्यानया धारिण्या पूर्वचरितैः संभाव्यत
एवैतत् ।

प्रतीहारी ॥ उगम्य ॥ जेडु जेडु देवो । देवी विणवेदिं । तवणी
आसोअस्स कसुमुग्गमसिरिं अज्जउत्तेण सह पच्चक्खीकाडुं इच्छामिति ।

राजा । ननु तत्रैव देवी ।

प्रतीहारी । अहं । जहा तुह संमाणसुहं अत्तेउरं विसज्जिअ
मालविआपुरोएण अत्तणो परिअणेण सह देवं पडिबालेदि ।

राजा ॥ सहर्षं विद्रूपकं विलोक्य ॥ जयसेने गच्छाग्रतः ।

प्रतीहारी । एडु एडु देवो ॥ इति परिक्रामति ॥

विद्रूपकः ॥ विलोक्य ॥ भो वअस्स किंचि परिवुत्तजोव्वुणो विअ
वसत्तो पमदवणे लक्खीअदि ।

राजा । यदाह भवान् ।

अग्रे विकीर्णकुरवकफलजालकक्षीयमानसहकारं ।

परिणाममुखमिदमृतोरुत्सुकयति यौवनं चेतः ॥ ७१ ॥

विद्रूपकः । भो अअं सो दिण्णोबत्थो विअ कुसुमत्थवएहिं तव
णीआसोओ । आलोएडु भवं ।

राजा । स्थाने खलु प्रसवमन्थरो ऽभूद्यदयमनन्यसाधारणीं शो
भां पुष्यति । पश्य

सर्वाशोकलतानां प्रथमं सूचितवसन्तविभवानां ।

निर्वृत्तदोहृदे ऽस्मिन्संक्रान्तानीव मुकुलानि ॥ ८० ॥

विद्रूपकः । तह वीसद्धो होहि । अम्हासु तहगदेसुवि धारि

णी पासपरिवत्तिञ्च मालविञ्च अणुमणोदि ।

राजा ॥ सहर्षं ॥ पश्य पश्य सखे ।

मामियमभ्युत्तिष्ठति देवी विनयादनूत्थिता प्रियया ।

विस्मृतकृस्तकमलया नरेन्द्रलक्ष्म्या वसुमतीव ॥ ८१ ॥

॥ ततः प्रविशति धारिणी मालविका परिव्राजिका विभवतश्च परिवारः ॥

मालविका ॥ आत्मगतं ॥ ज्ञाणामि णिमित्तं कोडुआलंकारस्त । तह
वि मे ह्मिञ्च विमिणीपत्तगदं विञ्च सलिलं वेवदि । दक्खिणेदरं
णञ्चणं अ वडुसो फुरइ ।

विद्रूपकः । भो वञ्चस्त विवाहणेवत्थेण सविसेसं खु सोहदि
अत्तभोदी मालविञ्चा ।

राजा । पश्याम्येनां । एषा

अनतिलम्बिडुकूलनिवासिनी

लघुभिराभरणैः प्रतिभाति मे ।

उडुगणैरुदयोन्मुखचन्द्रिका

कृतह्मिरेव चैत्रविभावरी ॥ ८२ ॥

धारिणी ॥ उपेत्य ॥ जेडु जेडु अज्जउत्तो ।

विद्रूपकः । वडुडु भोदी ।

परिव्राजिका । विजयतां देवः ।

राजा । भगवति अभिवादये ।

परिव्राजिका । अभिप्रेतसिद्धिरस्तु ।

देवी ॥ प्रस्मितं ॥ अज्जउत्त एस दे अम्हेहिं तरुणीजणसहाअस्सं
असोओ संकेदगेहको संकप्पिदो ।

विद्रूपकः । भो आराह्मिओसि ।

राजा ॥ सत्रीडमशोकमभितः परिक्रामन् ॥

नायं देव्या भाजनत्वं न नेयः

सत्काराणामीदृशानामशोकः ।

यः सावज्ञो माधवश्रीनियोगे

पुष्पैः शंसत्यादरं त्वत्प्रयत्ने ॥ ८३ ॥

विदूषकः । भो वीसद्वो भवित्र जोव्वणवदिं पेक्ख ।

धारिणी । कं ।

विदूषकः । तवणीआसोअस्स कुसुमसोहं ।

॥ सर्व उपविशन्ति ॥

राजा ॥ मा धारिकां विलोक्यात्मगतं ॥ कष्टः खलु संनिधिवियोगः ।

अहं रथाङ्गनामेव प्रिया सहचरीव मे ।

अननुज्ञातसंपर्का धारिणी रजनीव नौ ॥ ८४ ॥

॥ प्रविश्य कञ्चुकी ॥

कञ्चुकी । जयतु जयतु देवः । अमात्यो विज्ञापयति । तस्मि
न्विदर्भराजोपायने द्वे शिल्पकारिके मार्गपरिश्रमादलघुशरीरे इति
कृत्वा न प्रवेशति । संप्रति देवोपस्थानयोग्ये । तदाज्ञां देवो दातु
मर्हति ।

राजा । प्रवेशय ते ।

कञ्चुकी । यदाज्ञापयति देवः ॥ इति निष्क्रम्य ताभ्यां सह प्रविष्टः ॥ इत
इतो भवत्यौ ।

प्रथमा ॥ जनान्तिकं ॥ हंला रमणीए अपुव्वं विअ इमं राअउलं
पविसत्तीए मे पसीदिदि ह्दिअअभन्तसंगदो अय्या ।

द्वितीया । जोसिणिणिए म्हवि एव्वं । अत्थि खु लोअप्पवादो ।

आगामि सुहं डुक्वं वा ह्यिअसमवत्या कहेदिति ।

प्रथमा । सच्चो दाणिं होडु ।

कञ्चुकी । एष देव्या सह देवस्तिष्ठति । उपसर्पतां भवत्यौ ।

॥ उभे उपसर्पतः । चतुर्थी मालविकां परिव्राजिकां च दृष्ट्वा परस्परमवलोकयतः ॥

उभे ॥ प्रणिपत्य ॥ जेडु जेडु भट्टा । जेडु जेडु भट्टिणी ॥ राजाक्षयोभे प्रविष्ट ॥

राजा । कस्यां कलायामभिविनीति भवत्यौ ।

उभे । भट्टा संगीदए अब्भत्तरम्ह ।

राजा । देवि गृह्यतामनयोरन्यतरा ।

धारिणी । मालविए इदो । दक्खदरा संगीदसहाइणी दे का
रुच्चदि ।

उभे ॥ मालविकां दृष्ट्वा ॥ अम्मो भट्टिदारिआ । जेडु जेडु भट्टिदारिआ

॥ इति प्रणिपत्य तया सह वाष्पं विसृजतः ॥

॥ सर्वे विलोकयन्ति ॥

राजा । के भवत्यौ का वेयं ।

प्रथमा । अम्हाणां भट्टिदारिआ ।

राजा । कथमिव ।

उभे । सुणाडु भट्टा । जो सो भट्टिणा विजअदण्डेहिं विदम्भणाहं
वसीकरिअ बन्धणादो मोइदो कुमारो माहवसेणो णाम । तस्स
इअं कणीअसी बहिणिआ मालविआ णाम ।

धारिणी । कहं राअदारिआ इअं । चन्दणां खु मए पाडुआव
देसेण दूसिदं ।

राजा । अथात्रभवती कथमित्थंभूता ।

मालविका ॥ निःश्रवस्यात्मगतं ॥ विहिणिआएण ।

द्वितीया । भट्टिदात्रादवसं गदे भट्टिदारए माद्वसेणे तस्त अम
चेण अज्जसुमदिणा अम्हास्सिं परिअणं उज्जिअ गूढं आणीदा एसा ।

राजा । श्रुतपूर्वं मयैतत् । ततस्ततः ।

द्वितीया । भट्टा अदो अबरं णा आणामि ।

परिव्राजिका । अतः परमहं मन्दभागिनी कथयिष्यामि ।

उभे । भट्टिदारिरे अज्जकोसिरे विअ सरसंजोगो । णं सा एव्व ।

मालविका । अहं ।

उभे । जद्विसधारिणी अज्जकोसिरे दुक्खेण विभावीअदि । भ
अवदि णमो दे ।

परिव्राजिका । स्वस्ति भवतीभ्यां ।

राजा । कथमाप्तवर्गो ज्यं भभवत्याः ।

परिव्राजिका । एवमेतत् ।

विद्रुषकः । तेणं कहेड दाणिं भअवदी अत्तभोदीवुत्तत्तं दाव
असेसं ।

परिव्राजिका ॥ सविक्रवं ॥ तावच्छूयतां । माधवसेनसेविनं ममा
ग्रजं सुमतिमवगच्छ ।

राजा । उपलक्षितः । ततस्ततः ।

परिव्राजिका । इमां तथागतभ्रातृकां मया सार्धमपवाच्य भवत्सं
बन्धापेक्षया पथिकसार्धं विदिशागामिनमनुप्रविष्टः ।

राजा । ततस्ततः ।

परिव्राजिका । स च गन्तव्यमन्तरेण निविष्टो गताधा बणिग्जनः ।

राजा । किं चान्यत् ।

परिव्राजिका । ततः

तूणीरिपट्टपरिणद्धुजान्तराल
 मापार्क्षिलम्बिशिखिबर्हकलापभारि ।
 कोदण्डपाणि निनदत्प्रतिरोधकाना
 मापातडुःप्रसहमाविरभूदनीकं ॥ ८५ ॥

॥ मालविका भयं वृष्यति ॥

विद्रुषकः । भोदि मा भाआरि । अदिकुत्तं खु अत्तभोदी कहेदि ।
 राजा । ततस्ततः ।
 परिव्राजिका । ततो मुद्धर्तबद्वायुधास्ते पराङ्मुखीभूताः सार्थवाहः
 योद्धारस्तस्कराः ।

राजा । भगवति अतः कष्टमिदानीं श्रोतव्यं ।

परिव्राजिका । ततः स मत्सोदर्यः

इमां परीप्सुर्दुर्जातेः पराभिभवकातरां ।

भर्तृप्रियः प्रियैर्भर्तुरानृण्यमसुभिर्गतः ॥ ८६ ॥

मालविका । आं ह्य ह्यो सुमदी एं ।

द्वितीया । तदो खु भट्टिदारिआए इअं समवत्या संवृत्ता ।

॥ परिव्राजिका वाष्पं वृत्तति ॥

राजा । भगवति तनुत्यजामीदृशी लोकयात्रा । न शोच्यस्तत्र
 भवान् । सफलीकृतभ्रातृपिण्डस्तपस्वी ।

परिव्राजिका । ततो ऽहं मोहमुपागता । यावत्संज्ञां प्रतिलेभे
 तावदियं दुर्लभदर्शना संवृत्ता ।

राजा । महत्खलु कृच्छ्रमनुभूतं तत्रभवत्या ।

परिव्राजिका । ततो भ्रातुः शरीरमग्निसात्कृत्वा पुनर्नवीकृतडुः
 खया तदीयं देशमवतीर्य काषाये गृह्णीति ।

राजा । युक्तः सज्जनस्यैष पन्थाः । सेयमाटविकेभ्यो वीरसेनं
वीरसेनादेवीं गता । देवगृहे लब्धप्रवेशया मया दृष्टेत्येवमवसानं
कथायाः ।

मालविका ॥ आत्मगतं ॥ किं एषु भट्टा भणादि ।

राजा । अहो परिभवे प्रहारिणो विनिपातः । कुतः

प्रेष्यभावेन नामेयं देवीशब्दक्षमा सती ।

स्नानीयवस्त्रक्रियया पत्रोर्णां वोपयुज्यते ॥ ८७ ॥

धारिणी । भस्त्रवदि तुष्ट अहिज्जणवदिं मालविस्रं अणाचक्वन्तोष्ट
असंपदं किदं ।

परिव्राजिका । शान्तं पापं । कारणेन खलु मया नैर्घृण्यमव
लम्बितं ।

धारिणी । किं विस्त्र तं कारणं ।

परिव्राजिका । इयं पितरि जीवति केनापि देवयात्रागतेन शि
वादेशकेन साधुना मत्समक्षं व्यादिष्टा । वत्सरमात्रमियं प्रेष्यभावम
नुभूय ततः सदृशभर्तृगामिनी भविष्यति । विदर्भगतमनुष्ठेयमवधारित
मस्माभिः । देवस्य तावदभिप्रायं श्रोतुमिच्छामीति ।

राजा । तत्रभवतोर्यज्ञसेनमाधवसेनयोर्द्वैराज्यमवस्थापयितुकामो
ऽस्मि ।

तौ पृथग्वरदाकूले शिष्टामुत्तरदक्षिणे ।

नक्तं दिनं विभज्योभौ शीतोत्तकिरणाविव ॥ ८८ ॥

कञ्चुकी । देव एवममात्यपरिषदे विज्ञापयामि ।

॥ राजांगुल्यानुमन्यते ॥

॥ निष्क्रान्तः कञ्चुकी ॥

प्रथमा ॥ जनान्तिकं ॥ भट्टिदारिए दिट्टिआ भट्टिदारओ अद्धरज्जे पडिट्ठं
गमिस्सदि ।

मालविका । एदं दाव बद्धमणिदव्वं ज्ञो ज्ञीविदसंसञ्चादो
विमुत्तो ।

॥ पुनः प्रविश्य कञ्चुकी ॥

कञ्चुकी । विज्ञयतां देवः । अमान्यो देवस्य विज्ञापयति । कल्या
णी देवस्य बुद्धिः । मन्त्रिपरिषदो ऽप्येतदेव दर्शनं ।

द्विधा विभक्तां श्रियमुद्धरन्ती

धुरं रथाश्चाविव संगृहीतुः ।

तौ स्थास्यतस्ते नृपतेर्निदेशे

परस्परावग्रहनिर्विकारौ ॥ ८१ ॥

राजा । तेन हि मन्त्रिपरिषदं ब्रूहि । सेनान्ये विरसेनाय कथ्य
तामेवं क्रियतामिति ।

कञ्चुकी । यदाज्ञापयति देवः ॥ इति निष्क्रम्य संप्राभृतकं लेखं गृहीत्वा पुनः प्रविष्टः ॥

कञ्चुकी । अनुष्ठिता प्रभोराज्ञा । अयं देवस्य सेनापतेः पुष्पमि
त्रस्य सकाशात्सोत्तरीयप्राभृतको लेखः प्राप्तः । प्रत्यक्षीकरोवेनं देवः ।

॥ राज्ञोत्थाय प्राभृतकं सोपचारं गृहीत्वा सलेखं परित्तनायार्पयति । परित्तनो लेखं नादृश्यनोद्वेष्टयति ॥

धारिणी । अम्महे तदोमुहं एव्व णो हिअञ्चं । सुणिस्सं दाव
गुरुअणकुसलाणत्तरं वसुमित्तस्स वुत्तत्तं । अदिभारे खु पुत्तओ
सेणापदी णिउत्तो ।

राजा ॥ उपविश्य वाचयति ॥ स्वस्ति यज्ञशरणात्सेनापतिः पुष्पमित्रो
वैदिशस्थं पुत्रमायुष्मन्तमग्निमित्रं स्नेहात्परिघञ्यानुदर्शयति । विदितम
स्तु । यो ऽसौ राजयज्ञदीक्षितेन मया राजपुत्रशतपरिवृतं वसुमित्रं

गोतारमादिश्य वत्सराय निर्वर्तनीयो निर्गलस्तुरंगमो विसर्जितः ।
स सिन्धोर्दक्षिणं रोधसि चरन्नश्चानीकेन यवनेन प्रार्थितः । तत
उभयोः सेनयोर्महानासीत्संमर्दः ।

॥ धारिणी विषादं नाटयति ॥

राजा । कथमीदृशं संवृतं ॥ पुनर्वाचयति ॥

ततः परान्पराजित्य वसुमित्रेण धन्विना ।

प्रसह्य ह्रियमाणो मे वाजिराजो निवर्तितः ॥ १० ॥

धारिणी । इमिणा आससिदं मे ह्यिअग्रं ।

राजा ॥ लेखप्रोषं वाचयति ॥ सो ऽहमिदानीमंश्रुमतेव सगरः पौत्रेण प्रत्या
हृताश्चो यद्व्ये । तदिदानीमकालह्रीनं विगतरोषचेतसा भवता बधू
जनेन सह यज्ञसेवनायागन्तव्यमिति । अनुगृह्यतो ऽस्मि ।

परित्राजिका । दिद्या पुत्रविजयेन दंपती वर्धते ।

भर्तासि वीरपत्नीनां श्लाघ्यानां स्थापिता धुरि ।

वीरसूरिति शब्दो ऽयं तनयात्वामुपस्थितः ॥ ११ ॥

धारिणी । भोदि परितुष्टुमिह जं पिदरं अणुजादयो वच्छ्रयो ।

राजा । मौद्गल्य ननु कलमेन यूथपतेरनुकृतं ।

कञ्चुकी ।

नैतावता वीरविज्ञम्भितेन

चित्तस्य नो विस्मयमादधाति ।

यस्याप्रधृष्यः प्रभवस्त्वमुच्चै

रग्रेरपां दग्धुरिवोरुजन्मा ॥ १२ ॥

राजा । मौद्गल्य यज्ञसेनश्यालमुरीकृत्य मुच्यतां सर्वे बन्धनस्थाः ।

कञ्चुकी । यदाज्ञापयति देवः ॥ इति निष्क्रान्तः ॥

धारिणी । जयसेणे गच्छ मेलकप्यमुहीणं अन्तेउराणं पुत्तअस्स वुत्त
त्तं णिवेदेहि ।

॥ प्रतीहारी प्रस्थिता ॥

धारिणी । एहि दाव ।

प्रतीहारी ॥ प्रतिनिवृत्य ॥ इअम्हि ।

धारिणी ॥ जनान्तिकं ॥ जं मए असोअदोहल्लणिओए मालविआए
पडिष्सादं तं से अभिअणं च णिवेदिअ मम वअणेण इरावदिं
अणुणेहि । तुए खु अअं संवादो ण भंसिदव्वोत्ति ।

प्रतीहारी । जं देवी आणवेदि ॥ इति निष्क्रम्य पुनः प्रविश्य च ॥ भट्टिणि
पुत्तविजअणमित्तेण परितोसेण अन्तेउराणं आभरणाणं मञ्जूसिअम्हि
संवुत्ता ।

धारिणी । अलं । किं अच्चरिअं । साधारणो णं अब्भुदओ ।

प्रतीहारी ॥ जनान्तिकं ॥ भट्टिणि इरावदी विषवेदि । सरिसं खु
पडुवीए पडुवतीए तव वअणं । संकपिदे ण जुज्जदि अण्णहा
काडुंत्ति ।

धारिणी । भअवदि तुए अणुमदं इच्छामि अज्जसुमदिणा पढमं
किदं अज्जउत्तस्स मालविअं उववादिडुं ।

परिव्राजिका । इदानीमपि त्वमस्याः प्रभवसि ।

धारिणी ॥ मालविकां हस्ते गृहीत्वा ॥ इमं अज्जउत्तो पिअणिवेदणाणुव्वं
पारितोसिअं पडीहडु ।

॥ राजा व्रीडं नाटयति ॥

धारिणी ॥ सस्मितं ॥ किं अवधीरिदि अज्जउत्तो ।

विदूषकः । एसो लोअघणवग्घरो लज्जाउलो होदित्ति ।

॥ राजा विद्रुषकमवेक्षते ॥

विद्रुषकः । अहं देवीए अकुकिदप्पणिव्विसेसं मालविअं अत्त
भवं पडिगेण्हिडं इच्छदि ।

धारिणी । एदाए अ राअदारिआए अहिजणेण दिष्सा एव्व
देवीसद्दो । किं पुणरुत्तेण ।

परिव्राजिका ।

अस्माकमुत्सवमणिर्मणिजातिपुरस्कृतः ।

जातिवृषेण कल्याणि तर्हि संयोगमर्हति ॥ १३ ॥

धारिणी । मरिसैडु भअवदी अब्बुदकहाए पढमं णालक्खिदं ।
जअसेणे गच्छ दाव कोसेअं आणेहि ।

प्रतीहारी । जं भट्टिणी आणवेदि ॥ इति निष्क्रम्य पत्रोर्षा गृहीत्वा प्रविश्य ॥
देवि एदं ।

धारिणी ॥ मालविकामवगुण्ठनवतीं कृत्वा ॥ अज्जउत्त इअं पडिच्छीआ ।

राजा । वच्चासनं प्रत्यनुरक्ता वयं ॥ अपवार्यं ॥ कृत प्रतिगृहीतं ।

विद्रुषकः । अम्हहे देवीए अणुउल्लादा धारिणीए ॥ इति परिजनम्

वलोकयति ॥

परिजनः ॥ मालविकामुपत्य ॥ जेडु जेडु भट्टिणी ।

॥ धारिणी परिव्राजिकां निर्वर्णयति ॥

परिव्राजिका । देवि नैतच्चित्रं त्वयि ।

प्रतिपक्षेणापि पतिं सेवन्ते भर्तृवत्सलास्तन्व्याः ।

अन्यसरितामपि रसं समुद्रगाः प्रापयन्त्युदधिं ॥ १४ ॥

॥ प्रविश्य निपुणिका ॥

निपुणिका । जेडु जेडु भट्टा । इरावदी विष्णवेदि । जं हि उव

आरादिक्रमेण तदा अहं भट्टिणो अबराद्धा । णं सो अत्तणो भट्टा ।
अणुपदं भट्टिणो अणुत्तवं एव्व मए आअरिअं । संपदं पुष्पमणोर
हो भट्टा ज्ञाओ । अहं संपसादमेत्तेण संभावइद्व्वेत्ति ।

धारिणी । णिउणिए वसन्ते सेविदं अज्जउत्तो ज्ञाणिस्सदित्ति ।
निपुणिका । अणुगिहीदम्हि ॥ इति निष्क्रान्ता ॥

परिव्राजिका । देव लडुक्ता लत्संबन्धेन चरितार्थं माधवसेनं
लदाज्ञया दृष्ट्वा नयनसाफल्यं कर्तुमिच्छामि ।

धारिणी । ण जुत्तं भअवदि अम्हाणं परिच्चत्तुं ।

राजा । भगवति मदीयिषेव लेखेषु तत्रभवतस्वामुदिश्य सभाज
नानि यातयिष्यामः ।

परिव्राजिका । युवयोः स्नेहात्परवानयं जनः ।

धारिणी । आणवेडु अज्जउत्तो । भूओवि दे किं पिअं उवअरिस्सं ।

राजा । मम तावदेतावदेव प्रियं ।

त्वं मे प्रसादसुमुखी भव चण्डि नित्य

मेतावदेव मृगये प्रतिपन्नहेतोः ।

आशास्यमीतिविगमप्रभृति प्रजानां

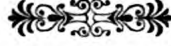
संपत्स्यते न खलु गोप्तरि नाग्निमित्रे ॥ १५ ॥

॥ इति निष्क्रान्ताः सर्वे ॥

॥ इति पञ्चमो ऽङ्कः ॥

अथ
प्राकृतभाषाव्याख्या

॥ पत्रं ५ ॥

चेटी । आत्पत्तास्मि देव्या धारिण्याचिरप्रवृत्तोपदेशकं हलिकं नाम नाट्यकमन्तरेषा कीदृशी मालविकेति नाट्याचार्यमार्यगपादासं प्रष्टुं । तथावत्संगीतशालां गच्छामि ।

प्रथमा । हला कीमुदिके कुतस्त इयं धीरता यत्समीपे ऽप्यतिक्रामन्तीतो दृष्टिं न ददासि ।

द्वितीया । अहह बकुलावलिका । सखि देव्यायिदं शिल्पिसकाशादानीतं नाममुद्रासनाथमंगुलीयकं सिग्धं निर्भालयन्ती तवोपालम्भे पतितास्मि ।

प्रथमा । स्थाने सन्नति ते दृष्टिः । अनेनांगुलीयकेनोद्भिन्नकिरपाकेशरेषा कुसुमित इव ते ऽग्रहस्तः ।

द्वितीया । हला कुत्र प्रस्थितासि ।

प्रथमा । देव्या वचनेन नाट्याचार्यमार्यगपादासं प्रष्टुमुपदेशग्रहणे कीदृशी मालविकेति ।

द्वितीया । सखि ईदृशेन व्यापारेणासंनिहितापि सा भर्त्रा कथं दृष्टा ।

॥ पत्रं ६ ॥

प्रथमा । आं । स ज्ञानो देव्याः पार्श्वगतश्चित्रे दृष्टः ।

द्वितीया । कथमिव ।

प्रथमा । शृणु । चित्रशालां गता देवी यदा प्रत्यग्रवर्षारगां चित्रलेखामाचार्यस्यावलोकयन्ती तिष्ठति । तस्मिन्नन्तरे भर्तापस्थितः ।

द्वितीया । ततस्ततः ।

प्रथमा । उपचारानन्तरमेकासनोपविष्टेन भर्त्रा चित्रगताया देव्याः परिज्ञनमध्यगतामासन्नपरिचारिकां दृष्ट्वा देवो पृष्टा ।

द्वितीया । किमिति ।

प्रथमा । अपूर्वेयं दारिका देव्यासन्ना लिखिता किंनामधेयति ।

द्वितीया । आकृतिविशेष आदरः पदं करोति । ततः ।

प्रथमा । ततो ऽवधीरितवचनो भर्ता शङ्कितो देवीं पुनरप्यनुबन्धुं प्रवृत्तः । ततः कुमारी वसुलक्ष्याचटं । आर्य एषा मालविकेति ।

द्वितीया । सदृशं खल्वेतद्बालभावस्य । ततो ऽपरं कथय ।
 प्रथमा । किमन्यत् । सांप्रतं मालविका सविशेषं भर्तृदर्शनपथादृच्यते ।
 द्वितीया । हला अनुतिष्ठात्मनो नियोगं । अहमप्येतद्गुलीयकं देव्यायुपनेष्यामि ।
 प्रथमा । एष नाट्याचार्यः संगीतशालानिर्गच्छति । तावदस्यात्मानं दर्शयामि ।

॥ पत्रं ७ ॥

बकुलावलिका । आर्य वन्दे ।
 बकुलावलिका । आर्य देवी पृच्छति । अयुपदेशग्रहणो नातिक्रियते वः शिष्या मालविकेति ।
 बकुलावलिका । अतिक्रामन्तीमिवेरावतीं प्रेक्षे । कृतार्थेदानीं वः शिष्या यस्यां गुरुजन एव
 तुष्यति ।

बकुलावलिका । अस्ति देव्या वर्षावरो भ्राता वीरसेनो नाम । स भर्त्रान्तपालदुर्गे नर्मदातीरे
 स्थापितः । तेन शिल्पाधिकारे योग्येयं दारिकेति भगिन्या देव्या उपायनं प्रेषिता ।

॥ पत्रं ८ ॥

बकुलावलिका । आर्य कुत्रेदानीं वः शिष्या ।
 बकुलावलिका । तेन क्खनुजानातु मामार्यः । यावदस्या आर्यपरितोषनिवेदनेनोत्साहं वर्धयामि ।

॥ पत्रं ९ ॥

विट्पकः । आक्षप्तो ऽस्मि तत्रभवता राज्ञा । गौतम चिन्तय तावदुपायं यथा मे यदृच्छादृष्टप्रति
 कृतिर्मालविका प्रत्यक्षदर्शना भवतीति । मया च तत्रथाकृतं तावदस्य निवेदयामि ।

॥ पत्रं १० ॥

विट्पकः । वर्धतां भवान् ।
 विट्पकः । प्रयोगसिद्धिं पृच्छ ।
 विट्पकः । एवमिव ।
 विट्पकः । फलमपि दृश्यसि ।

॥ पत्रं १२ ॥

विट्पकः । समर्थं प्रतिज्ञातं ।
 विट्पकः । सुष्ठु भवान्भषाति ।
 धारिणी । भगवति हर्दत्तस्य गणादासस्य च संरम्भं कथं प्रेक्षसे ।
 धारिणी । यद्यप्येवं तथापि राजपरिग्रहो ऽस्य प्रभुत्वमुपहरति ।
 विट्पकः । अपिहा अपिहा । उपस्थिता देवी पीठमर्दिकां पण्डितकौशिकीं पुरस्कृत्य तत्रभवती
 धारिणी ।

॥ पत्रं १३ ॥

धारिणी । ज्ञयतु जयत्वार्यपुत्रः ।

॥ पत्रं १४ ॥

देवी । यदि मां पृच्छसि तदैतेषां विवाह एव न मे रोचते ।
 विट्पकः । भो पश्याम उदरंभरिसंवादं । किं मुधा वतनदानेनैतेषां ।
 देवी । ननु कलहप्रियो ऽसि ।

विटूषकः । मैवं चण्डि । अन्योन्यकलहप्रियाणां मन्त्रहस्तिनामेकस्मिन्ननिर्जिते कुत उपश्रमः ।
विटूषकः । श्रुतमार्याभ्यां भगवत्या वचनं । एष पिपिउतस्य उपदेशदर्शान्निर्णय इति ।
देवी । यदा पुनर्मन्दमेधा शिष्योपदेशं मलिनयति । तदाचार्यस्य दोषः ।

॥ पत्रं १५ ॥

देवी । कथमिदानीं । अलमार्यपुत्रस्योत्साहकारणं मनोरथं परिपूर्णं । विरम निरर्थदारम्भात् ।
विटूषकः । सुष्ठु भवती भषाति । भो गणादास संगीतकपदोपलब्धसस्वत्युपायनमोदकानि खाद
मानस्य किं ते सुलभनिग्रहेणा विवादेन ।

देवी । अचिरोपनीता ते शिष्या । अपरिनिष्ठितस्योपदेशस्य पुनरनार्यमावेदनं ।

देवी । तेन हि द्वावपि भगवत्यायुपदेशं दर्शयतं ।

देवी । मूढे परिव्राजिके मां ज्ञायतीमपि सुप्तमिव करोषि ।

॥ पत्रं १६ ॥

विटूषकः । ननु सकारणमेव । आत्मनः पक्षो रक्षितव्यः । ननु दिष्ट्या कोपव्याजेन देव्या परित्रा
तो भवान् । सुशिक्षितो ऽपि सर्व उपदेशदर्शनेन निर्हृदो भवति ।

देवी । का गतिः । प्रभवत्याचार्यकः शिष्यजनस्य ।

देवी । भषा विप्रबन्धं । प्रभविष्यति प्रभुरात्मनः परिजनस्य ।

देवी । भगवति भषोदानीं ।

विटूषकः । तेन हि द्वावपि वर्गापेक्षागृहे संगीतरचनां कृत्वात्रभवतो दूतं प्रेषयतं । अथ वा मृदङ्ग
शब्द एव न उत्पापयिष्यति ।

॥ पत्रं १७ ॥

देवी । ज्ञयी भवत्वार्यः । ननु विजयप्रत्यर्थिन्यहमार्यस्य ।

देवी । यदि राजकार्येष्वपीदृशी निपुणतार्यपुत्रस्य ततः शोभनं भवति ।

॥ पत्रं १८ ॥

देवी । अहो अविनय आर्यपुत्रस्य ।

विटूषकः । भो धीरं गच्छ । तत्रभवती धारिणी विसंवादयिष्यति ।

॥ पत्रं २० ॥

विटूषकः । उपस्थितं नयनमधु संनिहितमाक्षिकं च । तदप्रमत्त इदानीं प्रेक्षस्व ।

विटूषकः । प्रेक्षतां भवान् । न खल्वस्याः प्रतिच्छन्दादपि हीयते मधुरता ।

मालविका ।

दुर्लभः प्रियस्तस्मिन्भव हृदय निराश्रमहहापाङ्गको मे स्फुरति किमपि वामकः ।

एष स चिरदृष्टः कथमुपनेतव्यो नाथ मां परार्थीनां त्वयि गणाय सतृष्णां ॥

विटूषकः । भो वयस्य चतुष्पदवस्तुकं द्वारीकृत्य त्वय्युपस्थापित इवात्मात्रभवत्याः ।

॥ पत्रं २१ ॥

विटूषकः । भवति तिष्ठ । किमपि वो विस्मृतः कर्मभेदः । तं तावत्प्रक्ष्यामि ।

देवी । ननु गौतमवचनमप्यार्यो हृदये करोति ।

विटूषकः । कौशिकीं तावत्पृच्छ । पश्चाद्यो मया कर्मभेदो दृष्टस्तं भषिष्यामि ।

॥ पत्रं २२ ॥

देवी । दिष्ट्या परीक्षाराधनमार्यो वर्धतां ।

विदूषकः । प्रथमोपदेशदशानं प्रथमं ब्राह्मणापूजा कर्तव्या । सा ननु वो विस्मृता ।

॥ पत्रं २३ ॥

विदूषकः । मया नाम शुष्कधनमार्जिते ऽन्तरीक्षे तलपानेन चातकायितं ।

विदूषकः । तेन हि पण्डितपरितोषप्रत्यया ननु मूढा ज्ञातिः । ययत्रभवत्या शोभनं भणितं तत इदमस्यै पारितोषिकं प्रयच्छामि ।

देवी । तिष्ठ गुणान्तरमज्ञानिकं निमित्तं त्वमाभरणां ददासि ।

विदूषकः । परकार्यमिति कृत्वा ।

देवी । आर्य गणादास ननु दर्शितोपदेशा ते शिष्या ।

विदूषकः । एतावान्मे मतिविभवो भवन्तं सेवितुं ।

विदूषकः । साधु दरिद्रातुर इव वैधेनौषधमुत्पाद्यमानमिच्छसि ।

॥ पत्रं २४ ॥

विदूषकः । अपिहा । अस्माकं भोजनवेला । अत्रभवत उचितवेलातिक्रमेण चिकित्सका दोषमुदाह रन्ति । हृदयं किं भणसि ।

देवी । निर्वर्तयत्वार्थपुत्रो मध्याह्नविधिं ।

विदूषकः । भवती विशेषेण पानभोजनं त्वरयतु ।

विदूषकः । भो न केवलं रूपे शिल्पे ऽप्यद्वितीया मालविका ।

विदूषकः । भवताप्यहं । दृढं विपणिकन्दुरिव मे हृदयाभ्यन्तरं दृश्यते ।

॥ पत्रं २५ ॥

विदूषकः । गृहीतदक्षिणो ऽस्मि । किं तु मेघावलीहृदयोत्सवे पराधीनदर्शना तत्रभवती मालवि का । भवानपि श्रानापश्चिर् इव गृध्र आमिषलोलुपो भीरुकश्च । अत्यन्तानुर इव कार्यसिद्धिं प्रार्थयन्मे रोचसे ।

॥ पत्रं २६ ॥

समाहितिका । आज्ञप्तास्मि भगवत्या । समाहितिके देवस्योपवनस्थं वीजपूरकं गृहीत्वागच्छेति । तत्रावत्प्रमदवनपालिकां मधुकरिकामन्विच्छामि । एषा तपनीयाशोकमवलोकयन्ती मधुकरिका तिष्ठति । यावदेनां संभावयामि ।

समाहितिका । आलि सुखो त उषानवनव्यापारः ।

मधुकरिका । अहह समाहितिका । सखि स्वागतं ते ।

समाहितिका । हला भगवत्याज्ञापयति । अरिक्तपापिनास्मादृश्रतनेनात्रभवान्द्रष्टव्यः । तद्वीजपूरकेण शुश्रूषयितुमिच्छामीति ।

मधुकरिका । ननु संनिहितं वीजपूरकं । कथयान्योन्यसंघर्षितानां नार्याचार्याणामुपदेशं दृष्ट्वा कत रो भगवत्या प्रशंसितः ।

समाहितिका । द्वावपि किलागमिनौ प्रयोगनिपुणौ च । किं तु शिष्यागुणविशेषेणोन्मितो गणादासः ।

मधुकरिका । अथ मालविकागतं कौलीनं किं श्रूयते ।
समाहितिका । वाढं किल तस्यां साभिलाषो भर्ता । केवलं

॥ पत्रं २७ ॥

देव्या धारिण्याश्चिन्नं रत्ननात्मनः प्रभुत्वं न दर्शयति । मालविकाप्येषु दिवसेष्वनुष्णातामुक्तेव मालतीमा
ला म्नायमाना लक्ष्यते । अतो उपरं न ज्ञाने । विसृज मां ।

मधुकरिका । एतच्छाखावलम्बि वीजपूरकं गृह्णाण ।

समाहितिका । हला त्वमपीतः पेशलतरं साधुजनश्रुश्रूषया फलं प्राप्सिहि ।

मधुकरिका । सखि समं गच्छावः । अहमप्यस्य चिरायमापाकुसुमोद्गमस्य तपनीयाशोकस्य दोहदनि
मित्तं देव्यै निवेदयामि ।

समाहितिका । युज्यते ऽधिकारः खलु ते ।

विट्पकः । अलं भवतो धीरतामुज्जित्वा परिदेवितेन । दृष्टा मया

॥ पत्रं २८ ॥

मालविकायाः प्रियसखी बकुलावल्लिका आविता चार्थं यो भवता संदिष्टः ।

विट्पकः । विज्ञापय भट्टारकं । अनुगृहीतास्यनेन नियोगेन । किं तु सा तपस्विनी देव्याधिक
तरं रक्ष्यमाणारक्षितानामिव निधीनां सुखं समासादयितव्या । तथापि यतिष्यामीति ।

विट्पकः । ननु भणामि तस्मिन्साधनीये कार्ये कृतो मयोपाय इति । तत्पर्यवस्थापयत्वन्नभवाना
त्मकं ।

विट्पकः । अथैव प्रथमावतारसुभगानि रत्नकुरवकापयुपायनं प्रेष्य नववसन्तावतारव्यपदेशेनेरावत्या
निपुणिकामुखेनाचक्षितः । इच्छाम्यार्यपुत्रेण सह दोलाधिरोहणमनुभवितुमिति । भवतापि संप्रति ज्ञातं ।
तत्प्रमदवनमेव गच्छावः ।

विट्पकः । कथमिव ।

॥ पत्रं २९ ॥

विट्पकः । नार्हति भवानन्तःपुरस्थितां दक्षिणामेकपदे पृष्ठतः कर्तुं ।

विट्पकः । इत इतो भवान् ।

विट्पकः । नन्वेतत्प्रमदवनं पवनबलचलाभिः पल्लवांगुलीभिस्त्वर्यतीव भवन्तं प्रवेष्टुं ।

विट्पकः । प्रविश निर्वृत्तिलाभाय ।

विट्पकः । अवधानेन दृष्टिं देहि । एतत्खलु भवन्तमिव लोभयितुकामया प्रमदवनलक्ष्या युवतिवै
शलज्जावपितृकं कुसुमनेपथ्यं गृहीतं ।

॥ पत्रं ३० ॥

मालविका । अविज्ञातहृदयं भट्टारकमभिलषन्त्यात्मनो ऽपि तावल्लज्जामि । कुतो विभवः स्निग्धस्य
सखीजनस्य वृत्तान्तमाचक्षितुं । न ज्ञाने ऽप्रतिकारगुरुकं वेदनं कियत्कालं मदनो मां नेष्यतीति । कुत्र
नु प्रस्थितास्मि । आ संदिष्टास्मि देव्या । गीतमचापलाद्दोलापरिभ्रष्टायाः सरुत्रौ मम चरणौ । न शक्नो
मि । त्वं तावन्नपनीयाशोकस्य दोहदं निवर्तयेति । यदि स पञ्चत्राभ्यन्तरे कुसुमं दर्शयति ततस्तुभ्यमभि
लाषपूरयितृकं प्रसादं दापयिष्यामीति । यावन्नियोगभूमिं प्रथमं गता भवामि । तावदनुपदं मम चरणालं
कारहस्तया बकुलावल्लिकयागन्तव्यं । तत्परिदेविष्ये तावद्विअब्धं मुहूर्तकं ।

विट्पकः । ही ही एतत्खलु सीधुपानोद्देजितस्य मत्स्यपिउकोपनता ।

विट्पकः । एषा नातिपरिष्कृतवेशोत्सुकवदनैकाकिनीः मालविकाटूरे वर्तते ।

॥ पत्रं ३१ ॥

विट्पकः । अथ किं ।

विट्पकः । एषा तरुराजिमध्यान्निष्क्रान्तेत एव परिवर्तमाना दृश्यते ।

विट्पकः । एषापि भवानिव मदनव्याधिना परिमृष्टा भविष्यति ।

मालविका । अशोको ललितसुकुमारदोहद्रापेक्ष्यगृहीतकुसुमनेपथ्य उत्कण्ठिताया मम शोकमनुकरोति । यावदस्य प्रच्छायशीतले शिलापट्टके निसन्नात्मानं विनोदयामि ।

विट्पकः । श्रुतं भवतोत्कण्ठितास्सीत्यत्रभवती मन्त्रयते ।

॥ पत्रं ३२ ॥

विट्पकः । इरावतीमिवाटूरे प्रेक्षे ।

मालविका । हृदय निर्वलम्बनादतिभूमिलङ्घिनो मनोर्हाद्विरम । किं मामायासयः ।

विट्पकः । सांप्रतं भवतः निःशंसयं भविष्यति । एषार्पितमदनसंदेशा विविक्ते ननु बकुलावलिकोपाता ।

विट्पकः । किमिदानीमेषा दास्या दुहिता तावदुरुकं संदेशं विस्मरति ।

बकुलावलिका । अपि सुखं सख्यै ।

मालविका । अहह बकुलावलिकोपस्थिता । स्वागतं ते । उपविश ।

॥ पत्रं ३३ ॥

बकुलावलिका । हला त्वमिदानीं योग्यतया नियुक्ता । एकं ते चरणमुपनय यावत्सालकाकं सन् पुरं करोमि ।

मालविका । हृदय अलं सुखितया । उपस्थितो ऽयं विभवः । कथमिदानीमात्मानं मुञ्चेयं । अथ वैतदेव मे मित्रमपउनं भविष्यति ।

बकुलावलिका । किं विचारयसि । उत्सुका खल्वस्य तपनीयाशोकस्य कुसुमोदमे देवी ।

विट्पकः । किं खलु न ज्ञानासि । अकार्णादूदेवीमामन्तःपुरनेपथ्येन योत्रविष्यतीति ।

मालविका । हला मर्षयिदानीं ।

बकुलावलिका । अयि शरीरमसि मे ।

विट्पकः । चरणानुद्वपस्तत्रभवत्या अधिकार उपक्षिप्तः ।

॥ पत्रं ३४ ॥

विट्पकः । पार्षिष्यसि तत्रभवत्यामपराहुं ।

इरावती । कन्ये निपुषिके शृणोमि बहुशो मदो किल स्त्रीजनस्य विश्रमपउनमिति । अपि सत्यो लोकवादो ऽयं ।

निपुषिका । प्रथमं लोकवाद् एव सत्यसत्यः संवृत्तः ।

इरावती । सच्चिन्निशंसिना सुहृनालं । कथय कुत इदानीमवगमितं दोलागृहं प्रथमागतो भर्ता न वेति ।

निपुषिका । भट्टिन्या अखपिउतात्प्रपायात् ।

इरावती । अलं सेवया । मध्यपदं गत्वा भषा ।

निपुषिका । ननु वसन्तस्य . . वायनलोलुपेनार्यगौतमेन कथितं । त्वरतां भट्टिनी ।

इरावती । कन्ये मदेन ग्लायमानमात्मानमार्यपुत्रस्य दर्शने हृदयं त्वरयति चरुषौ पुनर्मार्गे ऽव
लगतः ।

निपुषिका । ननु संप्राप्ते स्वो दोलागृहकं ।

इरावती । निपुषिके आर्यपुत्रे अत्र न दृश्यते ।

निपुषिका । ननु भट्टिन्यवलोकयतु । परिहासनिमित्तं कुत्रापि गृहेन भर्त्रा भवितव्यं । आचामपीमं
प्रियंगुलतापरिचित्तमशोकशिलापट्टकं प्रविश्रावः ।

इरावती । तथा ।

निपुषिका । अवलोकतां भट्टिणीं चूतांकुरं विनमन्योरावयोः पिपीलिकाभिर्दृष्टितं ।

॥ पत्रं ३५ ॥

इरावती । किमिवैतत् ।

निपुषिका । एषाशोकपादपच्छायाया मालविकाया बकुलावलिका चरुपालंकारं निवर्तयति ।

इरावती । अभूमिरियं मालविकायाः । कथमत्र तर्कयसि ।

निपुषिका । तर्कयामि दोलापरिभ्रष्टसहजचरुपाया देव्याशोकदोहदाधिकारे मालविका नियुक्तेति ।
अन्यथा कथं देवी स्वयंधारितमेतन्मूर्धुयुगलं परिजनस्याभ्यनुज्ञास्यति ।

इरावती । महती मे संभावना ।

निपुषिका । किं नान्विष्यते भर्ता ।

इरावती । कन्ये मे चरुपावग्रतो न प्रपततः । मदो मां विकारयति । आप्राङ्कृतस्य तावदन्तं
गमिष्यामि ।

मालविका । स्थाने खलु कातरं मे हृदयं ।

बकुलावलिका । किमपि रोचते ते रागरेखाविन्यासः ।

मालविका । आत्मनश्चरुषामिति लज्जाम्यतत्प्रशंसितुं । केन शिल्पसाधनकलायामेवमभिनीतासि ।

बकुलावलिका । अत्र खलु भर्तुः शिष्यासि ।

विटूषकः । त्वरस्वेदानीं गुरुदक्षिणायै ।

मालविका । दिष्ट्या न गर्वितासि ।

बकुलावलिका । उपदेप्रानुत्रये चरुषो लब्ध्वेदानीं गर्विता भविष्यामि । हन्त सिद्धो मे दर्पः ।
सखि एकस्य ते चरुषास्यावसितो रागनिक्षेपः । केवलं मुषमाहृतो

॥ पत्रं ३६ ॥

लब्धव्यः । अथ वा प्रवातमेवैतत्स्थानं ।

विटूषकः । कुतस्ते ऽनुश्रयः । एतद्भवता चिरक्रमेणानुभवितव्यं ।

बकुलावलिका । सखि अरूपां शतपत्रमिव शोभते ते चरुषां । सर्वथा भर्तुरङ्कपरिवर्तिनी भव ।

मालविका । हला माविनीतं मन्तृयस्व ।

बकुलावलिका । मन्त्रयितव्यमेव मया मन्त्रितं ।

मालविका । प्रिया खल्वहं तव ।

बकुलावलिका । न केवलं मम ।

मालविका । कस्य वान्यस्य ।

बकुलावलिका । गुणेष्वभिनिवेशिनो भर्तुरपि ।

मालविका । अलीकं मन्त्रयसे । एतदेव मयि नास्ति ।

बकुलावलिका । सर्वं त्वयि नास्ति । भर्तुः कृशेषु सुन्दरपाण्डुरेषु दृश्यते अङ्गेषु ।

निपुणिका । प्रथमं गुणितमिव हताश्राया उन्नरं ।

बकुलावलिका । अनुरागो अनुरागेण परीक्षितव्य इति सुजनवचनं प्रमाणां कुरु ।

मालविका । किमात्मनो हन्देन मन्त्रयसे ।

॥ पत्रं ३७ ॥

बकुलावलिका । न हि न हि । भर्तुः खल्वेतानि प्रणयमृदुकान्यत्तराणि विप्रप्रेरितानि ।

मालविका । हला देवीं चिन्तयित्वा न मे हृदयं विप्रवसिति ।

बकुलावलिका । मुग्धे भ्रमरसंपातो वसन्तोदारसंभूत इदानीं नवचूतप्रसवो अवतंसनीयः ।

मालविका । त्वं यावन्मे दुर्ज्ञाते अवतंसिनी भव ।

बकुलावलिका । विमर्दसुरभी बकुलावलिका खल्वहं ।

इरावती । कन्ये प्रेक्षस्व कारितमेव बकुलावलिकयैतत्पदं मालविकायाः ।

निपुणिका । भट्टिनि निर्विकारस्याधिकारस्योचितोपदेशः ।

इरावती । स्थाने खलु प्राङ्कितं मे हृदयं । गृहीतार्यानन्तरं चिन्तयिष्यामि ।

बकुलावलिका । एषो अपि ते संवृत्तपरिकर्मा चरपाः । यावदेनं सनूपुरं करोमि । हला उन्निष्ठा नुतिष्ठ देव्या अशोकस्य विकाशयितृकं नियोगं ।

इरावती । श्रुतो देव्या नियोग इति । भवत्विदानीं ।

बकुलावलिका । एष उपात्रराम उपभोगक्षमः पुरतस्ते तिष्ठति ।

॥ पत्रं ३८ ॥

मालविका । किं भर्ता ।

बकुलावलिका । न तावद्भर्ता । अशोकशाखावलम्बी गुच्छकः । अवतंसय तावदेनं ।

विट्पक्षकः । किं श्रुतं भवता ।

मालविका । अपि नामावयोः संभावना सफला भवेत् ।

बकुलावलिका । हला नास्ति ते दोषः । निःशंसयं निर्गुणो अयमशोको यदि कुसुमोद्गममन्थरो भवेयस्ते चरपास्तकारमलभत ।

॥ पत्रं ३९ ॥

विट्पक्षकः । एतेनां परिहासयिष्यामि ।

निपुणिका । भट्टिनि भट्टिनि भर्तात्र प्रविशति ।

इरावती । एतन्मम प्रथमं चिन्तितं हृदयेन ।

विट्पक्षकः । भवति युक्तं नामात्रभवतः प्रियवयस्यो अशोको वामपादेन ताडयितुं ।

उभे । अहह भर्ता । जयतु जयतु भर्ता ।

विट्पक्षकः । बकुलावलिके गृहीतार्यया त्वयात्रभवतीदृशमविनयं कुर्वन्ती कस्य [किं] न निवारिता ।

निपुषिका । भट्टिषि प्रेक्षस्व किं प्रवृत्तमार्यगौतमेन ।
 इरावती । कथं खलु ब्राह्मन्धुरन्यथा ज्ञीविष्यति ।
 बकुलावलिका । आर्य एषा देव्या नियोगमनुतिष्ठति । एतस्मिन्नतिक्रमे परवतीयं । प्रसीदतु भर्ता ।
 विदूषकः । युज्यते देव्यत्र मानयितव्या ।
 इरावती । अहो नवनीतकल्पहृदय आर्यपुत्रः ।

॥ पत्रं ३० ॥

मालविका । बकुलावलिके एकानुष्ठितमात्मनो नियोगं देव्यं निवेद्यावः ।
 बकुलावलिका । विज्ञापय भर्तारं विसृजेति ।
 बकुलावलिका । अवहिता शृणु । आज्ञापयतु भर्ता ।
 इरावती । पूर्य पूर्य । अशोकः कुसुमं न दर्शयति । अयं खलु पुनरुत्तमिगत एव ।
 विदूषकः । किमन्यज्ञकुत्रलमेव ।
 इरावती । साधु बकुलावलिके साधूपन्नान्तमिदानीं । कुरु सफलप्रार्थनमार्यपुत्रं ।
 उभे । प्रसीदतु भट्टिनी । के आवां भर्तुः प्रणयपरिग्रहस्य ।
 इरावती । अविप्रवसनीयाः पुरुषाः । आत्मनो वञ्चकवचनं प्रमाणीकृत्याधिक्षिप्तायाः प्रियगृहिण्या
 हृदयप्रालयं कृतं । एवं न विज्ञातं मया व्याधतनगृहीतचिन्ताया अविश्रुताया हरिण्या इव विनाश
 इति ।

विदूषकः । भोः प्रतिपद्यस्व किमप्युत्तरं । किं न भपासि । उदकान्तमूले विमहिले विमथितेन
 कुम्भीलेन संदेशे

॥ पत्रं ३१ ॥

रक्षितव्य इति । वार्ताग्रो भव ।
 इरावती । अविप्रवसनीयको ऽसि । न मया विज्ञातमीदृशो विनोदवृत्तान्त आर्यपुत्रेषोपलब्ध इति ।
 अन्यथा दुःखव्यापारिषेवं न करोमि ।
 विदूषकः । मा तावन्नभवतो दाक्षिण्यस्योपरोधं भवितुं समीपदृष्टेन देव्याः परिस्वीकृतनेन संकयाभिसूचि
 तापरार्थः क्षम्यतां । अत्र त्वमेव प्रमाणां ।
 इरावती । ननु संकया नाम भवतु किमित्यात्मानमायासयिष्यामि ।
 इरावती । शठ अविप्रवसनीयो ऽसि ।
 इरावती । इयमपि हताश्रा त्वामेवानुसरति ।

॥ पत्रं ३२ ॥

इरावती । किमेवं भूयो ऽपि मामवधीरितां करोति ।
 इरावती । न खल्विमो मालविकायाश्चरणौ यौ ते हर्षदोहदं पूर्यिष्यतः ।
 विदूषकः । उन्निष्ठाकृतप्रसादो ऽसि ।

॥ पत्रं ३३ ॥

प्रतीहारी । जयतु जयतु भर्ता । असंनिहितो गौतमः ।
 विदूषकः । जयतु जयतु भवान् ।
 प्रतीहारी । यदुदेव आज्ञापयति ।

विट्पकः । यो विडालगृहीतायाः परभृतिकायाः ।

॥ पत्रं ३४ ॥

विट्पकः । सा खलु तपस्विनी तथा पिङ्गलाद्या सारभापडगृहकं मुखे परिक्षिप्ता ।

विट्पकः । अथ किं ।

विट्पकः । शृणोतु भवान् । परिव्राजिका मे कथयति । भो ह्यः किल तत्रभवतीरावती हताय मानचरणां देवीं सुखं प्रष्टुमागता ।

विट्पकः । ततः सा देव्या पृष्टा । किमात्मनो ऽप्यनलंकृतो ह्यो ज्ञानो बल्लभ इति । ततस्तयो त्नाम्यन्या मन्त्रितं । कुतो बोपचारो यत्परिज्ञे संक्रान्तं बल्लभत्वं ज्ञास्यतीति ।

विट्पकः । ततस्तयानुबध्यमानया भवतो ऽविनयमन्तरेण परिगतार्था कृता ।

विट्पकः । किमपरं । मालविका बकुलावलिका च निगडपद्मावदृष्टसूर्यपादे पातालवासं नागकन्यके श्वानुभवतः ।

॥ पत्रं ३५ ॥

विट्पकः । कथं भविष्यति । यत्सारभापडव्यापारिता माधविका देव्या संदिष्टा । ममांगुलीयमुद्रका मदृष्ट्वा न मोक्षव्या त्वया हताशा मालविका बकुलावलिका चेति ।

विट्पकः । अस्त्यत्रोपायः ।

विट्पकः । को ऽप्यदृष्टः शृणोति । कर्णे ते कथयामि । एवमिव ।

प्रतीहारी । देव प्रवातशयने देवी निसन्ना रक्तचन्दनवारिणा परिज्ञनहस्तगतं चन्दनं भगवत्या विनोद्यमाना कथाभिस्तिष्ठति ।

विट्पकः । भो गच्छतु भवान् । अहमपि देवीमरिक्तपाणिर्भविष्यामि ।

विट्पकः । तथा । एवमिव भवति ।

प्रतीहारी । इत इतो देवः ।

देवी । भगवति रमणीया कथा । ततस्ततः ।

॥ पत्रं ३६ ॥

देवी । अहं भर्ता ।

धारिणी । जयतु जयत्वार्यपुत्रः ।

धारिणी । अस्ति मे विशेषः ।

विट्पकः । परित्रायतां परित्रायतां भवान् । सर्पेणास्मि दृष्टः ।

विट्पकः । देवीं दृष्ट्यामीत्याचारपुष्पकारपात्रमद्वनं गतो ऽस्मि ।

धारिणी । हा धिग्हा धिग्हमेव जीवितसंशयनिमित्तं ज्ञाता ।

विट्पकः । तस्मिन्प्रोक्तस्यपुष्पकारपात्रसारितो दक्षिणाहस्तः । ततः कोट्टरविनिर्गतं सर्पत्रपिपा कालेन दक्षितो ऽस्मि । नन्वेते द्वे पदे ।

॥ पत्रं ३७ ॥

प्रतीहारी । यद्देव आज्ञापयति ।

विट्पकः । अहो पापेन मृत्युना गृहीतो ऽस्मि ।

विट्पकः । कथं न भेष्यामि । सेस्मीयन्ते मे ऽङ्गानि ।

धारिणी । हा हा दंष्ट्रितं विचारेणावलम्बध्वमेन ।

विदूषकः । भो बालप्रियवयस्यो ऽस्मि ते । अतिकारेणापुत्राद्यै जनन्यै योग्यक्षयं ब्रह् ।

जयसेना । आज्ञप्तो भ्रुवसिद्धिर्विज्ञापयति । इहैव गौतम आनीयतामिति ।

जयसेना । तथा ।

विदूषकः । भवति ज्ञीवेयं न वा । यन्मया तत्रभवन्तं सेवमानेन ते ऽपराहं तस्मर्षयस्व ।

धारिणी । दीर्घायुर्भव ।

॥ पत्रं ४८ ॥

जयसेना । जयतु जयतु भर्ता । भ्रुवसिद्धिर्विज्ञापयति । उदकुम्भविश्रानेन सर्पमुद्रका कल्पितव्या । तदन्विष्यतामिति ।

धारिणी । एतत्सर्पमुद्रकमंगुलीयकं । पश्चान्मम हस्ते देह्येतत् ।

जयसेना । यद्देव आज्ञापयति ।

जयसेना । जयतु जयतु भर्ता । निर्वृत्तविषवेगो गौतमो मुहूर्तेन प्रकृतिस्थः संवृत्तः ।

धारिणी । दिष्ट्या वाच्यान्मुक्तास्मि ।

प्रतीहारी । एष पुनर्वाहतको ऽमात्यो विज्ञापयति । राजकार्यं बहु मन्त्रितव्यं । दर्शनेनानुग्रहमिच्छामीति ।

धारिणी । गच्छत्वार्यपुत्रः कार्यसिद्धये ।

धारिणी । पालिताः आर्यपुत्रवचनमनुतिष्ठत ।

जयसेना । एत्वेतु देवः ।

॥ पत्रं ४९ ॥

जयसेना । अथ किं ।

विदूषकः । जयतु जयतु भवान् । सिद्धानि ते मङ्गलकर्माणि ।

जयसेना । यद्देव आज्ञापयति ।

विदूषकः । देव्या अंगुलीयमुद्रकां दृष्ट्वा कथं विचारयति ।

विदूषकः । ननु पृष्टो ऽस्मि । पुनर्मन्दस्यापि मे तथा प्रत्युत्पन्नमुत्तरमासीत् ।

विदूषकः । भषिता मया । दैवचिन्तकैर्विज्ञप्तो राजा सोपसर्गो वो नक्षत्रं । सर्वबन्धमोक्षः क्रियतामिति । तन्भ्रुत्वा देव्येरावत्याश्चिन्नं रत्नन्या राजा किल मोचयतीत्यहं संदिष्ट इति । ततो बुध्यत इति तथा संवादितो ऽर्थः ।

॥ पत्रं ५० ॥

विदूषकः । त्वरतां भवान् । समुद्रगृहके सखीसहितां मालविकां स्थापयित्वा भवन्तं प्रत्युदतो ऽस्मि ।

विदूषकः । एत्वेतु भवान् । एतत्समुद्रगृहकं ।

विदूषकः । अहो कुम्भीलकैः कामुकैश्च परिहरणीया चन्द्रिका ।

विदूषकः । तथा ।

बकुलावलिका । सखि प्रणाम भर्तारं ।

मालविका । नमो ते यः पार्श्वतो दृश्यते ।

मालविका । हला मां विप्रलभसे ।
बकुलावलिका । नन्वेष चित्रगतो भर्ता ।

॥ पत्रं ५१ ॥

उभे । जयतु जयतु भर्ता ।

मालविका । तस्मिन्संभ्रमे स्थिता भर्तुं रूपस्य न तथा वितृष्णास्मि यथाय मया भावितो ऽवितृष्णा
दर्शनो भर्ता ।

वितृष्कः । श्रुतं भवता । न किमत्रभवती त्वया यथा दृष्टा तथा न दृष्टो भवान् । मुधेदानीं मञ्जु
षेव रत्नभापउं यौवनगर्वं वहसि ।

मालविका । हला कैषा पापर्वपरिवर्तितवदनेन भर्त्रा सिग्धया दृष्ट्या निधायते ।

बकुलावलिका । नन्वियं पापर्वगतेरावती ।

मालविका । सखि अदक्षिणा इव मे भर्ता प्रतिभाति यः सर्वे देवीजनमुक्तिवैकस्या मुखे
ब्रह्मलक्षः ।

बकुलावलिका । चित्रगतं भर्तारं परमार्थतः संकल्प्यासूयिष्यति । भवतु क्रीडयिष्यामि तावदेतया ।
हला भर्तुर्वल्लभैषा ।

मालविका । ततः किमिदानीमात्मानमायासयं ।

॥ पत्रं ५२ ॥

वितृष्कः । अनुनयसन्न इदानीं भव ।

मालविका । आर्यगौतमः पश्चादेव सेवत्येनं ।

बकुलावलिका । न हि न हि । कुपितेदानीं त्वं ।

मालविका । यदि चिरं कुपितामेव मां मन्यस एष प्रत्यानीयतां कोपः ।

बकुलावलिका । जयतु जयतु भर्ता ।

मालविका । कथं चित्रगतो भर्ता मयासूयितः ।

वितृष्कः । किं भवानुदासीन इव ।

वितृष्कः । अत्रभवत्याः कथं तवाविश्वासः ।

॥ पत्रं ५३ ॥

बकुलावलिका । सखि बहुशः किल भर्ता विप्रलब्धः । तदात्मा विश्वसनीयः क्रियतां ।

मालविका । मम पुनर्मन्दभाग्याः स्वपूकसमागमो ऽपि भर्तुर्दुर्लभ आसीत् ।

बकुलावलिका । एतु भर्ता देहस्या उत्रं ।

बकुलावलिका । अनुगृहीतास्मि ।

वितृष्कः । बकुलावलिके अशोकपल्लवान्यभिलङ्घयितुमिच्छति हरिणाः । एहि निवारयाव एनं ।

बकुलावलिका । तथा ।

वितृष्कः । एवमपि गौतमो निर्दिश्यते ।

बकुलावलिका । आर्यगौतम अहमप्रकाशे तिष्ठामि । त्वं द्वाररक्तको भव ।

वितृष्कः । युज्यते ।

वितृष्कः । इमं तावत्परिघस्तमं संश्रितो भवामि । अहो मुखस्पर्शता शिलाविशेषस्य ।

॥ पत्रं ५४ ॥

मालविका । देवीभयादात्मनो ऽपि प्रियं कर्तुं न पारयामि ।
मालविका । यो न त्रिभेति स मया भट्टिनीदृशनि दृष्टसमावस्थो भर्ता ।
इरावती । निपुणिके सर्वं त्वं परिगतार्या चन्द्रिकया । समुद्रगृहकालिन्दप्रयित् आर्यगौतम दृष्ट
इति ।

निपुणिका । अन्यथा कथं भट्टिन्या विज्ञाप्यते ।
इरावती । तेन हि तत्रैव गच्छावः संशयान्मोक्तुं प्रियवयस्यं प्रष्टुं च ।

॥ पत्रं ५५ ॥

निपुणिका । सावशेषमिव भट्टिन्या वचनं ।
इरावती । अन्यच्च । चित्रगतमार्यपुत्रं प्रसादयिष्यामि ।
निपुणिका । अथेदानीं कथं नु भर्तैवमनुनीयते ।
इरावती । मुग्धे यादृशश्चित्रगतस्तादृश एवान्यसंक्रान्तहृदय आर्यपुत्रः । केवलमुपचारातिक्रमं प्रमा
त्रितुमयमारम्भः ।

निपुणिका । इत इतो भट्टिनी ।

चेटी । जयतु जयतु भट्टिनी । देवी भणति । नैष मं कालस्तव बहुमानं वर्धयितुं । इयं वय
स्यिकया सह निगडबन्धने कृता मालविका । यथनुमन्यस आर्यपुत्रमपि तव कृते विज्ञापयिष्यामि ।
इरावती । नागरिके विज्ञापय देवीं । का वयं भट्टिनीनीतिं जेतुं । परिजननिगडेन मयि दर्शि
तो ऽनुग्रहः । कस्य वा प्रसादेनायं जनो वर्धत इति ।

चेटी । तथा ।

निपुणिका । एष द्वारे समुद्रगृहकस्य विपणिगत इव . . . गौतम आसीन एव निद्रायते ।

इरावती । किं नु खल्वत्याहितं । सावशेष इव विषविकारो भवेत् ।

निपुणिका । प्रसन्नमुखवर्णो दृश्यते । अपि च ध्रुवसिन्धिना चिकित्सितः । तदस्याश्रुजनीयं
पापं ।

विट्पकः । भवति मालविके ।

निपुणिका । श्रुतं भट्टिन्या । कस्य वैष आर्तनीयः ।

॥ पत्रं ५६ ॥

अभयवहार्यं अकृतघ्नः . . . । इतः सर्वं कालं स्वस्तिवचनमोदकैः कुञ्चिं पूरयित्वा सांप्रतं मालविकां
स्वप्नायति ।

विट्पकः । इरावतीमितिक्रामन्ती भव ।

निपुणिका । एतदत्याहितं । भुजंगभीतं ब्रह्मबन्धुमनेन भुजंगकुटिलेनात्मनो दण्डकाष्ठेनान्तरिता ता
उयिष्यामि ।

इरावती । अर्हति कृतघ्नः सर्पदर्शनं ।

विट्पकः । अपिहा अपिहा । दर्शकरो म उपरि परिपतितः ।

मालविका । मा तावत्सहसा निष्क्रमिष्यसि । सर्प इति भणति ।

इरावती । हा धिग्हा धिक् । भर्ता तावदित एव धावति ।

वितूषकः । कथं दपडकाष्ठमिदं । अहं पुनर्ज्ञाने । यन्मया केतककापडकैर्दशं कृत्वा सर्पस्यायशः कृतं तन्मे फलितमिति ।

बकुलावलिका । मा खलु भर्ता प्रविशतु । इह कुटिलगतिः सर्प इव दृश्यते ।
इरावती । अपि निर्विघ्नमनोरथो दिवासंकेतो मिथुनस्य ।

॥ पत्रं ५७ ॥

इरावती । बकुलावलिके दुष्टाधिकारविषया संपूर्णा ते प्रतिज्ञा ।

बकुलावलिका । प्रसीदतु भट्टिनी । किं मया कृतमिति देवः प्रष्टव्यः । ददुरा व्याहरन्तीति किं देवः पृथिवीं वर्णितुं स्मरति ।

वितूषकः । मा तावद्भवत्या दर्शनमात्रेणात्रभवान्प्रपिपातलङ्घनं विस्मृतो भवति । त्वं पुनर्प्रसादं न गृह्णासि ।

इरावती । कुपिताप्यहं किं करिष्यामि ।

इरावती । अस्थान इति सुद्ववधारितमार्यपुत्रेण । अन्यसंकेतेष्वस्माकं भागधेयेषु यदि पुनः कुप्येयं नाहं हस्या भवेयं ।

इरावती । निपुणिके गत्वा देवीं विज्ञापय । दृष्टं प्रतिपक्षवादित्वं । अवहितं मे हृदयमपेति ।
निपुणिका । तथा ।

वितूषकः । अन्यायः संपतितो बन्धनभ्रष्टो गृहकपोतको विडालिकाया आलोके पतितः ।

॥ पत्रं ५८ ॥

निपुणिका । देवि यदृच्छादृष्टया माधविकयाचष्टं । एवंनिमित्तं ।

इरावती । उपपन्नं सर्वमेव । ब्रह्मबन्धुनोद्धिन्नः प्रयोगः । इयमस्य कामतन्त्रसचिवस्य ब्रह्मबन्धोनीतिः ।

वितूषकः । भवति यदि नीत्या एकमप्यक्षरं पठेयं नन्वप्रभवान्संश्रितो भवेत् ।

त्रयसेना । देव कुमारी वसुलक्ष्मीः कन्दुकमनुधावन्ती पिङ्गलवानरेण बलीयो विज्ञासिता । अङ्गु निसन्ना देव्याः प्रवातकिसलयमिव वेपमाना न किमपि प्रतिपद्यते ।

इरावती । त्वरतां त्वरतामार्यपुत्र एनां समाश्रवासयितुं मास्याः संतापजनितो विकारो वर्धतां ।

वितूषकः । साधु रे पिङ्गलवानर् साधु । परित्रातस्त्वया स्वपक्षः ।

मालविका । देवीं चिन्तयित्वा वेपते मे हृदयं । न ज्ञाने संप्रति किमतोऽनुभवितव्यं भविष्यतीति ।
नेपथ्ये । आश्चर्यमाश्चर्यं । अपूर्णो पञ्चरत्रे दोहदस्य मुकुलैः

॥ पत्रं ५९ ॥

संनद्धस्तपनीयाशोकः । यावद्देव्यै निवेद्यामि ।

बकुलावलिका । आश्रवास्यतां सखी । सत्यप्रतिज्ञा देवी ।

मालविका । तेनाहं प्रमदवनपालिकायाः पृष्ठतो भवामि ।

॥ पत्रं ६० ॥

उद्यानपालिका । उपक्षिप्तो मया सत्कारविधिना तपनीयाशोकस्य भित्तिवेदिकाबन्धः । यावदनुष्ठित नियोगमात्मानं देव्यै निवेद्यामि । अतो दैवस्यानुकम्पनीया मालविका । तस्यां तथा चण्डिका देव्येना शोकहर्षदोहदवत्तान्तेन प्रसादोन्मुखी भविष्यति । कुत्र नु खलु भवेद्देवी । अहह एष देव्याः परि ज्ञानाभ्यन्तरः किमपि जतुमुद्रालाङ्घितां मञ्जूषां गृहीत्वा चतुःशालात्कुब्जो निष्क्रामति । प्रक्ष्यामि

तावदेनं ।

उद्यानपालिका । सारस कुत्र प्रस्थितो ऽसि ।

सारसः । मधुकरिके वियाचरितानां ब्राह्मणानामिमां नित्यदक्षिणामासिकायार्यपुरोहितस्य हस्तं प्राप यिष्यामि ।

मधुकरिका । अथ किं निमित्तं ।

सारसः । यदा प्रभृति श्रुतं सेनापतिना । यत्ततुरंगरक्षणे नियुक्तो भर्तृदारक इति । तस्यायुर्यमष्ट शतसुवर्णपरिमाणं दक्षिणैः प्रतिज्ञा भवति ।

मधुकरिका । अथ कुत्र देवी किं वानुतिष्ठति ।

॥ पत्रं ६१ ॥

सारसः । मङ्गलगृहक आसनस्या विदर्भविषयाद्भ्रात्रा वीरसेनेन प्रेषितं लेखं लिपिकरैर्वाच्यमानं शृणोति ।

मधुकरिका । कः पुनर्विदर्भराजवृत्तान्तः श्रूयते ।

सारसः । वशीकृतः किल वीरसेनप्रमुखैर्दण्डचक्रैर्भर्तुर्विदर्भनाथः । मोक्षितः किलास्य दायदो माध वसेनः । दूतश्च महासाराणि रजनवाहनानि शिल्पिदारिकाभूयिष्ठं परिजनं, चोपायनीकृत्य भर्तुः सकाशां प्रेषितः । स किल भट्टारकं प्रेक्षिष्यते ।

मधुकरिका । गच्छानुतिष्ठान्मनो नियोगं । अहमपि देवीं प्रेक्षिष्ये ।

प्रतीहारी । अज्ञप्तास्मि देव्याशोकसत्कारव्यापृतया । विज्ञापयार्यपुत्रं । इच्छाम्यार्यपुत्रेणा सहाशोकवृत्तं प्रसूनलक्ष्मिं प्रत्यक्षीकर्तुमिति । तथावठर्मासनगतं देवं प्रतिपालयामि ।

॥ पत्रं ६२ ॥

प्रतीहारी । एष जयशब्दसूचितप्रस्थानो भर्तेत एवागच्छति । अहमपि तावदस्य मुखात्समवसृत्यैतमु खालिन्दतोरणं समाश्रिता भवामि ।

विदूषकः । इह प्रेक्ष एकान्तसुखितो भवान्भविष्यतीति ।

विदूषकः । अथ किल देव्या धारिण्या पण्डितकौशिका भणिता । भगवति त्वं यदि प्रसाधनगर्वं ब्रह्मि दृश्य तावन्मा

॥ पत्रं ६३ ॥

लविकायाः प्ररीरे विवाहनेपथ्यमिति । तदा सविशेषकौतूहलमलंकृता मालविका तत्रभवत्या । कदापि पूर्येद्भवतो मनोरथं ।

प्रतीहारी । जयतु जयतु देवः । देवी विज्ञापयति । तपनीयाशोकस्य कुसुमोद्गमश्रियमार्यपुत्रेणा सह प्रत्यक्षीकर्तुमिच्छामीति ।

प्रतीहारी । अथ किं । यथा तव संमानसुखमन्तःपुरं विसृज्य मालविकापुरगेणा आत्मनः परिजनेन सह देवं प्रतिपालयति ।

प्रतीहारी । एत्वेतु देवः ।

विदूषकः । भो वयस्य किञ्चित्परिवृत्तयौवन इव वसन्तः प्रमदवने लक्ष्यते ।

विदूषकः । भो अयं स दन्तनेपथ्य इव कुसुमस्तवकैस्तपनीयाशोकः । अवलोकयतु भवान् ।

विदूषकः । तथा विश्रब्धो भव । अस्मासु तथागतेष्वपि धारि

॥ पत्रं ६४ ॥

षी पाश्र्वपरिवर्तिकां मालविकामनुमन्यते ।

मालविका । ज्ञानामि निमित्रं कौतुकालंकारस्य । तथापि मे हृदयं विसिनीपत्रगतमिव सलिलं
वपते । दक्षिणोत्तरं नयनं च बहुशः स्फुरति ।

विट्पकः । भो वयस्य विवाहनेपथ्येन सविश्रयं खलु शोभतं ऽत्रभवती मालविका ।

धारिणी । जयतु जयस्वार्यपुत्रः ।

विट्पकः । वर्धतां भवती ।

देवी । आर्यपुत्र एष ते ऽस्माभिस्तरुणीजनसहायस्याशोकः संकेतगृहकः संकलिताः ।

विट्पकः । भो आराधितो ऽसि ।

॥ पत्रं ६५ ॥

विट्पकः । भो विश्रब्धो भूत्वा यौवनवतीं प्रेक्षस्व ।

धारिणी । कां ।

विट्पकः । तपनीयाशोकस्य कुसुमशोभां ।

प्रथमा । हला रमणीये अपूर्वमिवेदं राजकुलं प्रविशन्त्या मे प्रसीदति हृदयशान्तमंगत आत्मा ।

द्वितीया । श्योत्सिके ममाप्येवं । अस्ति खलु लोकप्रवादः ।

॥ पत्रं ६६ ॥

आगामि सुखं दुःखं वा हृदयसमवस्था कथयतीति ।

प्रथमा । सत्य इदानीं भवतु ।

उभे । जयतु जयतु भर्ता । जयतु जयतु भट्टिनी ।

उभे । भर्तः संगीतके ऽभ्यन्तरे स्वः ।

धारिणी । मालविके इतः । दक्षतरा संगीतसहायिनी ते का रोचते ।

उभे । अहह भर्तृदारिका । जयतु जयतु भर्तृदारिका ।

प्रथमा । आवयोर्भर्तृदारिका ।

उभे । शृणोतु भर्ता । यो स भर्ता वित्तयदपैर्त्रिर्दर्मनायं वशीकृत्य बन्धनान्मांश्चितः कुमारो मा
धवरोनो नाम । तस्येयं कनीयसी भगिनिका मालविका नाम ।

धारिणी । कथं राजदारिकेयं । चन्दनं खलु मया पादुकापदश्रेण दूषितं ।

मालविका । विधिनियोगेन ।

॥ पत्रं ६७ ॥

द्वितीया । भर्तृदायादवशं गते भर्तृदारके माधवसेने तस्यामात्येनायसुमतिनास्मादृशं परिजनमुक्त्वा
गूढमानीतैषा ।

द्वितीया । भर्तः अतो ऽपरं न ज्ञानामि ।

उभे । भर्तृदारिके आर्यकोशिक्या इव स्वरसंयोगः । ननु सैव ।

मालविका । अयं किं ।

उभे । यतिवेशधारिण्यार्यकोशिकी दुःखेन विभाव्यते । भगवति नमस्ते ।

विट्पकः । तेन कथयत्विदानीं भगवत्यत्रभवतीवृत्तान्तं तावदशेषं ।

॥ पत्रं ६८ ॥

विदूषकः । भवति मा बिभेहि । अतिक्रान्तं खल्वत्रभवती कथयति ।
मालविका । आं हा हतः सुमतिर्ननु ।
द्वितीया । ततः खलु भर्तृदारिकाया इयं समवस्था संवृत्ता ।

॥ पत्रं ६९ ॥

मालविका । किं नु खलु भर्ता भषाति ।
धारिणी । भगवति त्वयाभिजनवतीं मालविकामनाचक्षन्त्यासांप्रतं कृतं ।
धारिणी । किमिव तत्कारणां ।

॥ पत्रं ७० ॥

प्रथमा । भर्तृदारिके दिष्ट्या भर्तृदारको ऽर्धराज्यं प्रतिष्ठां गमिष्यति ।
मालविका । एतन्नावदूबहुमन्तव्यं यो जीवितसंशयाद्विमुक्तः ।
धारिणी । अहह ततोमुखमव नो हृदयं । श्रोष्यामि तावदुत्तमकुशलानन्तरं वसुमित्रस्य वृत्तान्तं ।
अतिभारे खलु पुत्रकः सेनापतिर्नियुक्तः ।

॥ पत्रं ७१ ॥

धारिणी । अनेनाप्रवसितं मे हृदयं ।
धारिणी । भवति परितुष्टास्मि यत्पितरमनुज्ञातको वत्सकः ।

॥ पत्रं ७२ ॥

धारिणी । जयसेनं गच्छ मेलकप्रमुखीनामन्तःपुराणां पुत्रकस्य वृत्तान्तं निवेदय ।
धारिणी । एहि तावत् ।
प्रतीहारी । इयमस्मि ।
धारिणी । यन्मयाशोकदोहदनियोगे मालविकायाः प्रतिज्ञातं तदस्या अभिजनं च निवेद्य मम वचनेनेरावतीमनुनय । त्वया खल्वयं संवादो न भ्रष्टव्य इति ।
प्रतीहारी । यद्वद्व्याज्ञापयति । भट्टिणि पुत्रविरयनिमित्तेन परितोषपान्तःपुराणां आभरणानां मञ्जूषिकास्मि संवृत्ता ।

धारिणी । अलं । किमाश्चर्यं । साधारणो नन्वभ्युदयः ।
प्रतीहारी । भट्टिणि इरावती विज्ञापयति । सदृशं खलु पृथिव्याः प्रभवन्त्यास्तव वचनं । संकल्पिते न युज्यते ऽन्यथा कर्तुमिति ।

धारिणी । भगवति त्वयानुमतमिच्छाम्यार्यसुमतिना प्रथमं कृतमार्यपुत्रस्य मालविकामुपपादयितुं ।

धारिणी । इदमार्यपुत्रः प्रियनिवेदनानुत्तरं पारितोषिकं प्रतीच्छतु ।

धारिणी । किमवधीर्यत्यार्यपुत्रः ।

विदूषकः । एष लोक . . . . . लज्जाकुलो भवतीति ।

॥ पत्रं ७३ ॥

विदूषकः । अयं द्रव्याः . . कृतात्मनिर्विशेषां मालविकामत्रभवान्प्रतिग्रहीतुमिच्छति ।
धारिणी । एतस्याश्च राजदारिकाया अभिजनेन दत्त एव देवीशब्दः । किं पुनरुक्तेन ।
धारिणी । मयद्यतु भगवती अहुतकयायाः प्रथमं नालक्षितं । जयसेने गच्छ तावत्कौश्रेयमानय ।

प्रतीहारी । यद्भट्टिन्याज्ञापयति ।

धारिणी । आर्यपुत्र इयं . . . . ।

विदूषकः । अहं देव्या अनुकूलता धारिण्याः ।

परिजनः । जयत जयतु भट्टिणी ।

निपुषिका । जयतु जयतु भर्ता । इरावती विज्ञापयति । यद्धि उप

॥ पत्रं ७४ ॥

चारातिक्रमेण तदाहं भर्तुरपराधा । ननु स आत्मनो भर्ता । अनुपदं भर्तुरनुपमेव मया आचरितं ।
सांप्रतं पूर्णमनोरथो भर्ता ज्ञातः । अहं प्रसादमात्रेण संभावयितव्येति ।

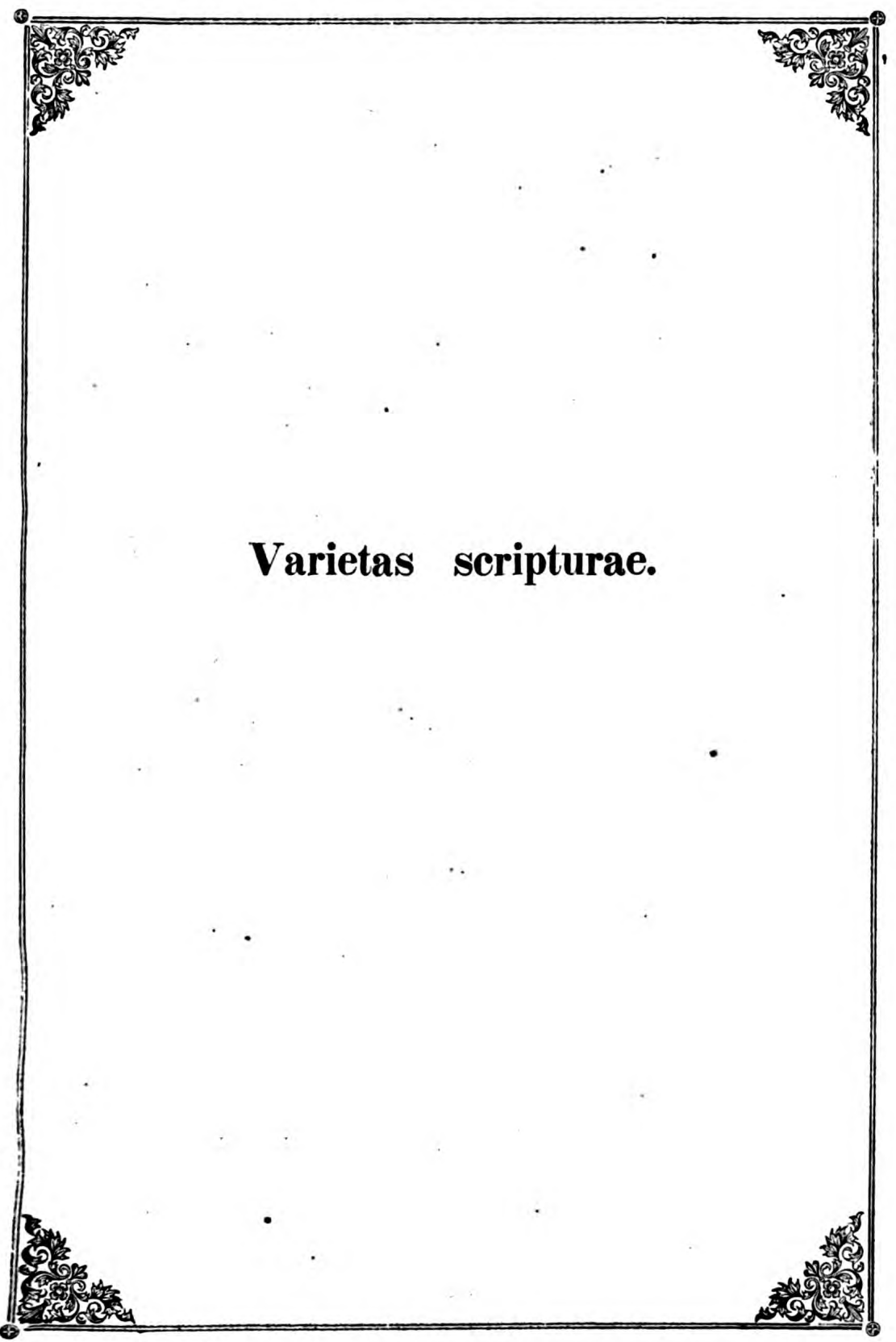
धारिणी । निपुषिके वसन्ते सेवितामार्यपुत्रो ज्ञास्यतीति ।

निपुषिका । अनुगृहीतास्मि ।

धारिणी । न युक्तं भगवत्यस्माकं परित्यक्तुं ।

धारिणी । आज्ञापयत्वार्यपुत्रः । भूयो ऽपि ते किं प्रियमुपचरिष्यामि ।

Varietas scripturae.

P. 3. Dist. 1. hem. a. D. एकैश्वर्ये et प्र° फले । A. B. यत् pro यः । hem. c. C. सर्वं pro कृत्स्नं । - L. 5. D. om. नान्यन्ते सूत्रधारः । - L. 6. C. om. नेपथ्या भिमुखमवलोक्य । D. ante मारिष inserit: अलमतिविस्तरेण । - L. 9. D. अभिहिताः स्वः प° कदाचित् श्रीका° et om. वस्तु । - L. 10. C. D. om. नव । - L. 12. D. पृथुल pro प्रथितः । Pro धाव°पुत्रादीनां C. भासकसौककविमल्लकविपुत्राणां । D. सौमिन्दकादीनां । - L. 13. D. उल्लंघ्य pro अतिक्रम्य et mox: कवेः क्रियायां कथं बहुमानपरिषदः । C. परिषदः कुतो pro किं कृतो । A. कृतो pro कृतो ।

P. 4. L. 1. D. शून्यं pro विश्रान्तं । - L. 7. D. om. त्वरतां भ° । - Dist. 3. hem. a. A. सेवादशः ।

P. 5. L. 1. D. बकुलावलिका pro चेटी । - L. 2. D. धारिणीए बउलावलिए अइरविपउन्नोप° । C. °बदेसं । - L. 3. D. पाम पाटन्तरपा कादिसी मालविच्चन्नि । C. अन्त रेण पाटाअरिअं अन्नगपादासं पुच्छिदुं उअदेसगहणे कीरिसी मा° । - L. 4. C. om. ता et mox praebet गहामि । - L. 5. ततः e D. recepi. C. प्रविष्टा et mox अपरा pro द्वितीया । D. अपरा चेटिका । - L. 6. C. अन्यां pro द्वितीयां । D. कुदो दापिा इअं दे धी° । C. अमीरदा pro इअं धी° । - L. 7. B. समीब्रेपाअि । D. समीब्रेपाअि मं - L. 8. D. इदं देवीए । C. सिपिअस° । - L. 9. D. आपिदं वाअमुदूदा°, omisso अंगुलीअअं । Pro पिाअालअन्ती C. पिाअालअन्ती । D. पिाअालअन्ती । - L. 10. C. om. म्हि । - L. 11. C. D. सत्तइ, om. दे । D. om. इमिपा । - L. 12. Post हत्यो C. D. inserunt पडिभादि । D: हत्यपल्लवो pro हत्यो । - L. 13. C. सहि pro हला । Post कहिं C. inser. एत्य । - L. 14. D. post देवीए inserit एव, et mox om. अन्नगपादासं । - L. 15. C. कीरिसी । D. कीदिसी । - L. 16. सहि in C. deest. D. ईदिसेपा et mox: असंपिहिदाअि एसा कथं भ° दि° । C. ईदिस et mox: °दाअि कहं दिदूठा किल सा भट्ट टिपा ।

P. 6. L. 1. D. आः pro आं et mox पदो pro गदो । - L. 2. D. कथं et sic saepe, servato ध् । - L. 3. B. D. सुपांदु । Ante चित्रं D. inser. एकस्मिं दिग्दहे । B. D. om. तदा । - L. 4. Pro चित्रलेहं, quod in C. prorsus desideratur, D. praebet लेहं । Pro पुलञ्जन्ती exhibent A. पुलोजन्ती । B. पुली° । C. ओ लोजन्ती et D. अवलोएन्ती । Pro तर्हि अन्तरे C. तदा et D. तस्मिं । - L. 5. C. उग्रदृ ठिओ et sic saepe, eiecto द् । - L. 7. C. D. तदो ante उग्रञ्ज° inserunt. D. एञ्ज सपोव° । - L. 8. C. आसपपाचारिणिं । D. आसपपां अ दारिञ्जं पे° । - L. 10. C. आ सपपा कुह् आलि° । D. दारिञ्जा आसपपा अ देवीए आलि° । - L. 11. D. पामधेयन्नि । - L. 12. D. पां आकिदिविसेसेसु आद्रो etc. C. विसेसेसु । C. D. करोदि । D. bis तदो । - L. 13. C. om. तदो et देविं । Verba तदो अर्व° usque ad पउत्रो desunt in D. - L. 14. C. पिञ्जन्धिदुं et mox om. तदो; deinde अचक्खिदं, omisso अत्त । - L. 16. एदं D. solus exhibet. C. D. भावस्स । C. अदो pro तदो । - L. 17. C. सविसेसं मालविञ्जा संपदं - L. 18. D. पवादो । - L. 19. B. C. अहंभि । पि et वि post anusvāram promiscue, ut videtur, in hoc dramate leguntur. Eadem est ratio partic. तु et दु । - L. 20. D. उग्रपाइस्सं । - L. 21. C. D. पाट्टा° अत्तगपादासो संगी° । C. पिक्कामदि । - L. 22. C. D. ताव pro दाव ।

P. 7. L. 1. C. om. अवि । - L. 2. C. पुनरस्मिन्नाद्ये वि° । D. post अस्माकं inser. एव et om. मिथ्या । C. D. om. तथा हि et pro कुतः D. praebet यतः । - L. 7. D. उपाम्य । - L. 9. D. अत्त । C. उग्रदेस et sic saepius, om. अ । - L. 9, 10. B. C. पादिकिलिसेदि, cui posterior additः इञ् । D. पा अदिकिलिमिदि वा पा वो सि° । - L. 11. D. भद्रे ज्ञाप्यतां et moxः परमनिपुणिको मालविका मेधा° । - Dist. 5. a. C. प्रयोगसमये । D. विशेषविषये । c. D. प्रयोगकरणात् । - L. 15. D. दिट्ठिञ्जा अदिकक न्तीं विञ्ज मालविञ्जां पे° । - L. 16. D. एवं संतोसदि । - L. 17. D. एतद्विधा°, omisso भद्रे । D. एतत्पाम्मायातमिति । - L. 19. Pro वपपावरो legitur in D. एव्व सोदरो । - L. 20. B. D. omittunt सो । B. अन्तरापाल° । D. पाम्मादातीरे अन्तरात्यदुग्गे । C. अन्तबालदुग्गपाम्मादातीरे पुरे ठा° । D. तेण इञ् दारिञ्जा सिप्पाहिञ्जारोगमन्नि भणिञ्ज देवीए । - L. 21. Post दारिञ्जि vocab. भणिञ्ज, B. D. exhibitum, cum C. exclusi. Lege cum D. उग्रञ्जपां । B. C. उग्रञ्जपां । - L. 22. D. आत्मगतं ॥ अन्ता आकृति । C. आकृ तिविणाञ्जप्र° । In D. pro एनां etc. legiturः एवेयमनूतवस्तुका संभाव्यत । - L. 23. D. मया हि et mox भाव्यं pro भवितव्यं । C. D. पण्य pro यतः ।

P. 8. Dist. 6. hem. a. C. D. विशेष । d. D. मुक्ताभावं । - L. 3. B. om. अत्त । D. अह pro अत्त । C. om. दाणिं । D. दाणि । - L. 4. C. D. om. आदिकं, et mox praebentः विञ्जाम्यतां । Praetulimus autem cum B. विञ्जाम्यतां । Vocalis enim producitur ante य passiv., non ante य 4tae class. Cfr. Pāñ. VII. 3. 74. - L. 5. B. D. गवाच्चं । - L. 7. C. post हि addit पुपो । से e C. recepi-

mus. - D. ताव अतिस्ता अतस्स परिश्रोसणिवेदणे उहाहं वं । - L. 9. D. स्वगृहं । - L. 11. D. om. मिश्र । C. प्रवशकः pro मिं । - L. 12. D. प्रविशति लेखहस्तेनाप्रवास्यमानो राजा । - L. 13. B. वार्हतक । D. वाहक किं प्रपन्नै वैदर्भो यत्तमेनः । - L. 15. D. संदेहं pro निर्देशं । C. D. श्रोतुं pro ज्ञातुं । - L. 16. इदानीं in D. deest. - L. 17, 18. C. प्रतिशतसंयन्धः ससेनो मं उपगच्छन्तराले त्वं । D. ममोपान्तयागच्छन्तरा । B. अन्तरपालेना वस्कन्धगृहीतः ।

P. 9. L. 1. D. सकलत्रः ससोदर्या मोक्तव्य । C. मोक्तव्य pro मोचं । Pro तत्र वो न C. तन्न वो । D. एवं न वो न । D. om. यत् । - L. 2. D. भूमिहरेषु राज्ञां प्रवृत्तिः । D. om. उत्र । - L. 3. C. सोदर्या पुनरस्य न ग्रहं । D. सोदर्याः पुनरस्य गणविपुले नष्टास् et mox प्रयतिष्ये । B. अस्य महाहवविं । - L. 4. D. अथावश्यं । C. D. om. मया । C. मोचितव्यः । - Dist. 7. hem. a. Pro आर्ये C. मौर्ये । D. प्रौर्ये । Idem: विमुञ्चति । hem. c. D. न चैनं pro मम श्यालं । hem. d. D. सद्य इति । - L. 8. D. मल्लवि । C. D. व्यवहरति । - L. 9. B. वार्हतक । D. वाहक । C. D. प्रतिकूलचारी, om. च । D. तयातव्यपक्षं । - L. 10. B. C. पूर्वं । D. पूर्वं एव । D. राजचक्रं । - L. 12. C. om. अथ वा । - L. 13. D. शास्त्रदृष्टमेवाह देवः । उक्तं हि । - Dist. 8. hem. c. C. D. संरोहणा । - L. 16. D. इदमेव ante तन्तुं praebet; mox om. इदमेव । C. D. निमित्तमुपादाय । - L. 17. D. सेनाचक्रं । - L. 19. D. परिज्ञानम् । - L. 20. C. D. चाणक्यम् । D. तत्रभवदा । C. om. तत्रभवदा । - L. 21. B. से pro मे । D. चित्तं pro तद्विच्छा । C. D. पकिदी । D. भोदि । - L. 22. C. D. मरुचि, omisso तं । B. तथा किं ताव etc. C. om. इति परिं । - L. 23. D. अस्माकं pro अस्मान्, omisso उपस्थितः ।

P. 10. L. 2. D. इत आगम्यतां - L. 4. C. उपेयोपायदर्शने । D. उपायदं । C. D. व्यावृत्तं । - L. 5. D. भो पयोत्तपासिं । - L. 6. D. inser. सहर्षं । - L. 7. C. D. om. विभ्र । B. om. इत्यावे । - L. 8. C. वयस्य साधु । D. साधु post वयस्य repetens om. निपुणं usque ad इदानीं । C. निपुणान्तरमुप । C. दुरधिगतसिद्धावपि तस्मिन्ना । - Dist. 9. hem. b. B. अपि pro अधि । - L. 12. D. omittit अहु et mox exhibet: अथरा भिद्यन्ति । - L. 14. आकर्ष्य in D. solo exstat. इदं in D. post पुष्पं legitur. - L. 15. C. देवस्यसि । D. फलपि अश्रेया पकिवस्सदि । - L. 16. D. प्रविश्य pro ततः प्रं । - L. 17. C. D. आज्ञा, om. इति । - L. 18. D. उभावपि नवाचार्या । B. ज्ञयेधि यौ, pro quo C. D. ज्ञयेयतां । - L. 19. C. D. इदं: pro उयतां । Pro शरीरिणां C. विद्यगरीदिनी [?] । - L. 21. D. यथाज्ञापं ।

P. 11. L. 1. Nomina magistrorum in codd. confunduntur. - D. अवलोक्य । - Dist. 10. hem. b. D. उपैति । hem. d. D. तथा pro स एव । - L. 6. D. अहं pro महत्कलु, om. तथा हि । - Dist. 11. hem. a. C. पुरुषाभिमत । B. पुरुषानुमतः । - L. 11. C. उपसर्पतां । D. उपसर्पतां । - L. 13. भवज्ञां deest in B. - D. आसनं तत्रभवतोः । - L. 15. D. आर्याभ्यां pro आचार्याभ्यां । C. D. ममोपस्थानं pro अ

त्रो° । D. addit कृतं । - L. 16. C. D. om. सु ante तीयाद् et शिक्षिता । - L. 17. C. दत्तनिर्योग्यम् । D. om. अस्मि । B. C. देव्या देवेन च । - L. 18. D. वाहं pro दृढं । C. om. ततः किं । - L. 19. C. D. om. अयं । - D. तुल्यो ऽसीत्यधि° । - L. 21. D. मे pro एव । C. post एव inserit मयि । B. रतः et D. परिकरः pro करः । D. तत्रभवतः । Post मय C. inserit चास्य । - L. 22. Prius च e C. D. recepi. D. om. इति । B. शास्त्रप्रयोगे, om. च । Pro तदत्र° etc. D. तत्रभवन्तमाशु शास्त्रे प्रयोगे च विमृशतु देवः । - L. 23. C. विशेषतः pro विशेषतः । D. विशेषवित् ।

P. 12. L. 1. C. पश्यपादं । - L. 3. तावत् in B. deest. - L. 5. D. भण दि । - L. 7. Post राज्ञा D. inser. कञ्चुकिन् विलोक्य । - L. 10. D. om. स et दे व्या । - L. 11. D. भवत्यौ । - L. 12. अ deest in D. C. post अ inserit अत्रं । - L. 13. C. संरम्भे । D. संरम्भे । - L. 14, 15. C. D. प्रतिद्वन्द्विनो । - L. 16. D. om. तद्वि et pro से etc. exhibit: तस्स पउत्तणं उअहरदु । C. पहापात्राणं । - L. 18. Pro आत्मानं D. आत्मनो महीमानं । C. D. तावच् pro अपि । D. चिन्तय, omissis भवती पश्य । - Dist. 12. hem. b. C. D. भानोः परिग्रहादनलः । - L. 22, 23. D. विदूषकः । अवि उअट्ठिदा पीठमन्दियं पपिउअकोसिकी पुरोकरिअ । omissis तन्न° धा° ।

P. 13. Dist. 13. hem. b. C. याति । c. C. त्रयीव विग्रहवती स° । - L. 4. C. om. उपेत्य । - L. 5. B. C. भगवत्य् । Paucis tantummodo locis sandhis post vocat. adhibitus est. - Dist. 14. a. D. महावंशप्रभवयोः । c. C. धारणी । D. धारि ता । d. D. शतं समाः । - L. 9. D. त्रयदु त्रयदु । - L. 13. D. om. अत्रभवतोरु । C. परस्परं ज्ञानं । B. परस्परं भागवित्तानं । Legendum fortasse: अभिनयवित्तानं । - L. 14. D. संहर्षिणोरु । B. C. तत्रभवत्या pro भगवत्या । B. प्राश्निकं । D. अध्यासनीयं । - L. 15. C. D. om. अलमुपा° । D. किं सति पत्रने ग्रामे । C. सत्यपि । - L. 17. C. मा मैवं pro नैतद्वं । C. भवती । - L. 18. C. inser. आवां ante अहं । D. अहुते pro अहं । - L. 19. D. भग° सा खलु गुपादोषौ क्खेत्तुं । - L. 21. C. वादः pro विवादः । - L. 22. D. om. देव । D. एव pro हि । - L. 23. C. om. वा ।

P. 14. L. 1. D. पुहसि तत्रेदाणं । C. om. तदा । C. जेव्व । D. व्व । - L. 2. D. देवी समानविषेण परि° etc. अहति । C. न मां देवी समानविषातः परिभवनीयं मन्तु मर्हति । - L. 4. C. विदक्खामो उरुत्तसंवादः । omissio भो । D. देवि पेक्खामो उरुत्तसंवादं । C. वेतपा । D. वेअपा । - L. 6. D. om. पां । - L. 7, 8. C. विदूषकः । अपपापा (sic omnes codd.) कलपि° मत्तहत्यिएककन्तरस्सिं etc. - L. 9. Cdd. भवती । - L. 11. B. D. प्रत्यायितव्यं । - L. 12. C. एवं । - L. 13. C. ante प्रिलष्टा addit मे । - L. 18. C. om. त्ति । - L. 19. C. अनुचितं pro अभिमतं । - L. 21. C. तदा सिस्सा अमेधाविपी उअ° । - L. 22. Post दोसो C. addit पां ।

P. 15. L. 3. C. कारिणं म° पूरिअ । विरम e C. recepi. - L. 5, 6. C. संगी दअवदेसेपा सरस्स° । B. पदउअ° । B. खादमापास्स । C. खादयमापास्स । - L. 8. C. देवी

वचनस्य । mox इदं pro इदानीं । - Dist. 16. c. C. तीव्रिकैव । - L. 14. C. वो pro दे । - L. 15. C. om. उपा । mox पञ्चासपां pro आवेदपां । - L. 17. C. दंसेय । - L. 18. B. सर्वज्ञायै° । - L. 20. जनान्तिकं e C. recepi.

P. 16. L. 4. C. om. पां । - L. 5. C. उबदेसेपा पिउपाो होइ । - Dist. 18. a. C. दर्शयिष्यन्तं । - L. 10. B. सिसिस्त । - L. 11. C. नन्वात्तातं । - L. 15. C. विस्सडं, om. फू । - L. 18. C. देव चतुष्पदोइवं इलितकमुदाहर्न्ति । - L. 22. C. वगगापेक्खागारपसंगी° । B. वगगापे° । - L. 23. B. तन्नभवदो । C. पेसतु, et mox एव्व, om. पाो ।

P. 17. L. 3. C. देवी । एहि वित्तन्नप्प° etc. - L. 9. C. om. पात्रयोः । - L. 11. C. विलोक्य, et mox ईदिसी । B. om. छि । - L. 12. C. पां pro तदो et भवे pro भोदि । - Dist. 19. c. B. सुमान । - L. 16. C. प्रब्दः pro ध्वनिः । - Dist. 20. hem. b. C. अनुरसितस्य । - L. 23. C. देवि सामवाजिका भवामः ।

P. 18. L. 3. C. हो धीरे गइ मा अन्नहोदी etc. - Dist. 21. b. C. रागो pro रावो ।

P. 19. L. 3, 4. C. दृश्यामः । - L. 5. C. ज्ञानवृद्धभावे । - L. 11. C. om. देव et च । - L. 12. C. चतुर्थवस्तुप्रयोगमेकमनाः श्रोतुमर्हति देवः । - Dist. 22. hem. b. B. C. दर्शनं । - c. d. C. अधिरतयाध्यव° ।

P. 20. L. 1. च deest in B. - L. 3. C. प्रत्यवेक्ष्यमाणा° । - L. 4. Codd. हु pro लु । C. पडिइन्दो परिहीअदि । - L. 10. C. सर्वावस्था° । - L. 15. C. तत उपगा° etc. चतुष्पदवस्तु गा° । - Dist. 25. hem. a. निरासं । Sic codd. Corrige: पि रासं । b. B. परिफुरइ । Quoad metrum pars posterior hujus hemistichii sine dubio corrupta est. c. C. om. सो । - L. 20. C. om. ततो । - L. 21. B. चदु पदत्युञ्चं । C. चउप्पदत्युञ्चं ।

P. 21. L. 6. C. चिट्ठ repetito, pergit: किञ्चि विसुमरिदं कम्मभेदेपा । दाव पु° । Lectio valde diversa exstat Sâh. D. p. 206. - L. 8. B. ततः क्षण° स्थित्वा भद्र उप° etc. वत्से e C. recepi, qui mox praebet स्थीयतां pro स्थित्वा । - L. 9. C. post माल° inser. निवृत्य । - L. 10. B. अहो, quod desideratur in C. - Dist. 28. d. B. निकषेणा° । - L. 21. C. प्रृणामो वयमार्यस्य विवक्षितार्थं । omisso तत् । - L. 22. C. विदूषकः । संहिं दा° पु° तदो etc. et लक्खिदो pro दिट्ठो ।

P. 22. L. 1. B. दोषो वा गुणो वा । - Dist. 29. hem. c. C. प्राखो । d. C. नुदति । - L. 7. C. देव क° मन्यसे । - L. 8. C. गणादास वयं etc. - L. 12. C. दि° अ परिक्लञ्जारा° । - L. 13. C. देवीपरिग्रहश्चापि etc. भो गौतम । Sâh. D. p. 206. आर्य उच्यतां । यस्त्वया क्रमभेदो लक्षितः । - L. 15. C. बम्हपास । - L. 16. Id. सा पा वो सुम° । Sâh. D. p. 206. पढमं बम्हपापूजा भोदि सा इमाए लङ्किदा । - L. 18. C. प्रस्मिता pro हसिताः । - L. 19. स्वगतं in C. deest. - L. 23. Cdd. दक्षणीयं ।

P. 23. L. 1. C. मं पां मुठरादरुपा विभ्र सुपावपागहिदे अन्तरिक्षे जलपापां इहोच्च दि । - L. 3. C. एवमिव । - L. 4. C. om. पां । B. मूढ । - L. 5. Cdd. परितो यत्र । - L. 9. B. परकेरमिति । - L. 10. पां e C. recepi, qui om. दे । - L. 11. C. एहि प्रविशेदानीं । - L. 13. B. मति pro मदि, quod in C. deest. - Dist. 32. hem. a. C. अस्तमयावमिवां । - L. 17. B. post साधु (C. साहु) inserit रे । C. उन्नपीच्च मापां । - L. 20. C. क्रियतां प्रसादः । - L. 22. B. मम । - L. 23. एव in B. deest.

P. 24. L. 2. C. विनयतां देवः । - L. 7. C. post वेला inserit संवृता । Id. अन्नहोदो उचिदवेलातिककं । - L. 9. Id. नास्ति वचनस्यावकाशो ऽत्र । - L. 13. Id. अन्नो pro अन्नउत्तो । - L. 15. Id. परिव्राजिका सपरिजना देव्या etc. - L. 16. Id. भो वयस्स । - Dist. 34. hem. c. Id. परिकल्पितो । - L. 20. Id. भवता pro ते । - L. 21. Id. om. दिहं et pro हिअन्नम् exhibit उदरव्वन्तरं । - L. 23. Id. सुहृदर्थे pro अस्मदर्थे ।

P. 25. L. 1. C. गहिददं et मेहोवरुठजोहो । - L. 2. Id. om. मालविभ्रा । B. सूपापरिचरचरो । - L. 3. B. विहंगो pro गिहो । C. om. अ pergiture: तपादुरो भविअ कज्जं etc. रुचसि । B. विभ्र कंहं कज्जसिडिं पय्यन्तो । - L. 5. यदा e C. recepi. - Dist. 35. d. C. सेहस्यैकाकिनीं ।

P. 26. L. 2. C. om. समाहिदिर् । B. समाहितिके । - L. 3. B. वीजतुरं । C. ता ज्ञाव । - L. 4. C. om. महुअरिअं । B. भवपीअं । - L. 5. Id. अपपोसन्ती pro ओलो । C. om. महुअं । - L. 7. C. महुअरिर् अवि pro आलि et om. वपा । - L. 8. C. अह्ने । - L. 10. Id. पद् pro भवं । - L. 11. B. om. त्ति । - L. 12, 13. C. संघरिसिदापां । om. पाट्टां । Id. भवदीर् । - L. 16. C. कथं pro गत्रं । - L. 17. बल्लिअं खु सां तं भं । किं दु के ।

P. 27. L. 1. C. रक्खिअ अन्नं अहिलासं पा । B. दंसेदु । - L. 2. Cdd. दिअसेसु et दिवसेसु । B. अपुपहदमुत्ता । C. अपुभूदमुत्ता । - L. 3. Id. अदो वरं पा आपो । - L. 4. B. सहावं वीअपूं । C. सहावलंअिअं । - L. 5. C. ante नाट्टेन inserit तथा । Pro इहो B. इवो [?] et C. इन्दोअि । - L. 6. C. पाविअ होहि pro पाएहि । - L. 7. B. सह तुए pro समं । C. गहामो । - L. 8. C. दोहपापिं दें विपाअइस्सं । - L. 9. C. हि pro खु । - Dist. 36. hem. a. C. क्वामं pro मन्दं । - L. 18. B. भवदा । C. post दिह्ठा inser. खु ।

P. 28. L. 1. C. तन्नहोदीए मालं et जं भवदा संदिह्ठं pro अत्थं etc. - L. 4. Id. विपपावेइ भट्टारं अपुगहिदग्धि । - L. 5, 6. B. रक्खिअमापा । C. देवीए सादरं रक्खिअमापा अरक्खिअ विअ पिहीपामुहं etc. et घटइस्सं pro त्तिस्सं, quod in B. त्तिस्से legitur. - L. 7. C. अभिनिवेशी । - L. 8. Id. प्रहरसि । - L. 14. C. अन्नापां अन्नभवं । - L. 15. B. दिवअेषं । C. pro विमुखेन exh. उचितव्यवहारपराङ्मुखेन additque खलु post तु । - L. 17. C. विदूषकः । पां भवं अज्ज एव पढमोअाररमपीअविरत्तकुरवअाइ । - L. 18. C.

वसन्तावदारं लुदारं पदेसेषा et विदो pro मुद्देण । B. व्वदेसेषा pro व्वबदेसेषा । - L. 19. C. इङ्गेअं, omisso अचक्खिदो । Id. अणुहोइत्ति pro अणुभविदुं । - L. 20. B. om. त्ति । C. से परिपणादं pro संपइं et mox गङ्गेम्ह । B. दाव pro ता । - L. 21. C. इदानीं pro इदं ।

P. 29. L. 1. C. लक्षयति । - L. 6. C. पदिठ्ठिदं pro द्ठिदं et पठ्ठदो pro पिं । - L. 10. B. om. उभो । - L. 11, 12. C. विट्ठकः । वसन्तो किल पदाहिं पल्लं तुवरंदि विअ भवं पमदवपां पविं । B. तुअरवेदि । - Dist. 39. a. C. आमत्तानां । c. Id. कूत pro चूत । d. Cdd. व्यावृते । - L. 18. C. एहि पविसुदु पां पिं । - L. 20, 21. C. भवन्दं विलोभिदुकामा etc. लज्जाइत्तअं वसन्तकुसुं etc. B. भवन्दं विअ लोहयिदु etc.

P. 30. L. 7. C. भट्टारं अमिं । - L. 9. B. गुरुअं । C. गुरुओ केत्तिअं कालं मं मं आआसइस्सदि etc. कहिं णु लु, omisso विचिन्त्य आ । - L. 11. B. आः pro आ । C. सत्ता । - L. 12, 13. Id. सक्कुपोमि तन्नं तुमं दों पावट्ठेहि । तइ सो । B. पावत्तेहि । - L. 13. C. अहं pro तुह । - L. 14. B. पूरयित्तअं । C. दाइस्सं pro दावइस्सं । - L. 15. C. om. दाव et mox चरणां praebet pro चलणां । - L. 16. C. post ता inserit ताव पाओअभूमिं । - L. 18. B. om. ही ही । C. इदं pro एदं । - L. 19. C. उअपो दा pro उअपादा । - L. 21. C. पत्तन्त pro परिक्किद ।

P. 31. L. 2. C. अवलम्बितुं । - L. 8. C. मत्तादो pro मत्तादो et mox एव्व pro ज्ञेव । B. परिवत्तन्ती । - L. 10. C. in initio sermonis addit वयस्य । - Dist. 42. hem. a. C. च्चिम्बे pro देजे । - L. 16. Lege: मअपाव्वाहिपा; cdd. ut apud nos. - L. 19. Cdd. अअं सो pro असोओ । - L. 20. C. असोओ pro सोअं । - L. 22. C. अत्तहोदी । - L. 23. C. om. भवन्तं ।

P. 32. L. 5. C. संभावेमि pro पेक्खामि । - L. 6. C. दृष्ट्वा त्त्राहमं । - L. 7. C. पारवल्म्वपास्सं अदिभूमिलम्बिणा दे मणो । - L. 8. C. आसाआसेसि pro आआ सिअ । - Dist. 45. hem. b. C. रसो pro फलो । - L. 16. C. मदाए pro मअपा et mox उअट्ठिदा pro उअगदा । - L. 18. C. सुदा pro दुहिदा । B. गुरुअं । C. संदंसं pro संदेसं । - L. 19. C. post विसुमरेदि addit: अहंपि दाव पा विसुमरो ।

P. 33. L. 1. C. om. उपविअ । B. त्तोगदीए । - L. 2. C. ante एककं inserit ता et mox omittit दे । C. चरणां, omisso सपोउरं । - L. 3. C. om. हिअअ et अअं । - L. 4. C. विहवो । B. कहिं pro कहं et mox omittit मे । - L. 5. B. मित्रमणउपां मे भविं । C. मिमणउपां । - L. 6. B. णु pro लु । - L. 7. C. असोअस्स मुउलुगमपो देवी । - L. 8. C. दोहदनिं । - L. 9. C. तापासि । महाकाल पादोअि मं अन्तं । B. इअं pro इमं । - L. 10. C. ओत्तइस्सदित्ति । - L. 12. C. om. सि et mox praebet अलंकारं pro संस्कारं । - Dist. 46. hem. d. C. भव pro रय । - L. 18. C. चरणाणुअओ तत्तहोदीए अहिआरो उअक्खिदो । - Dist. 47. hem. a. C. रामेणाअपदेन । d. B. प्रपामितं अिं । C. अपाहितं अिं । -

P. 34. L. 1 Desunt in C., quae विदूषक loquitur. - L. 5. C. इत्यिच्छत पास्त । B. अत्रि सब्बो लोअवादो अं । C. अत्रि सब्बो लोअवाअ अं । - L. 6. Cdd. सबस ब्बो स° । - L. 7. Cdd. सिपपोहेण । - L. 9. Cdd. पपात्तादो । - L. 10. Cdd. मस्त प्पदं । - L. 13. B. किलाअमापां । C. कीलाअमापां मं अत्त° । - L. 14. C. अत्तउत्तदंसपो । B. तुअरेदि । C. तुअरेवेदि । B. पा ओसरन्ति pro मग्गे ओलगन्ति । - L. 16. B. om. पां । B. दोलागिहकं । C. दोलागरअं । - L. 18. C. om. पां et mox exhibet ओलोअदु । B. ante परिहास addit लोइअ । - L. 20. B. भोदव्वं । C. om. अहेअि । - L. 22. B. विपातापां । C. विइपान्तीपां pro विपामन्तीपां ।

P. 35. L. 1. B. कहिं pro किं । - L. 2. B. असोअवादब° । C. असोअपादप ङाअअं । mox omittit अउलावलिअ । - L. 3. C. चरपा° । - L. 4. C. ante अमूषी inserit हञ्जे पिउपिए । Cdd. अमूभिरिअं । C. किं pro कहं । - L. 6. C. ओला° et mox चरपाए, omisso सत्त । - L. 9. C. ante मे inserit खु । - L. 11. C. हला pro हञ्जे et mox अपादो pro अगदो पा । Cdd. पबदन्ति । - L. 12. C. विकारेदि । - L. 14. C. राअरेखातिपासो । - L. 16. C. चरपा ति लत्तेमि । C. ante केपा inserit कहे हि । - L. 17. C. कत्तं pro कलाए, omisso एव्वं । B. अभिविपादासि । - L. 20. C. ante दापिं inserit अत्त । L. 22. C. सिठं, omissis मे दप्पो । - L. 23. C. चरपास्त et mox पाकलेपो । B. मुहमारुहो ।

P. 36. L. 1. C. लम्बिदव्वो । महप्पवादं एव्व । - Dist. 48. hem. a. C. आदूर्ली° । b. Id. वीत्तयतः pro शोषयतः । - L. 5. C. ante एदं addit चिरं, mox om. चिर । - L. 7. C. अरुणासद° । - L. 10. C. ममैवेयमा° । - L. 11. B. om. हला । - L. 17. C. अलीअं । - L. 19. पपउरेसु अत्तेसु दंसइ । - L. 21. C. पउइदव्वोत्ति सुघपावअपां ।

P. 37. L. 1, 2. C. एदाउं पपाअमिदुइ अक्खरोउं, omisso विप्पपेरिदापि । B. पपाअमिदुआपि अक्ख° विप्पपरिदापि । - L. 3. C. हिअस्त पभविस्सं । - L. 6. C. अचतंसइ पाी pro ओदं° । - L. 7. B. सुरहिपी अउ° । - L. 8. C. वि° । अ° साधु साधु । - Dist. 49. hem. b. B. युत्तोदरेण । d. B. कामिनीदू° । - L. 13. B. om. हञ्जे । C. inverso ordine: मालविआए एदं पदं । - L. 15. C. अब्बेसो pro उइदोअदेसो । - L. 16. C. om. खु et mox pro गिहीद exhibet गहिद । - L. 18. C. एसो दुदीओ सत्तपत्तपउि कम्मो । B. om. चलपो । - L. 19. C. दुवे पोउरसपाहं करेमि pro पां स° क° । B. करो मि । et mox नादये नूपुरत्तुगामामुच्च । - L. 20. C. असोअवि° । B. विकासइ° । - L. 21. C. होदु ।

P. 38. L. 3. C. ante गुच्छओ inserit पल्लव । - L. 4. C. om. मालविका विषादं नाटयति । - L. 15. C. om. Mālavikae sermonem. - L. 16. C. om. पिस्संसअं । B. पिगुपो । - L. 17. C. जइ कुसुमेअमन्यरो भवो ज्ञो दे चरपा° । - L. 18. C. लम्भइअ । - Dist. 52. hem. a. B. तनुमथा मुखर । c. C. संपयसे । d. C. वृथा pro मुधा ।

P. 39. L. 1. C. वचनावसरपूर्वकं । - L. 5. C. hic et infra पुढं pro पठ
मं । - L. 6. C. अत्रहोदो । - L. 7. C. ताडेदुं । - L. 9. C. बकुं तुए गहिदत्याए
अत्रहोदो ईदिसं । - L. 10. B. कुरन्ती । C. कर्न्ती किं माण पावां । - L. 12. C.
देकख pro पेकख । - L. 13. B. त्रि pro लु । - L. 14. C. inverso ordine : देवीए
पासोअं एसा । L. 15. C. इअं परवदी pro पं इं । - L. 17. B. अनपरादो ऽस्मि । -
L. 23. C. पावणीकप्पं, omissio अहो ।

P. 40. L. 1. C. om. एहि et अत्रपापो । - L. 4. C. अतिथित्वं pro अर्थित्वं । -
L. 5. In B. postrema verba आणाब्रेदु भट्टा Mālavikā loquitur. - Dist. 54.
hem. a. C. धृतिपुं । - L. 10. C. अअं पुपापो पुष्पदि एव्वं । - L. 14. C. om. prius
साहु । - L. 16. Cdd. का pro काओ । C. अअव pro वअं । - L. 19. C. ante
अहिक्खिअए inserit इह आअदाए । - L. 20. C. वाहत्तपणीदरत्ताए अविसंकिदाए हरिणीए
विअ । - L. 23. C. भणइ । गहिदेपा कुम्भिलएणा संधिदेदे उरकादमूले विगिहीपोद कुम्भिलेपा ।

P. 41. L. 1. C. सिक्किदव्वोत्ति । वत्तवो होहि । B. वत्तवो । - L. 3. C. om.
विनोदितः । - L. 4. C. om. इरां । अविससपीअओसि । - L. 5. C. पुत्तन्तं pro वुत्तन्तं
et mox दुक्खाकाचारिणीए एव्वं । - L. 6. B. करोसि । - L. 7. C. तत्तभवदो । - L.
8. B. देवीए पदिअिअपोपा संकहाहिं सइअ अअं । C. देवीए परिअिअपोख संकहाहिं सइअ
अअं । - L. 13. C. संदाम्मितचरणा । - Dist. 55. hem. b. C. अअधारणा ।

P. 42. L. 5. C. om. त्रि । - L. 10. B. हरिसं दोहलं पूं । - L. 15. Cdd.
अणुवक्कं । - L. 19. C. om. तदेहि कुं दें प्रं ।

P. 43. Dist. 59. hem. d. B. कान्तं pro कान्तं । Cdd. रसंतं । - L. 9. Cdd.
सायाय pro ज्ञानाय ।

P. 44. L. 1. Cdd. hic et infra गिहके pro गेहके । - L. 2. C. addit अ
post मुहे । + L. 7. Cdd. ज्ञानाअन्दचलपां देवीं सुहपुच्छिअ आअदा । - L. 11. C. हि pro
हिअ । B. उत्तमन्तीए । - L. 14. Cdd. तए pro ताए । - L. 16. B. om. अहो । -
L. 17. C. post किं inserit अदो । - L. 18. Cdd. बदीओ pro पदीओ । C. om.
पाअ et mox praebet पादाल pro पाअाल । - L. 19. Cdd. अणुहवन्दि ।

P. 45. L. 1. Cdd. भणउवावारीदा । - L. 3. B. वेत्ति pro चेत्ति । - L. 7.
B. inverso ordine: कहेमि कपो दे । - L. 8. B. एत्थं pro एव्वं । - L. 17. B.
विदितं pro संविदितं ।

P. 46. L. 3. C. bis अलं । - Dist. 61. hem. b. C. चरणां । B. परितं । -
L. 8. C. वेदनी । - L. 11. Cdd. परिताइस्स परिताइस्स भवं । C. ante भवं inserit
तदो । - L. 14. B. आअालपुष्पकालपादो । - L. 16. C. संसय । - L. 17. B. काल
पादो pro कारपादो । - L. 18. B. त्रपिणा । - L. 19. post दर्शयति C. inserit:
परिव्रानिका । ननु दंप्राबेदः पूर्वकर्मेति श्रूयते स तावदस्य क्रियतां । - L. 20. C. राता pro
परिव्रानिका । - Dist. 62. hem. b. B. ननु pro हेदो । - L. 23. C. विपावेघातो कर्म ।

P. 47. L. 5. C. भायिस्सं । - L. 7. B. विञ्जारेण बलं घणं । - L. 10. C. post ज्ञापीए inserit मे । B. जोगक्खे° । - L. 13. C. इध इच्च pro इहइच्च । B. इह जेच्च । - L. 19. C. वञ्जरुं pro अञ्जरुं । - L. 20. Cdd. दोहाउसा । - L. 23. C. ojn. न ।

P. 48. L. 3. B. अणपोसअदुत्ति । C. आणोयदुत्ति । - L. 4. C. एवं pro एदं et mox मम pro मह । - L. 11. C. प्पिपुत्तविस° । - L. 16. C. अण्वुत्तो pro अज्जउत्तो ।

P. 49. L. 10. B. अंगुलिमु° । C. मुदुदं । - L. 11. B. om. कृत्य । - L. 18. Cdd. पसगं । C. बन्धन pro बन्ध ।

P. 50. L. 2. C. वाबिञ्च pro ठाबिञ्च । - L. 4. C. इदं pro एदं । - L. 8. Cdd. omittunt च post कामुएहिं । - L. 14. C. om. उभौ ।

P. 51. L. 5. Lege रञ्जणभण्टं; cdd. ut apud nos. - Dist. 66. hem. c. B. ति ये क्खायत° । - L. 14. Cdd. इयं pro इयं । B. इरावती । - L. 15. B. अदक्खिणपो । - L. 17. C. परमइन्दो सं° । - L. 20. C. post दापिं inserit अहं ।

P. 52. Dist. 67. hem. c. C. °प्राधनुषितेच्चनया । - L. 4. C. पत्या pro पच्छा । - L. 18. Cdd. अविसासो । - Dist. 69. hem. d. Cdd. विञ्जटं ।

P. 53. Dist. 70. hem. a. C. बाणाग्निना सा° । - L. 11. Cdd. पिावरेम । - L. 17. C. तुज्जइ । - Dist. 71. hem. b. Sâh. D. p. 174. ननु pro तव ।

P. 54. Dist. 71. hem. c. Sâh. D. l. l. प्रतिगृहाणा । - L. 3. B. देवीमञ्च दो । C. देवीभयणा । Sâh. D. l. l. माल° । भट्टा देवीए भएणा अण्णपोञ्चि पिञ्चं कात्वं न पारेमि । - L. 5. Cdd. सोपलम्भं । - L. 6. Cdd. समवत्थी । - Dist. 72. hem. a. C. वैविकानां pro नायकानां । - L. 20. B. गहिकालि° । - L. 22. C. एत्य pro ए च्च । B. मुक्कं । C. मुक्कुं pro मुत्तुं । - L. 23. B. अ pro च ।

P. 55. L. 2. C. अज्जपुत्तं । - L. 4. C. ज्ञातिसो pro ज्ञारिसो । B. om. तारि सो । C. एत्य pro एच्च । - L. 7. Cdd. omittunt उभे । - L. 9. C. मस्सरकालो । - L. 10. C. बहुमरणं pro बहुमाणां । Cdd. अञ्चं pro इञ्चं । - L. 13. C. पागरिए । Cdd. का pro काओ । B. भट्टिणीपीतं जेदुं । C. भट्टिणिं पीतं जेदुं । - L. 15. B. om. ज्ञापो । - L. 19. C. विञ्जारे भवे । - L. 20. C. दीसइ ।

P. 56. L. 1. C. °हारिअसंवादावेकखीककारो इदो । स° । B. अकिदग्धो संक्कामो इदो । स° । - L. 3. C. अभिक्कमन्ती । B. अदिककमन्दी । - L. 6. B. अलुहदि । - L. 14. C. ज्ञापो pro आणे ।

P. 57. L. 1. B. उट्ठाहिञ्चार° । C. उट्ठाहिञ्चार° et mox तव pro दे । - L. 3. B. प्पुठ्विं । C. पुठ्विं । - L. 5. Cdd. पणिवादल° । - L. 14. C. संकेतसु । - Dist. 75. hem. a. B. बडुं pro बन्धं । - L. 20. C. वादत्तणां । - L. 23. B. बुडालिञ्चार । C. विलार pro विडालिञ्चार ।

P. 58. L. 7. B. प्पुठ्वं । C. प्पुठ्वं pro पठेञ्चं । - L. 9. Cdd. संकटादात्मानं मोच्या° । - L. 15. B. om. सावेगं । - L. 23. C. मुउलेहिं ।

P. 59. L. 1. Cdd. पिच्छेदेमि । - L. 3. C. आसस्तु ।

P. 60. L. 3. C. वेदिकाबन्धो । - L. 4. B. om. परिक्रम्य et mox pro देवस्स praebet देवस्स । - L. 5. Cdd. चन्दिन्ना । C. पसादस्सुही pro पसादु° । - L. 7. B. जम्मुदुदा° pro जदु° । - L. 8. B. कुज्जो । C. कुबुज्जो pro बुज्जो । - L. 11. B. इमो पि चदक्खिणा° । C. इमां पिच्चदक्खिणां आसिन्ना । - L. 12. B. पुलोहिदस्स । - L. 13. C. post किं inserit विन्न । - L. 15. Cdd. भट्टितारओदितस्स । C. आउसच्छं अवसदसुवपपा परिमाणां दक्खिणाएहिं पडिपा होदि । B. अट्ठससदसुवपपापरिमाणां पक्खिणाएहिं पडिपा होदि ।

P. 61. L. 2. B. पेसिञ्चं । C. लिपिकरेहिं । - L. 5. C. मोचिदो । - L. 6. B. भूयिट्ठे । Cdd. omittunt च post परिञ्चणां । - L. 14. C. अहं आपान्निहि । B. स ककार्वावुदाए । C. °वावुदाए ।

P. 62. L. 11. B. सूदो पत्यापो । - L. 12. C. इमस्स पमुहादो अवसरिञ्च । - Dist. 78. hem. b. C. बलिञ्च । - L. 20. B. पेक्खामो । C. मुहिदो pro सुहिदो । - L. 22. C. पपित्त° । - L. 23. C. post जदि inserit सच्चं ।

P. 63. L. 1. B. om. त्ति । C. ति । C. तदो pro तदा । - L. 2. C. पूरभवदो मपोहरं । - L. 3. C. धारिपयो । - L. 14. C. यथाह भवान् । - L. 19. C. साधारणां । - Dist. 80. hem. a. C. तत्तणां pro लतानां et मासानां pro विभवानां । - L. 23. C. तयादेसु ।

P. 64. L. 2. C. semel tantum पश्य । - Dist. 81. hem. a. B. अनुत्थिता । b. Cdd. नरेन्द्रलक्ष्मी वसुमतीव । - L. 5. B. om. परिव्राजिका । - L. 22. B. कप्पिदो pro संकप्पिदो ।

P. 65. L. 6. C. तोव्वपावठिं । - L. 10. B. संनिधियोगः । - L. 14. C. ante अमात्यो inserit देव । - L. 22. C. हिञ्चभन्तसंगदो । - L. 23. C. महति एच्चं ।

P. 66. L. 7. B. संगीद° एव अम्म° । - L. 14. C. post के inserit वा । - L. 18. B. कुमालो । - L. 19. C. बहिणी । - L. 20. C. पादुकाब° ।

P. 67. L. 1. Cdd. भट्टदाआद । - L. 6. C. सर्त्तोगो । - L. 11. B. आप्तवर्षायं । - L. 15. C. माधवसेनसेवितं । Cdd. मामायत्तं । - L. 19. B. संबन्धावेत्तया ।

P. 68. Dist. 85. hem. b. C. श्रीपाणिं pro आपा° et शिख pro शिखि । c. B. निददत् । d. C. दुःप्रहसाविरु । - L. 6. Cdd. भञ्जाहि et mox अदिककन्दं । - L. 8. C. मुहूर्त्तं बडा° । - L. 11. C. सौदर्यः । - Dist. 86. hem. b. B. आण्णपयम° । - L. 16. C. वाष्पं विसृत्तति ।

P. 69. L. 4. B. om. आत्मगतं । - Dist. 87. B. पत्रोर्पो वापि युज्यते । C. पत्रोर्पो वो° । - L. 14. C. आदिष्टा pro व्यादिष्टा ।

P. 70. L. 1. B. भट्टदारओ अड° । - L. 3. B. om. जो । C. ससआदो । - L. 4. Cdd. विमुक्को । - L. 18. C. पुणिसं pro सुणिसं । - L. 19. Cdd. कुसलीपा न्तरं । - L. 20. Cdd. सेपापदि । - L. 23. B. रात्रयत्तेन दी° ।

P. 71. L. 8. Cdd. आसंसिदं ।

P. 72. L. 8. C. अणुपर्वोहि । Cdd. हम् pro अन्नं । - L. 12. Cdd. साधारणो
एषां अम्भु° । - L. 18. Verba त्वमस्याः प्रभवसि usque ad finem dramatis desunt
in C. - L. 20. B. परितोसिन्नं पविङ्गदु ।

P. 73. L. 3. B. पडिगं . . . दुं इच्छदि । - L. 10. B. दाव फोसे अवत्रोहि ।

P. 74. L. 1. B. अन्नरथाणां । सी ।
